

دانشکده حقوق و علوم سیاسی
گروه مطالعات منطقه‌ای

چکیده مقالات

المشعلی همایس بن یی پسایدای ویروس کرونا برای مناطق مختلف همان

چکیده مقالات
همایش بین‌المللی
پیامدهای ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان

دانشگاه تهران، گروه مطالعات منطقه‌ای

۱۷ اسفند ۱۳۹۹

چکیده مقالات همایش بین‌المللی پیامدهای ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان
گروه مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران

۱۷ اسفند ۱۳۹۹

۱۷۶ صفحه شامل ۱۱۲ صفحه فارسی و ۶۴ صفحه انگلیسی

کد اختصاصی نمایه در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام: ۵۴۷۹۶-۱-۹۹۲۰

تلفن: ۰۲۱-۶۱۱۱۲۳۹۷

نشانی الکترونیکی: <https://icrs.ut.ac.ir>

پست الکترونیکی: icrs.conf@ut.ac.ir

تهران، خ انقلاب، دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای

محل برگزاری:

<https://join.skype.com/nc1n8r2IH6uu>

تمامی حقوق این اثر برای دانشگاه تهران محفوظ است

سخن دبیر علمی همایش

در دهه‌های اخیر، بهداشت و امکان زندگی سالم، به‌مثابه یک خیر عمومی به یکی از محورهای بنیادین حکمرانی جهانی در نظم پساوستفالیایی تبدیل شده است. در شرایط کنونی، شاهد شکل‌گیری تهدیدها و مخاطراتی هستیم که زمینه‌ها و پیامدهای آنها بیانگر چالشی کاملاً نوپدید است. چنان‌که ویروس کرونا مرز نمی‌شناسد و «جهانی شدن ویروس» امری مشهود است. بنابراین مقابله با یک عارضه عمومی بدون مرز نیاز به حکمرانی بدون مرز به‌منظور ایجاد خیر عمومی جهانی داشته و بهتر می‌تواند ایدز، ابولا، سارس، کرونا و یا بیماری‌های واگیردار «قدیمی» نظیر مالاریا، آبله و سل را کنترل کند.

بیماری‌های واگیردار همیشه و در طول تاریخ به عنوان تهدیدی جدی بوده و هستند، به ویژه زمانی که عامل آن ناشناخته باشد. برای مقابله با این تهدید، کنشگران موجود تمایل دارند تا نقش‌های جدیدی را به عهده گیرند و کنشگری خود را ارتقاء دهند. برای مثال سازمان بهداشت جهانی یک کنشگر جهانی است، اما طبق اساسنامه به جای اینکه ویژگی پساوستفالیایی داشته باشد، وستفالیایی است: سازمان بهداشت جهانی منعکس‌کننده اصل حکمرانی «بین‌المللی» (بین دولت‌ها) به جای حکمرانی «جهانی» است که شامل کنشگران دیگری چون سازمان‌های مردم‌نهاد و شرکت‌های چندملیتی در کنار دولت‌ها، با مقیاس‌های متفاوتی از حکمرانی می‌شود. در نمایش سه‌گانه بازی میان دولت، بازار و جامعه مدنی، سازمان بهداشت جهانی نماینده دولت است درحالی‌که بازار و جامعه مدنی ممکن است به ترتیب نماینده شرکت‌های دارویی و سازمان‌های مردم‌نهاد باشند.

با گسترش فرایند جهانی‌شدن شاهد فرامرزی و حتی جهانی‌شدن بیماری‌ها و انتقال ویروس‌ها در عرصه جهانی هستیم. به عنوان نمونه بیماری مسری آنفولانزای مرغی یک بیماری واگیردار محلی و منطقه‌ای بود که در بین پرندگان شیوع پیدا کرد و گسترش یافت و از پرنده به انسان منتقل شد. سارس بیماری دیگری است که از راه‌های متفاوت انتقال یافت و به یکی از بیماری‌های انسانی به‌نسبت منطقه‌ای تبدیل شد. به‌واسطه سفرهای هوایی و تبادلات روبه‌گسترش بین‌المللی، ویروس سارس به یک چالش منطقه‌ای همراه با تأثیرات جهانی بدل شد. بیماری سارس اولین بیماری پساوستفالیایی بود و نشان از گذار از حکمرانی بهداشت عمومی در بیماری عفونی از چارچوب وستفالیایی سنتی به پساوستفالیایی بود. اما با پیدا شدن ویروس جدید کرونا کووید ۱۹ به نظر می‌رسد هم‌چنان ترکیبی از حکمرانی وستفالیایی (با نمایندگی دولت‌ها) و حکمرانی پساوستفالیایی (با نمایندگی جامعه مدنی و بازار) در سه سطح ملی، منطقه‌ای و جهانی با محوریت کنشگری دولت‌ها در جریان است. در واقع

می‌توان گفت اگرچه سرعت انتشار این ویروس در تمام دنیا را می‌توان نمودی از جهانی شدن در قرن ۲۱ دانست و نشان‌دهنده گذار به نظمی پساوستفالیایی و فراتر رفتن از مرزها است اما نحوه مواجهه دولت‌ها با این ویروس برای مدیریت آن کاملاً در چارچوب وستفالیایی می‌گنجد. اکنون این ویروس در کل دنیا منتشر شده و نقطه‌ای از جهان نیست که این ویروس در آنجا منتشر نشده باشد اما نحوه مدیریت مقابله با آن در کشورهای مختلف متفاوت بوده است. بنابراین هدف از برگزاری این همایش پی بردن به تجارب دیگر کشورها و مناطق در مواجهه با ویروس کرونا و تاثیری است که بر ابعاد مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، زیست‌محیطی، حکمرانی و ... رشته مطالعات منطقه‌ای داشته است.

برگزاری این کنفرانس در سطح بین‌المللی مرهون سرمایه اجتماعی مشارکت کنندگان همایش است و برخورد لازم می‌دانم که از زحمات یکایک مشارکت‌کنندگان همایش کمال تشکر و قدردانی را داشته باشم. از زحمات آقای محمود جوادی (دانشجوی محترم دکتری مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران و عضو محترم کمیته اجرایی همایش) که با صبر، حوصله و دقت هرچه تمام از زمان اعلام فراخوان تا زمان برگزاری همایش وقت خود را صرف پیگیری‌های مربوط به امور همایش کردند صمیمانه متشکرم. از زحمات و همکاری‌های دبیر محترم اجرایی همایش سرکار خانم دکتر رکسانا نیکنامی (عضو محترم هیئت علمی گروه مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران) که با همراهی و دقت نظرشان از زمان اعلام فراخوان تا زمان برگزاری همایش، امور اجرایی همایش را مدیریت کردند صمیمانه متشکرم. از زحمات جناب آقای پیمان کاویانی فر (مسئول محترم دفتر انجمن ایرانی مطالعات منطقه‌ای و مرکز مطالعات اوراسیای مرکزی) که در تهیه و تدوین پوستر همایش و اطلاع‌رسانی‌های مکرر همایش زحمات زیادی متقبل شدند کمال تشکر و قدردانی می‌کنم. از اساتید گرانقدر و همکاران ارجمند عضو محترم کمیته علمی همایش که در جلسات برگزار شده شرکت فرمودند و در داوری مقالات و چکیده زحمت زیادی کشیدند بی‌نهایت متشکرم. جناب آقای دکتر سیروس فیضی عضو محترم گروه مطالعات منطقه‌ای و از اعضا محترم کمیته علمی، زحمت تهیه و تنظیم مجموعه چکیده مقالات همایش را متقبل شدند و از ایشان کمال قدردانی دارم. از زحمات همکاران محترم معاونت پژوهشی دانشکده حقوق و علوم سیاسی و معاونت پژوهشی دانشگاه تهران، همکاران محترم مرکز انفورماتیک و معاونت بین‌الملل دانشگاه تهران که زمینه برگزاری این همایش را فراهم کردند متشکرم. از حامیان محترم معنوی همایش: انجمن علوم سیاسی ایران، انجمن ایرانی روابط بین‌الملل، انجمن ایرانی مطالعات منطقه‌ای، انجمن ژئوپلیتیک ایران، مرکز مطالعات اوراسیای مرکزی، مؤسسه

آینده‌پژوهی جهان اسلام و گروه روابط بین‌الملل دانشگاه خوارزمی که با ارسال مقالات و مشارکت در برگزاری نشست‌های همایش ما را در اجرای همایش یاری کردند متشکرم. امید است همایش بعدی در شرایطی برگزار شود که همه‌گیری ویروس کرونا پایان یافته باشد.

بهاره سازمند - اسفند ۱۳۹۹

مدیریت همایش

رئیس همایش: دکتر محمدرضا تخشید (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دبیر علمی همایش: دکتر بهاره سازمند (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دبیر اجرایی همایش: دکتر رکسانا نیکنامی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)

اعضای کمیته علمی

دکتر سید داود آقایی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر دنیل آستین (عضو هیأت علمی دانشگاه ونژو کین چین)
دکتر ریموان پرادپتیو (عضو هیأت علمی دانشگاه گاجامادا اندونزی)
دکتر محمد جمشیدی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر رن رن (عضو هیأت علمی دانشگاه رنمین چین)
دکتر بهاره سازمند (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر علی صباغیان (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر حمزه صفوی همامی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر شیوا علیزاده (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر داوود غرایاق زندی (عضو هیأت علمی دانشگاه شهید بهشتی)
دکتر سیروس فیضی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر محمدصادق کوشکی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر الهه کولایی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر غلامرضا کریمی (عضو هیأت علمی دانشگاه خوارزمی)
دکتر محمدرضا مجیدی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر سیدحامد موسوی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر حسین نوروزی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر رکسانا نیکنامی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)
دکتر طیبه واعظی (عضو هیأت علمی دانشگاه تهران)

امور اجرایی همایش

آقای محمود جوادی (دانشجوی دکتری مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران)
آقای پیمان کاویانی فر (دانش‌آموخته کارشناسی ارشد مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران)

فهرست چکیده‌های فارسی

- نقش پاندمی کرونا در احیای تروریسم در ژئوپلیتیک خاورمیانه/ رضا اختیاری‌امیری..... ۱۳
- بحران کرونا و امنیتی‌شدن روابط دولت و جامعه در اسرائیل/ محسن ارتضایی و محمد یزدان‌پناه سعیدآبادی..... ۱۴
- سازمان‌های منطقه‌ای و مدیریت بحران در پاندمی کرونا/ فریبرز ارغوانی پیرسلامی..... ۱۵
- چالش‌های حکمرانی امنیتی در بحران کرونا/ کیومرث اشتریان..... ۱۷
- بازشناسی «صلاحیت» و «عملکرد» اتحادیه اروپا در پاندمی کرونا در پرتو سه‌گانه اتحادیه اروپا، دولت عضو و شهروند اروپایی/ آویشا اشرف‌الکتابی..... ۱۸
- تحلیل شاخص‌های زیست‌محیطی توسعه پایدار در مواجهه با بیماری کرونا/ زکیه اکرمی..... ۲۰
- بازاندیشی امنیت بین‌الملل در جهان پس از کرونا: ضرورت یا عدم ضرورت همکاری بین‌المللی/ همت ایمانی و مصطفی اسماعیلی..... ۲۱
- تأثیر بحران کرونا بر جهان‌وطن‌گرایی و جهانی‌محلی‌سازی/ سکینه ببری گنبد..... ۲۲
- بررسی آلودگی‌های زیست‌محیطی ناشی از اقدامات مبارزه با بیماری کرونا و ویروس (کووید-۱۹)/ نورمحمد براهوئی..... ۲۳
- مقدم..... ۲۳
- ابعاد و پیامدهای جمعیتی کرونا (نمونه مطالعاتی ایران)/ حجه‌بی‌بی رازقی نصرآباد و محمد ساسانی‌پور..... ۲۴
- روسیه و ایران: چشم‌انداز همکاری در جهان پس از ویروس کرونا/ عارف بیژن..... ۲۶
- بحران کرونا و شکل‌گیری نظم نوین جهانی/ حسین بیگ‌میری..... ۲۸
- کرونا؛ جهان‌گرایی-دولت ملی/ صادق پناهی‌نسب و سعید محمدی..... ۲۹
- تأثیر بحران کرونا بر اقتصاد اتحادیه اروپا/ متین پوربحربی‌شمار..... ۳۰
- کرونا و رویکرد سلامت‌محور در روابط بین‌الملل/ محمدجعفر جوادی‌ارجمند..... ۳۱
- همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ و تأثیر آن بر امنیت منطقه جنوب شرق آسیا با تأکید بر بحران تروریسم/ محمدمامین جوادیان و سبحان خسروی..... ۳۲
- نحوه مواجهه کشور تایلند با همه‌گیری بیماری کووید-۱۹/ محمدمامین جوادیان و سبحان خسروی..... ۳۳
- دامنه نفوذ چین در خاورمیانه با گسترش کووید-۱۹/ علی حسنی و گیسو مهری..... ۳۴
- کووید-۱۹ و بحران‌های طبیعی: بررسی دو چالش جهانی در قرن بیست و یکم/ سیده‌مهناز حسینی..... ۳۵
- تأثیر بحران کرونا بر اقتصاد منطقه جنوب شرق آسیا/ حسام خانمی و مریم اسلامی‌یزدی..... ۳۶
- پیامدهای اپیدمی کرونا بر جنگ دوم قره‌باغ/ جعفر خاشع و عبدالله اصلان‌زاده..... ۳۷
- حمایت از حق حیات و سلامتی؛ مبانی تعهد حقوقی دولت‌ها به تأمین واکسن کووید-۱۹ برای شهروندان/ مهدی خاقانی‌اصفهانی..... ۳۹

۴۱. بررسی تأثیر فضای مجازی بر شیوع ویروس کرونا/ غفت خسروی زادنیه و حدیقه سیروسی.....
۴۲. واکاوی عوامل مؤثر مدیریت بحران کرونا در ایران و سنگاپور/ علی خوانساری، روح‌الله محمدی و مریم جعفری.....
۴۴. بررسی نحوه بازنمایی انحصار کانون‌های مسلط قدرت در دوران همه‌گیری کرونا/ زهرا درستکار.....
۴۵. دلایل موفقیت نسبی کشورهای آفریقایی در رویارویی با ویروس کرونا: بررسی موردی سنگال/ محمدرضا دهشیری.....
۴۶. تأثیر ویروس کرونا بر همگرایی اروپایی/ سیدجلال دهقانی فیروزآبادی.....
۴۸. کووید-۱۹ و ضرورت همگرایی در جهان اسلام/ خدیجه ذکریایی.....
۴۹. نقش سازمان جهانی بهداشت در مدیریت بحران کرونا به عنوان تهدید نرم/ رئوف رحیمی.....
۵۰. کرونا و رهیافت اقتصاد مجازی در ایران: مطالعه موردی فدراسیون روسیه/ احسان رسولی‌نژاد و فائزه طالبی.....
۵۱. همگرایی در پرتو مخاطره: کرونا مجالی برای همگرایی منطقه‌ای/ احمد رشیدی و سیدمحمدصادق تابعی.....
- طراحی و اعتبارسنجی مدل مطلوب نقش کرونا بر صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای/ ایرج رنجبر و محمد فرهادی.....
۵۳. تأثیر بحران کرونا بر اقتصاد کشورهای آسیای مرکزی/ محسن روستا.....
۵۴. بررسی مقایسه‌ای تأثیر همه‌گیری کووید-۱۹ بر صنعت گردشگری ایران و ترکیه/ رضا ریحانی کلاچاهی.....
۵۶. تأثیر بحران کرونا بر سیاست بین‌الملل در جنوب آسیا: مطالعه موردی روابط هند، چین و پاکستان/ حنیفه ریگی.....
۵۸. مقایسه تطبیقی عملکرد کوبا و شیلی در مواجهه با کرونا/ سیدهای زرقانی و فرزاد عابدی‌شجاع.....
۵۹. تأثیرات سرزمینی ویروس کرونا و مدیریت بحران در مناطق مختلف/ سیدهای زرقانی و فرزاد عابدی‌شجاع.....
۶۰. بررسی عملکرد نظام آموزشی کشورهای مختلف در مواجهه با ویروس کرونا/ مهلا سادات‌رهنمایی.....
۶۱. تناقض جهانی‌شدن و ملی‌گرایی؛ بررسی تجربه سنگاپور در مبارزه با گسترش ویروس کرونا/ بهاره سازمند.....
۶۳. کرونا و فرصت‌های تازه گسترش هنرهای تجسمی در ایران/ زهرا سبحانی‌خواه.....
۶۴. بحران همه‌گیری ویروس کرونا، کاتالیزور تغییر جهت سیاست اروپایی در قبال چین/ سهراب سعدالدین.....
۶۵. رهبران زن و مدیریت بحران کرونا در اروپا/ محمد سلطانی‌نژاد.....
۶۷. نسبت میان جهانی‌شدن و منطقه‌گرایی در عصر پساکرونا/ فاطمه سلیمانی‌پورلک.....
۶۹. بررسی تأثیر همه‌گیری کووید-۱۹ بر منطقه‌گرایی بر اساس نظریه بین‌حکومت‌گرایی/ محمدکاظم شجاعی.....
۷۰. پاندمی کرونا و امکان‌سنجی تکوین جنگ سرد نوین در نظام بین‌المللی/ شهرزاد شیعی.....
۷۱. تأثیر ویروس کرونا بر اصول و قواعد حقوق تجارت بین‌الملل/ محسن صادقی.....
۷۲. کووید ۱۹؛ آغاز جنگ سرد جدید/ مریم صالحی.....

- بازیگری بین‌المللی اتحادیه اروپا در بحران کرونا ویروس/ علی صباغیان ۷۳
- تأثیر بحران کرونا بر حکمرانی بخش سلامت در اتحادیه اروپا/ علی صباغیان ۷۵
- توسعه پایدار و نقش آن در مهار کرونا: مطالعه مقایسه‌ای ایران و فدراسیون روسیه/ پریسا صبری ۷۷
- مدیریت شهری و نقش آن در کنترل ویروس کرونا (مطالعه تجارب جهانی)/ بهمن طهماسی و معصومه قربانی ۷۸
- مدیریت پسماند با تأکید بر مدیریت زباله‌گردی در بحران ویروس کرونا (مروری بر تجارب جهانی)/ بهمن طهماسی و معصومه قربانی ۸۰
- دیپلماسی سلامت در عصر دنیاگیری کرونا؛ الگویی برای برای تقویت چندجانبه‌گرایی منطقه‌ای/ الهام عابدینی ۸۱
- بیماری همه‌گیر کرونا، هراس‌پروری زیستی و تحول امنیت بین‌المللی/ داود غرایاق‌زندی و سویل ماکویی ۸۲
- تأثیر پاندمی کووید ۱۹ بر ابعاد سه‌گانه توسعه پایدار/ محمدرضا فرزادبهاش و نیمه رشیدی ۸۳
- بررسی مقایسه‌ای عملکرد انگلستان و ژاپن در مقابله با بیماری کرونا/ زینب فرهادی و محمد مردان‌نیا ۸۴
- نظم نوین جهانی در دنیای پسا کرونا/ روح‌الله قندهاری ۸۵
- کرونا و اقلیم کردستان: مردم‌دوستی و بهداشت‌مداری/ حامد کاظمی ۸۶
- نظام‌های منطقه‌ای در عصر پسا کرونا/ جهانگیر کرمی ۸۷
- مواجهه با ویروس کرونا و افزایش نقش سازمان‌های بین‌المللی با تأکید بر یونسکو و سازمان جهانی بهداشت/ غلامرضا کریمی ۸۸
- سناریوهای جهان پسا کرونا/ داود کریمی‌پور ۸۹
- تجربیات کشور چین برای مقابله با شیوع بیماری کرونا/ لطفعلی کوزه‌گرکالجی، بتول حسینی تلی و پرویز آقایی ۹۰
- عملکرد اثربخش ویتنام در مدیریت بحران کرونا/ مسلم گلستان و علی‌اکبر نظری ۹۱
- بیماری کرونا و الگوی حکمرانی خوب (مطالعه موردی ایران در موج اول پاندمی، زمستان ۹۸ تا بهار ۹۹)/ مهدی لکزی، احسان اعجازی و علی همه‌خانی ۹۲
- چالش سیاست و امنیت داخلی در آلمان: جریان‌ها و جنبش‌های جدید و یا تقویت‌یافته در بحران کرونا/ مصطفی مالکی ۹۳
- دیپلماسی پارلمانی و سازوکارهای مقابله با کرونا: تجارب جهانی و منطقه‌ای/ محمدرضا مجیدی، افشین زرگر و غلامرضا خادمی ۹۴
- مقایسه تأثیر کرونا بر اقتصاد ایران و عراق در چارچوب نظریه حکمرانی مطلوب/ محمدرضا مجیدی، مهدی محمودی و علی محمد خاکسار ۹۵
- ویروس کرونا و ضرورت توجه به دولت الکترونیک در رسیدگی‌های قضایی/ مرتضی محقی، محمد مصطفی محقی و طاهره حیدری ۹۷

بحران همه‌گیری کووید-۱۹ و حرکت به سوی کار انسان‌محور؛ سیاست‌های منطقه‌ای آسیا و اقیانوسیه/ فریده محمدعلی‌پور.....	۹۹
مقایسه چگونگی رفتار با مسلمانان پس از شیوع بیماری کرونا (بررسی موردی آلمان)/ مهدی محمودی و علی‌محمد خاکسار.....	۱۰۰
مطالعه تطبیقی نحوه مدیریت همه‌گیری کرونا در دو کشور آمریکا و بریتانیا/ ابوالفضل مژگانیه و میلاد معین‌الدینی.....	۱۰۱
بحران کووید-۱۹ و اثرگذاری بر روند صلح و معادلات امنیتی خاورمیانه/ رضا مقاتلی.....	۱۰۲
کووید-۱۹ و جهانی‌شدن در قرن ۲۱/ سیدحامد موسوی و احمد رضائی.....	۱۰۴
جنگ افغانستان در روزهای شیوع کرونا/ سیدمیثم موسوی.....	۱۰۵
بررسی تأثیر شیوع ویروس کرونا بر امنیت منطقه شاخ آفریقا/ میثم میرزائی‌تبار.....	۱۰۶
کرونا و تجربه غرب در برابر چین/ مهرداد نجفی.....	۱۰۷
ترومای کرونا و تحول در عرصه سیاسی: نقد مفهوم پساکرونا/ علی‌اشرف نظری.....	۱۰۸
ویروس کرونا، تجربه تاریخی مقابله با بیماری‌های واگیر در ایران/ نورالدین نعمتی.....	۱۰۹
پاندمی کرونا و نظم بین‌الملل؛ رقابت چین و آمریکا/ شیما هادی‌زاده‌زرنندی.....	۱۱۰
سیاست دولت ترامپ در قبال ویروس کرونا/ میلاد یاراحمدی.....	۱۱۱
تأثیر بحران کرونا بر رشد پوپولیسم راست افراطی و ملی‌گرایی در اروپا/ کیومرث یزدان‌پناه و سیدناذر نوربخش.....	۱۱۲

نقش پاندمی کرونا در احیای تروریسم در ژئوپلیتیک خاورمیانه

رضا اختیاری امیری

عضو هیأت علمی دانشگاه مازندران

r.ekhtiari@umz.ac.ir

ظهور پاندمی کووید ۱۹ نقطه عطفی مهمی در عرصه سیاست جهانی و منطقه‌ای به‌شمار می‌رود. این ویروس تاکنون مشکلات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی فراوانی را برای بسیاری از کشورهای جهان از جمله منطقه خاورمیانه ایجاد کرده است. این مقاله در صدد است تا به این سوال پاسخ دهد که چگونه پاندمی کرونا می‌تواند در بلند مدت بستر را برای اقدامات خشونت‌آمیز گروه‌های افراطی و تروریستی خاورمیانه فراهم سازد؟ روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است و از چارچوب نظری مکتب کپنهاگ برای تحلیل موضوع پژوهش استفاده شده است. فرضیه تحقیق بر این انگاره مفصل‌بندی شده است که کاهش رشد اقتصادی کشورهای خاورمیانه به دلیل شیوع کرونا همزمان با افول بازار نفت، شرایط زیست انسانی را بیش از گذشته دشوار ساخته و موجب افزایش فقر، بیکاری، سرخوردگی اجتماعی و مشکلات متعدد روحی و روانی در بلند می‌شود. این در حالی است که به دلیل رقابت‌های شدید ایدئولوژیکی و ژئوپلیتیکی در خاورمیانه نظم حاکم، نظمی کاملاً آنارشیک است. در چنین ساختار آنارشیک و آشفته‌ای کنشگری رادیکالیسم مذهبی بیشتر خواهد شد و جریان‌های تروریستی با احیای قدرت خود، بار دیگر خاورمیانه را دستخوش چالش جدی خواهند کرد. همزمان نیز کاهش حمایت‌های معنوی و مادی کشورهایی که سیاست مقابله با تروریسم را در دستور کار دارند، به دلیل کمبود بودجه و منابع، می‌تواند شرایط را بیش از پیش جهت احیای گروه‌های تروریستی در آینده فراهم کند. سازوکار برون‌رفت از تحولات تروریستی آینده، صرفاً همگرایی کشورها منطقه به‌رغم تعارض منافع و همچنین حمایت دولت‌های مرکز از کشورهای پیرامونی در خاورمیانه است.

واژگان کلیدی: پاندمی کرونا، تروریسم، خاورمیانه، مکتب کپنهاگ

بحران کرونا و امنیتی‌شدن روابط دولت و جامعه در اسرائیل

محسن ertzazai

دانشجوی دکترای دانشگاه شاهد

m.ertezaei89@yahoo.com

محمد یزدان پناه سعیدآبادی

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی

myazdansaeed@gmail.com

در حالی که در طول یک سال گذشته جهان در تکاپوی آن بوده تا با بهره‌گیری از تمامی ظرفیت‌های انسانی، فناورانه و بهداشتی-درمانی بر ابعاد مخرب پدیده نوظهور ویروس کووید ۱۹ فائق آید، رژیم صهیونیستی هم‌راستا با بحران ۱۸ ماهه تشکیل کابینه در سرزمین‌های اشغالی، با چشم‌اندازی نامطمئن نسبت به پیامدهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی این بیماری می‌نگریست. در سال ۲۰۲۰ میلادی، کابینه نتانیا هو پس از مواجهه با سه موج عظیم شیوع پاندمی کرونا به اعمال سیاست‌های قرنطینه فراگیر دست یازید و در این راه از توانمندی‌های موجود در نزد نهادهای امنیتی و اطلاعاتی این رژیم بهره برد. همزمان تشدید آثار مخرب اقتصادی کووید ۱۹ همچون افزایش نرخ بیکاری و تورم و کاهش تولید و مصرف در میان ساکنین سرزمین‌های اشغالی از یکسو و افزایش چشمگیر کسری بودجه رژیم در سوی دیگر مقوم ظهور حرکت‌های اعتراضی گسترده در این پهنه جغرافیایی شد. همچنین سیاست‌های محدوده‌کننده کابینه کرونایی تحت رهبری بنیامین نتانیا هو موجب تشدید شکاف‌های سیاسی و اجتماعی در میان نخبگان سیاسی و اقشار گوناگون به‌ویژه جریان‌های مذهبی اولترارادیکس یهودی شد تا زمینه برای پیشبرد راهبردهای امنیتی به منظور مهار ناآرامی‌ها و تنش‌های اجتماعی تسهیل شود. پژوهش حاضر می‌کوشد تا با بهره‌گیری از نظریه «امنیتی‌سازی جامعه مدنی» ماریز تادروس و ابتناء به روش کیفی تحلیل و مطالعات اسنادی بدین سؤال پاسخ دهد که بحران کرونا علاوه بر پیامدهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی خویش بر نیروهای اجتماعی، چه تاثیری بر روابط دولت-جامعه در اسرائیل ایفا کرده است.

واژگان کلیدی: جامعه، دولت، اسرائیل، کرونا، امنیتی‌شدن

سازمان‌های منطقه‌ای و مدیریت بحران در پاندمی کرونا

فریبرز ارغوانی پیرسلامی

استادیار روابط بین‌الملل و عضو هیأت علمی دانشگاه شیراز

farghavani@shirazu.ac.ir

یکی از نویدبخشی‌های مهم شکل‌گیری و عملکرد سازمان‌های منطقه‌ای به‌ویژه بعد از پایان جنگ سرد انتظار مشارکت فزاینده این دسته از نهادهای بین‌المللی در مسائل مربوط به تدبیر امور یا حکمرانی جهانی بوده است. در حالی که این سازمان‌ها از یک سو به دنبال غلبه بر محدودیت‌های ناشی از ناسیونالیسم و بدبینی به آثار جهانی شدن بودند و از سوی دیگر راهی برای تعدیل پذیرش بی‌قیدوشرط پیامدهای جهانی شدن به شمار می‌روند، عملکرد آنها در بحران پاندمی کرونا نشان داد که راهی طولانی فراروی این نهادها برای ایفای نقش مورد انتظار خصوصاً در مدیریت بحران‌های جهانی با آثار ملی وجود دارد. این پژوهش با زیر ذره‌بین بردن عملکرد سازمان‌های منطقه‌ای در دوران پاندمی کرونا سعی در ارائه پاسخ به این پرسش دارد که این سازمان‌ها تا چه اندازه در مدیریت این بحران موفق عمل کرده‌اند. در همین راستا با اتکا به مطالعه موردی سازمان‌های منطقه‌ای مهم از جمله اتحادیه اروپا (به‌عنوان عالی‌ترین شکل سازمان منطقه‌ای در عصر حاضر) و آسه‌آن (نمونه موفق غیرغربی سازمان‌های منطقه‌ای) می‌توان ادعا کرد که عملکرد این سازمان‌ها در حوزه مدیریت بحران پاندمی کرونا را نمی‌توان توأم با موفقیت ارزیابی کرد. این سازمان‌ها تحت تأثیر نوع تکوین و تأسیس، در هنگامه پاندمی کرونا از یک سو به خاطر بدبینی دولت‌ها و واگمه آنها از شیوع هر چه بیشتر بیماری به درون مرزهای ملی با بی‌توجهی دولت‌ها در توسعه همکاری‌های منطقه‌ای مواجه شدند و از طرف دیگر به خاطر دامنه فراگیر بحران و لزوم عملکرد جهانی و اندیشیدن روش‌ها و راهکارهایی که قابلیت تعمیم در ورای حوزه‌های جغرافیایی داشته باشد در عمل در سایه نهادهای جهانی مانند سازمان جهانی بهداشت و ارتباط مستقیم دولت‌ها با این سازمان قرار گرفتند. افزون بر این، ریشه‌های عمده‌تأ اقتصادی و سپس سیاسی و هویتی شکل‌گیری این دسته از سازمان‌ها نیز مزید بر علت شده و باعث شد تا این سازمان‌ها در حوزه‌های تخصصی در عمل ناتوان و بی‌تجربه جلوه کنند و در بهترین حالت، فعالیت این دسته از سازمان‌ها جنبه توصیه‌ای و تسهیل‌گر به خود بگیرد. بررسی موردی فعالیت دو سازمان منطقه‌ای فوق‌الذکر در کنار شناخت دلایل این شکل از عملکرد سازمان‌های منطقه‌ای در پاندمی کرونا محورهای اصلی این مقاله را شکل می‌دهند.

واژگان کلیدی: سازمان‌های منطقه‌ای، پاندمی کرونا، مدیریت بحران، اتحادیه اروپا، آسه آن

مهاژد میرالطی، پیمانده‌های ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان: ابعاد نظری و عملی
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۶

چالش‌های حکمرانی امنیتی در بحران کرونا

کیومرث اشتریان

دانشیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

ashtarian@ut.ac.ir

در رابطه با کرونا و جهان پس از کرونا در سه محور می‌توان بحث کرد. نخست آنکه، کرونا سبب می‌شود روند انقلاب چهارم صنعتی، هم در ایران و هم در جهان سرعت پیدا کند و نظام حکمرانی ما نیز تحت تاثیر قرار خواهد گرفت. تأثیر دوم آن در سیاست‌گذاری امنیت ملی است. یک تغییر اساسی در سیاست‌گذاری امنیت ملی کشورها اتفاق خواهد افتاد و محتمل و بلکه توجیه‌پذیر است که کشورها توسعه سلاح‌های بیولوژیک را در سیاست‌های خود لحاظ کنند، هر چند ممکن است آن را اظهار نکنند. صنعت هسته‌ای و بازدارندگی اتمی هزینه‌های اجتماعی و اقتصادی بیشتری از سلاح‌های بیولوژیک دارد، درحالی‌که سلاح بیولوژیک به دلیل اختفای آن هزینه‌های اجتماعی کمتری برای استفاده‌کنندگان از آن خواهد داشت. هزینه‌های تحقیق و توسعه در این راستا توجیه‌پذیر خواهد بود زیرا استفاده دوگانه‌ای هم در سیاست سلامت و هم در سیاست‌های دفاعی دارد. از این رو، تغییرات در هزینه‌های نظامی، شرکت‌های نظامی و کارتل‌های نظامی تامین‌کننده‌ی اسلحه و مهمات نیز محتمل است. به همین سان تغییرات در سیاست‌های منطقه‌ای کشورهای فروشنده اسلحه و ادوات نظامی زمینه تجدید نظر فراهم خواهد شد و در استراتژی امنیتی این کشورها و اشتغال آنها تاثیر خواهد داشت. تاثیر سوم این ویروس، تقویت بومی‌گرایی اقتصاد است. دولت‌ها و کشورها متوجه شده‌اند که حدی از خودبسندگی اقتصادی مقوم امنیت ملی آنها خواهد بود. در هر کدام از این سه حوزه وضع ایران از جهت زیرساخت‌ها قابل بحث و بررسی است. ایران در برخی از این حوزه‌ها به دلیل از سر گذراندن تحریم‌ها و از حیث ظرفیت، و نه فعلیت، وضعیت مناسبی دارد و می‌تواند زمینه‌های توسعه اقتصادی را فراهم کند.

واژگان کلیدی: کووید-۱۹، حکمرانی امنیتی، انقلاب صنعتی چهارم، سیاست‌گذاری امنیت ملی، بومی‌گرایی اقتصاد

بازشناسی «صلاحیت» و «عملکرد» اتحادیه اروپا در پاندمی کرونا در پرتو سه گانه اتحادیه اروپا، دولت عضو و شهروند اروپایی

آویشا اشرف‌الکتابی

استادیار دانشکده حقوق دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

international.arbitration.89@gmail.com

پژوهش حاضر در مقام بازشناسی صلاحیت اتحادیه اروپا (به‌عنوان یک سازمان منطقه‌ای موثر در فدرالیزه کردن حقوق اجتماعی و اساسی سازی شهروندی در منطقه اروپا) درقبال سلامت شهروندان خود، بر مبنای اسناد موسس و تعیین‌کننده کارکرد این سازمان منطقه‌ای و همچنین بررسی نقاط قوت و ضعف عملکرد اتحادیه اروپا در یک سال گذشته، در بحران ناشی از پاندمی درقبال دولت‌های عضو و شهروندان اروپایی، به طرح این پرسش می‌پردازد که سلامت شهروندان در حوزه صلاحیت‌های اتحادیه اروپا بر مبنای کدام اسناد است و نوع صلاحیت اتحادیه در این راستا چیست؟ آیا می‌توان پس از گذشت یک سال از پاندمی کرونا ویروس اثر این بحران را بر «هم‌گرایی» و «واگرایی» اروپا تشخیص داد؟ آیا در سناریونویسی برای آینده این اتحادیه می‌توان تجربه پاندمی کرونا را در تحقیق‌های آینده پژوهی دخیل دانست؟ عنوان پژوهش از سه‌گانه دولت‌ها، اتحادیه و شهروندان تشکیل شده‌است؛ لیکن اتحادیه در برابر شهروندان مقیم انگلیس پس از برگزیت و پناه‌جویان به اروپا نیز عملاً ایفای نقش نموده‌است. به‌نظر می‌رسد در اروپای قاره‌ای، بحران ناشی از پاندمی کرونا ویروس سبب تقویت رویکرد احزاب راست افراطی و جریان‌های «پوپولیستی ضد هم‌گرایی اروپایی» شده‌است. یکی از اهداف اتحادیه اروپا، ترویج و صدور ارزش‌های مشترک از جمله حقوق بشر و حقوق پناهندگان است؛ لیکن کمک‌های بشردوستانه و پذیرش پناهندگان در مرزها عملاً با دشواری بیشتری روبرو شد و اتحادیه اروپا تأثیر کافی بر الزام دولت‌های عضو خود در پذیرش اقامت اولیه پناهندگان، داخل مرزهای خود و ارائه حداقل خدمات، مخصوصاً بهداشت، سلامت و درمان، نداشت. حمایت از شهروندان اروپایی، در زمان بحران‌ها در پرتو مؤسساتی چون «مرکز سرمایه اجتماعی اروپایی» و همچنین «مرکز حقوق اجتماعی اروپایی» که به مدیریت بحران‌های اروپا می‌پردازند، صورت می‌گیرد. در حوزه سلامت، اتحادیه اروپا صلاحیت خود را بر مبنای معاهده عملکرد اتحادیه که شامل: صلاحیت انحصاری، صلاحیت اشتراکی و صلاحیت پشتیبانی (صلاحیت پشتیبانی اتحادیه اروپا، به‌میزان زیادی تقویت شده‌است) به‌دست می‌آورد. معاهده رُم، اشاره‌ای به «سلامت» نمی‌کند؛ لیکن با هدف اعطای محتوای اجتماعی به هم‌گرایی اروپایی، سلامت به تدریج در سند واحد اروپایی و معاهده ماستریخت با درج عبارت «حمایت

از سلامت شهروندان اروپایی و تقویت همکاری دولت‌های عضو» مطرح شد که در نهایت در معاهده آمستردام ظهور یافت؛ گرچه اتحادیه اروپا، بر دموکراسی، حکمرانی مطلوب دولت‌های عضو، کرامت انسانی، حاکمیت قانون، منع نابرابری و توسعه همکاری مبتنی شده است؛ اما با گذشت یک سال از بحران ناشی از پاندمی، شهروندان اروپایی احساس نادیده انگاشته شدن از سوی اتحادیه اروپا دارند و در این میان رهبران پوپولیستی قدرت زیادی گرفتند. روش پژوهش حاضر کتابخانه‌ای و بازه زمانی مورد مطالعه در یک سال اخیر (در دوران پاندمی) و مبتنی بر اسناد مؤسس اتحادیه اروپا و آرای صادره، درخصوص حق بر سلامت می‌باشد. حوزه عملکردی با تأکید بر رویکرد اقتصادی و اجتماعی، مبتنی بر توصیف وضعیت کارگران اروپایی، کارگران فصلی مهاجر، طرح ضرورت تضمین آزادی جابه‌جایی کارگران، حفظ کرامت و اسرار شخصی شهروندان، جرم‌انگاری نشر اطلاعات نادرست درباره این بیماری در شبکه‌های اجتماعی در اروپا، مونیتورینگ شهروندان در دوران پاندمی، قدرت زیستی دولت‌ها، حریم خصوصی شهروندان اروپایی، اعمال حاکمیت دولت‌های اروپایی هم‌زمان با عملکرد اتحادیه، و راه‌کارهای موسسه حقوقی اروپائی خواهد بود. این‌گونه که سه‌گانه دولت، شهروند و اتحادیه، در پاندمی کرونا در اروپا به تصویر کشیده خواهد شد: بدون هر کدام از این اضلاع، نمی‌توان عملکرد اتحادیه اروپا را ارزیابی کرد.

واژگان کلیدی: اتحادیه اروپا، سازمان‌های منطقه‌ای، آزادی جابه‌جایی کارگران، امنیت سلامت

تحلیل شاخص‌های زیست‌محیطی توسعه پایدار در مواجهه با بیماری کرونا

زکيه اکرمي

استاديار گروه علوم پایه، دانشگاه فرهنگيان

z360_akrami@yahoo.com

اثرپذیری شدید کشورهای مختلف از بیماری همه‌گیر کرونا علاوه بر آنکه مشخص نمود اپیدمی این بیماری چندان به سطح توسعه‌یافتگی کشورها ارتباط ندارد، نشان داد که می‌تواند آسیب‌های جدی و غیرقابل‌پیش‌بینی در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایجاد کند. در کنار این اثرات منفی، این بیماری می‌تواند به دو سویه بر محیط زیست تأثیر بگذارد. کاهش در مصرف سوخت‌های فسیلی به دلیل کاهش تولید صنایع بزرگ و کاهش در رفت و آمد نیروی کار باعث شده تولید گازهای گلخانه‌ای در سراسر جهان و به ویژه کشورهای صنعتی به شکل قابل توجهی کاهش یابد. علاوه بر این تغییرات مثبت زیست‌محیطی، این بیماری می‌تواند از طریق مصرف بیش از اندازه آب، استفاده از شوینده‌ها، مواد ضدعفونی‌کننده شیمیایی و محصولات پلاستیکی بر محیط زیست اثرات منفی داشته باشد. هدف پژوهش حاضر بررسی شاخص‌های زیست‌محیطی توسعه پایدار در رویارویی با بیماری کرونا است. بر این اساس مهم‌ترین شاخص‌های زیست‌محیطی ناشی از این بیماری گردآوری و توسط ۱۱۸ نفر از کارشناسان و متخصصین اعتبارسنجی شد. پژوهش از نوع کاربردی بوده و داده‌ها از روش پیمایشی جمع‌آوری شد. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه محقق ساخته بوده و داده‌ها با استفاده از آزمون t تک نمونه‌ای مورد بررسی قرار گرفت. یافته‌های پژوهش با قابل قبول دانستن اهمیت شاخص‌های زیست‌محیطی در سطح معنادار $P < 0/05$ نشان داد بحرانی که در پی این بیماری شکل گرفته است به خوبی می‌تواند به تغییرات جدیدی در مطرح شدن مفاهیم زیست‌محیطی در برنامه‌های توسعه‌ای کشورها، پایداری و اصول مربوط به آن منجر شود.

واژگان کلیدی: شاخص‌های زیست‌محیطی، توسعه پایدار، بیماری کرونا

بازاندیشی امنیت بین‌الملل در جهان پس از کرونا: ضرورت یا عدم ضرورت همکاری بین‌المللی

همت ایمانی

دانشجوی دکتری روابط بین‌الملل، دانشگاه علامه طباطبایی

hemmat.imani@gmail.com

مصطفی اسماعیلی

کارشناسی ارشد علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبایی

mostafa.esmaili2012@gmail.com

امنیت بین‌الملل در دهه‌های گذشته و بعد از جنگ جهانی دوم متأثر از تحولات سیاسی، اقتصادی، تکنولوژیکی و نظامی، دچار تحول مفهومی شده است. امروزه اکثریت اندیشمندان حوزه امنیت بین‌الملل به این مسأله اذعان دارند که دیگر نمی‌توان امنیت بین‌الملل را در حصار قدرت نظامی دولت‌ها درک کرد، بلکه متغیرهای گوناگون سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، علمی، تکنولوژیکی و زیست محیطی در کنار متغیر نظامی در موضوع امنیت ملی و امنیت بین‌الملل تأثیرگذار هستند. در این میان، دولت‌ها در بحث امنیت بین‌الملل، همچنان به متغیر قدرت نظامی توجه بیشتری دارند و دیگر متغیرها بخصوص مسائل علمی، تکنولوژیکی و زیست محیطی کمتر مورد توجه دولت‌ها بوده است. در این پژوهش بر آنیم تا به بازاندیشی مفهوم امنیت بین‌الملل در دنیای پس از شیوع ویروس کرونا پردازیم. سؤالی که مطرح می‌شود این است که آیا بعد از شیوع جهانی ویروس کرونا و تبعات گوناگون ناشی از آن، جهان نیازمند بازاندیشی در مفهوم امنیت بین‌الملل و توجه به مسأله همکاری بین‌المللی در تامین امنیت است یا خیر؟ در پاسخ می‌توان گفت که مسأله شیوع و گسترش بیماری‌های عفونی و واگیردار (کروناویروس)، در کنار مسائلی مانند تغییرات اقلیمی و زیست محیطی و سوءاستفاده از پیشرفت‌های علمی و تکنولوژیکی، لزوم بازاندیشی در امنیت بین‌الملل و ضرورت توجه جدی به همکاری بین‌المللی و امنیت تعاونی را به وجود آورده است. در این پژوهش بر اساس نوع نگاه باری بوزان به مفهوم امنیت به بررسی مسأله بازاندیشی در امنیت بین‌الملل و ضرورت یا عدم ضرورت همکاری‌های بین‌المللی پرداخته می‌شود.

واژگان کلیدی: امنیت بین‌الملل، بیماری‌های واگیردار، تغییرات اقلیمی، تکنولوژی، امنیت تعاونی، همکاری بین‌المللی

تأثیر بحران کرونا بر جهان وطن‌گرایی و جهانی‌محلی‌سازی

سکینه ببری گنبد

استادیار گروه روابط بین‌الملل دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

sb.iau2015@gmail.com

همه‌گیری کرونا و بحران سلامت جهانی در پایان دهه دوم قرن بیست یکم، عرصه نظام بین‌الملل را با موضوع پیچیده‌ای روبرو کرد. نگرانی گسترده‌ای که جهانی شدن به نحوی پراکنش آن را سرعت داد. منازعه‌ای جهانشمول که دولت‌ملت‌های برخوردار از منابع قدرت و ثروت و بی بهره از این منابع را چنان یکسان درگیر کرد که راهبردهای همگرایانه و واگرایانه گسترده‌ای را از هر دو سو سبب شد. مدیریت این بحران و مهار ویروس با اعمال قرنطینه، وضعیت بسته مرزها، محدودیت جابجایی مسافران، یکجانبه‌گرایی ایالات متحده و... و از طرفی رعایت پروتکل‌های سازمان جهانی بهداشت، تعهد به «مقررات سلامت جهانی» در مناطق مختلف جهان، رقابت‌ها و همکاری‌های ناگزیری را ساماندهی کرد. در حوزه مقابله با این پاندمی در بسیار از مناطق جهان ملی‌گرایی جای خود را به جهان‌گرایی داده است. تلاش برای تولید واکسن و مصنویت زایی داخلی کشور تولید کننده همچنان جلوه‌ای از قدرت ساختاری است که دانش را قدرتی منحصر تلقی کرده و روندهای ناعادلانه را تشدید می‌کند. به این ترتیب، رویکردهای خوشبینانه جهان‌وطن‌گرایی با مسائل زیادی مواجه شده است. سؤال اصلی این مقاله آن است که آیا جهانی‌محلی‌گرایی می‌تواند رهیافت جایگزینی در حل مدیریت بحران کرونا نزد بازیگران نظام بین‌الملل به شمار آید؟ به نظر می‌رسد منطقه‌گرایی نوین و جهانی شدن تلاش می‌کند برای گذار از ناسیونالیسم، تعامل با سازمان‌های جهانی و نهادهای فرامنطقه‌ای، جهانی شدن را به سمت و سویی محلی در دوران کرونا سوق دهد.

واژگان کلیدی: مدیریت بحران کرونا، مقررات بین‌المللی سلامت جهانی، جهان وطن‌گرایی، جهانی‌محلی‌سازی

بررسی آلودگی‌های زیست‌محیطی ناشی از اقدامات مبارزه با بیماری کرونا و ویروس (کووید ۱۹)

نورمحمد براهوئی مقدم

عضو هیأت علمی دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید مطهری زاهدان

nmbrahoei@yahoo.com

آلودگی محیط زیست، پخش یا آمیختن مواد خارجی به آب و هوا، خاک یا زمین است، به میزانی که کیفیت فیزیکی، شیمیایی یا بیولوژیک آن را به طوری که به حال انسان یا سایر موجودات زنده، گیاهان، آثار یا ابنیه مضر باشد، تغییر دهد. برخی اقدامات مانند استفاده بیش از حد از مواد ضد عفونی‌کننده، افزایش تولید زباله‌های غیرقابل تجزیه و آلودگی آب از پیامدهای مبارزه با بیماری ویروس کرونا (کووید ۱۹) خواهد بود که به محیط زیست آسیب می‌رساند. هدف پژوهش حاضر بررسی آلودگی‌های زیست‌محیطی ناشی از بحران همه‌گیری کرونا است. در این پژوهش، با رویکرد توصیفی-تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و اسنادی، اطلاعات لازم از منابع مرتبط، به صورت هدفمند گردآوری، مقوله‌بندی، تحلیل و در نهایت مقایسه شد. نتایج این مطالعه نشان داده است که ویروس کووید ۱۹ علاوه بر آسیب و مرگ و میر انسانی، بر محیط زیست نیز تأثیر می‌گذارد و ممکن است خسارات و تلفات ناشی از این بیماری همه‌گیر بعداً شناسایی شود. آلودگی آب، افزایش آلودگی شیمیایی در هوا و افزایش تولید زباله‌های غیرقابل تجزیه زیستی از این موارد است. برای این منظور، توصیه می‌شود علاوه بر تلاش برای کنترل این بیماری همه‌گیر، سایر جنبه‌های زیست‌محیطی در روش‌های گندزدایی و دفع زباله‌های آلوده خشک و مرطوب باید با دقت بیشتری و بر اساس پروتکل‌های استاندارد انجام شود.

واژگان کلیدی: ویروس کرونا، کووید ۱۹، محیط زیست، بیماری همه‌گیر، سندرم تنفسی حاد کرونا و ویروس

ابعاد و پیامدهای جمعیتی کرونا (نمونه مطالعاتی ایران)

حجیه بی‌بیرازقی نصرآباد

عضو هیأت علمی مؤسسه مطالعات و مدیریت جامع و تخصصی جمعیت کشور

hajjiih.razeghi@gmail.com

محمد ساسانی‌پور

پژوهشگر مأسسه مطالعات و مدیریت جامع و تخصصی جمعیت کشور

sasanipourm@gmail.com

در حالی که نگرانی‌های بشر از بیماری‌های همه‌گیر و جهان‌گیر تقریباً مرتفع شده بود، پدیدار شدن و شیوع گسترده اپیدمی کووید-۱۹ در دسامبر سال ۲۰۱۹، همه را غافلگیر کرد. شیوع گسترده و تفاوت‌های موجود بین کشورها و مناطق مختلف در همه‌گیری کووید-۱۹، ارتباط بین پویایی جمعیت و اپیدمی را آشکار کرده است. عوامل جمعیتی نقشی اساسی در شکل‌گیری الگوی موارد مثبت و مرگ ناشی از کووید-۱۹ در سراسر جهان دارد و از سوی دیگر این همه‌گیری می‌تواند بر روندهای جمعیت‌شناختی تاثیرگذار باشد. هدف از این مقاله بررسی ابعاد و پیامدهای جمعیت‌شناختی ویروس کرونا است. روش این مطالعه تحلیل داده‌های ثانویه است. منبع داده‌ها سازمان ثبت احوال، مرکز آمار و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌باشد. تحلیل داده‌های مرگ و میر ناشی از کووید-۱۹ نشان داد که تا به امروز ایران از نظر تعداد مرگ و میر در رده نهم کشورهای جهان قرار دارد. تفاوت رتبه ایران در موارد ابتلا و مرگ و میر بین کشورهای جهان، نشان‌دهنده نرخ تلفات بیشتر (تعداد مرگ و میر / تعداد موارد ابتلا) این بیماری در ایران است؛ نرخ تلفات کووید-۱۹ در ایران تا به امروز، ۵/۳ درصد نفر مبتلا است؛ این رقم بالاتر از ۲۰ کشوری است که تعداد مرگ و میر و ابتلای بیشتری از ایران دارند (بجز مکزیک). همچنین الگوی سنی فوت‌های ناشی از کووید-۱۹ در ایران جوانتر از اکثر کشورهای با بالاترین میزان ابتلا و فوت ناشی از این بیماری مانند ایالات متحده، روسیه، ایتالیا و انگلیس است. از طرف دیگر، بررسی شاخص امید به زندگی در بدو تولد در کشور نشان می‌دهد که فوت‌های ناشی از کووید-۱۹ می‌تواند بین ۱/۸ سال تا ۲ سال امید زندگی در بدو تولد را در سال ۱۳۹۹ تحت تاثیر قرار دهد و این شاخص از ۷۴/۹ به ۷۳ سال برای هر دو جنس کاهش خواهد یافت. همچنین فوت‌های ناشی از کووید-۱۹ از زمان شیوع تا اوایل بهمن ماه سال جاری باعث حدود ۵۱۰ هزار سال عمر از دست رفته زودرس در کشور برای هر دو جنس شده است. لذا انتظار می‌رود کووید-۱۹ تقریباً به اندازه فوت‌های ناشی از سرطان‌ها و تومورها، عمر از دست رفته زودرس را موجب شود. مقایسه میزان مولید ثبت‌شده ۶ ماهه نخست سال ۱۳۹۸ و

۱۳۹۹، نشان داد که تعداد کل موالید کشور کاهش پیدا کرده است؛ البته در ۶ ماه نخست سال جاری فرزندان متولد شدند که قبل از شیوع کرونا شکل گرفته‌اند. بنابراین در این مدت کاهش زیادی در موالید رقم نمی‌خورد. این احتمال وجود دارد که در نیمه دوم، تعداد موالید نسبت به سال‌های گذشته کاهش بیشتری را تجربه کند، با این حال تا پایان سال نمی‌توان نسبت به تغییرات تعداد موالید بطور قطعی اظهار نظر کرد. ممکن است همسو با روندهای باروری در سایر مناطق دنیا، تحت تأثیر کرونا و پیامدهای اقتصادی، اجتماعی و بهداشتی ناشی از آن، نبود حمایت‌های کافی از زوجین جوان، افزایش هزینه‌های فرزندآوری، هزینه مسکن، نگرانی افراد از عدم دسترسی به مراکز بهداشتی و بیمارستانی مناسب، در سال‌های اول اپیدمی، باروری کاهش یابد. تأثیر کووید ۱۹ بر تحرک جهانی و مهاجرت نیز از نظر تاریخی به لحاظ اندازه و دامنه بی‌سابقه است. از یک طرف، مهاجرت افراد می‌تواند به شیوع بیماری کمک کند از طرف دیگر پیامدهای گسترده‌ای نیز برای مهاجرت انسان دارد. با گسترش کووید ۱۹ سفرهای بین‌المللی به شدت کاهش یافته است، میلیون‌ها مهاجر کارگر داخلی در تلاش برای بازگشت به خانه‌های خود هستند و برای بسیاری، ماندن به معنای شغل بدون غذا و خطر واقعی بی‌خانمانی است. همه‌گیر شدن کرونا چالش‌های اقتصادی و بهداشتی متعددی پیش روی مهاجران قرار داده است که در مقاله حاضر بدان‌ها پرداخته می‌شود.

واژگان کلیدی: ویروس کرونا، کووید ۱۹، پیامدهای جمعیتی، مرگ و میر، باروری، مهاجرت

روسیه و ایران: چشم‌انداز همکاری در جهان پس از ویروس کرونا

عارف بیژن

دانشجوی دکترای دانشکده علوم سیاسی دانشگاه دولتی سن پترزبورگ روسیه

st082323@student.spbu.ru

با شکل‌گیری تهدید تحمیل شده بر جامعه جهانی به واسطه‌ی انتشار ویروس کرونا (کووید ۱۹)، رویکرد مقابله‌ای برخی کشورها با این بیماری همه‌گیر که همچنان ادامه دارد، قابل توجه است؛ به نحوی که بسیاری معتقدند کووید ۱۹، جهانی کاملاً متفاوت از قبل در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی ایجاد می‌کند. در میان کشورهای درگیر با این بیماری، دو کشور ایران و روسیه به عنوان بازیگران مهم منطقه‌ای سعی در ایجاد سازوکارهایی برای همکاری متقابل در مهار حداکثری این ویروس و همچنین پیشینه‌سازی قدرت و منافع ملی خودشان در راستای پیشبرد سیاست‌های منطقه‌ای و بین‌المللی هستند. در راستای پاسخ به این پرسش که این بحران جهان شمول، چه تأثیری بر چشم‌انداز همکاری متقابل ایران و روسیه در جهان پس از کووید ۱۹ در سطح منطقه‌ای و جهانی می‌گذارد می‌توان بیان کرد در حال حاضر ویروس کرونا به عنصری مهم در روابط ایران و روسیه در مورد یک موضوع مهم بین‌المللی مشترک (با وجود برخی اختلافات در زمینه‌های منطقه‌ای و جهانی) و همچنین منبع اصلی جدید اختلافات و عرصه رقابت این دو قدرت بزرگ با ایالات متحده در قالب یک جنگ سرد تبدیل شده است. در همین راستا، هدف این نوشتار بررسی تأثیر کووید ۱۹ بر همکاری‌ها و سیاست‌های متقابل روسیه و ایران در سطح ملی (کمک‌های بهداشتی و تولید واکسن)، منطقه‌ای (نقش آنها در نظم جدید امنیتی منطقه خاورمیانه) و بین‌المللی (برجام و مقابله با یکجانبه‌گرایی آمریکا) است. شواهد نشان می‌دهد همکاری‌های فزاینده‌ی روسیه و ایران در کمرنگ کردن نقش و نفوذ ایالات متحده به ویژه در خاورمیانه مؤثر بوده است. کووید ۱۹ یک شوک بزرگ ژئوپلیتیکی جهانی است، لیکن به محض اینکه گرد و غبار آن فرونشیند، قصد دارد سیستم بین‌المللی را مجدداً تنظیم، و صف بندی‌های جدیدی را ایجاد و یا تقویت کند. در این میان، مشارکت روسیه-چین-ایران با تکیه بر دیپلماسی چندجانبه‌گرایی نتیجه منافع مشترک آنها، و تقابل شدید با هژمونی آمریکا است. آنها بر این باورند که یکجانبه‌گرایی دولت ۴ ساله ترامپ باعث اختلال در نظام بین‌المللی شده و خطری جدی برای منافع آنها ایجاد کرده است. آنها به دنبال یک نظم بین‌المللی متعادل‌تر و جهانی چندقطبی هستند. انتظار می‌رود که پیدایش ویروس کرونا زنجیره‌های جهانی تولید و مصرف را بازتعریف کند و حکمرانی جهانی را بین دیگر بازیگران تقسیم کند. با وجود این، اعتماد رهبران روس و ایران به موفقیت خود در مهار این بحران،

شاهدی بر عزم آنها به عنوان رهبران جهانی و منطقه‌ای جدید است. چین، روسیه و حتی چندین اروپایی خواستار آن هستند تا ایالات متحده تحریم‌های شدید خود را علیه ایران لغو کند. آنها معتقدند تحریم‌های غیرقانونی یک جانبه ایالات متحده به عنوان بخشی از کمپین «فشار حداکثری»، یک مانع اساسی برای مبارزه مؤثر با این ویروس است که امکان کاهش آن در دوره ریاست جمهوری ۴ ساله جو بایدن وجود دارد. در نتیجه می‌توان گفت اقدامات و همکاری‌های گسترده‌تر روسیه و ایران در دوران پس از کووید ۱۹ گامی برای پیشبرد سیاست‌های چندجانبه منطقه‌ای و جهانی و همچنین جهت تأمین حداکثری منافع ملی آنها است.

واژگان کلیدی: کووید ۱۹، ایران، دیپلماسی چندجانبه، روسیه، نظم جدید خاورمیانه، تحریم‌ها، یکجانبه‌گرایی آمریکا

بحران کرونا و شکل‌گیری نظم نوین جهانی

حسین بیگ‌میری

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد روابط بین‌الملل دانشگاه گیلان

hossein.beigmiri@gmail.com

شیوع کرونا رخدادی بزرگ با ابعاد بهداشتی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی است که عرصه جهانی و روابط بین‌الملل را نیز تحت تأثیر قرار خواهد داد. اما در مورد چستی و چگونگی این تأثیرگذاری دیدگاه‌های نظری مختلف و متعارضی وجود دارد؛ به گونه‌ای که در پاسخ به این پرسش که آیا بحران کرونا می‌تواند تغییری بنیادین در نظم و نظام بین‌الملل ایجاد کند، نظریه‌پردازان و صاحب‌نظران از منظرهای مختلف جواب‌های متفاوتی می‌دهند. با این حال، در این خصوص اتفاق نظر وجود دارد که بحران کرونا در نقش یک «شگفتی‌ساز راهبردی» پدیده و تحول بسیار مهمی محسوب می‌شود. در این راستا، با توجه به اهمیت موضوع، این پژوهش به دنبال پاسخگویی به این سؤال است که بحران کرونا چگونه می‌تواند بنیان‌های نظم و نظام بین‌الملل موجود را متحول و دگرگون سازد؟ فرضیه این پژوهش بر این مبنا است که بحران کرونا مؤلفه‌های ساختاری، کارگزاری، هنجاری-نهادی و الگوی تعامل که مقوم نظم و نظام بین‌الملل موجودند را تحت تأثیر قرار خواهد داد. به گونه‌ای که در سطح کارگزاری، اولاً ماهیت نظام‌های سیاسی و شیوه حکمرانی لیبرال در معرض دگرگونی است. ثانیاً بازیگران و قدرت‌های جدید خارج از غرب تقویت خواهند شد. در نتیجه در سطح ساختاری، ساختار مادی نظام بین‌الملل به معنای چگونگی آرایش و چینش واحدها نیز دستخوش تحول خواهد شد. در سطح هنجاری-نهادی نیز ارزش‌ها، هنجارها و نهادهای لیبرالی مبتنی بر لیبرالیسم به عنوان ایدئولوژی مشروعیت‌بخش به نظام بین‌الملل مستقر، تضعیف و متحول خواهد شد. سرانجام، الگوی تعاملات به معنای الگوی های دوستی، دشمنی، رقابت و همکاری بین بازیگران بین‌المللی دگردیس و دگرگون خواهد شد. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی-تحلیلی و ابزار گردآوری داده‌ها منابع کتابخانه‌ای و اینترنتی است.

واژگان کلیدی: بحران کرونا، نظم بین‌الملل، مؤلفه‌های ساختاری، عوامل کارگزاری، مؤلفه‌های هنجاری-نهادی، الگوی تعامل

کرونا؛ جهان گرایی-دولت ملی

صادق پناهی‌نسب

دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی سیاسی دانشگاه شیراز

sadeghpanahi12@gmail.com

سعید محمدی

دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه تهران

sa.mohammadi@ut.ac.ir

کرونا به صورت مضاعف از جهات مفهومی و عملی دارای آشفتگی و ابهام است، بدین جهت در رویکردی حداقلی می‌توان برای آن سویه‌ای دوگانه متصور شد؛ از یک سو کرونا مسأله‌ای جهانی است که به نوبه خود راهکارهای جهانی نیز برای تعدیل آن تجویز شده و از سوی دیگر یک معضل ملی برای دولت‌ملت‌ها به صورت مستقل است که هر کدام از آنها در صدد یافتن مسیرهای مناسب برای گره‌گشایی از آن در سطح داخلی هستند. بلافاصله پس از تبدیل کووید ۱۹ به معضلی جهانی، سازمان‌های بین‌المللی نیز به نوبه خود در صدد اتخاذ تجویزهای گسترده رفتاری و بهداشتی و ارائه نسخه‌ای واحد برای مجموعه کشورها برآمدند. مهم‌ترین سازمان جهانی موثر در این رابطه، سازمان جهانی بهداشت بوده است که در طی یک سال گذشته از شیوع ویروس، سازوکارهای خاص خود را در جهت کنترل و تعدیل کرونا ارائه داده است. اما مسأله‌ای که کووید ۱۹ را بیش از تمام بیماری‌های ویروسی پیشین پیچیده‌تر کرده، تأثیر حداقلی راهبردهای جهانی برای کنترل آن بود که تقریباً در تمام جهان به شکست انجامید. نتایج ضعیف راهبردهای جهانی، سرآغاز شکل‌گیری و ترغیب دولت‌ملت‌ها برای یافتن ایده‌ها و مسیرهای ملی جهت مواجهه با کرونا ویروس بوده است. به تعبیر دقیق‌تر می‌توان گفت رویکرد جهان‌محوری در مبارزه با کرونا به تدریج موجب شکل‌گیری صورت تازه‌ای از ایده مقاومت در مقابل جهان‌گرایی شده است. بدین جهت باید اشاره کرد که کرونا در عین گفتمان بودن، به پادگفتمانی در مواجهه با ایده مدیریت جهانی بدل شد و از سویی با پدیدارشدن نتایج مثبت راهبردهای ملی، کرونا ویروس به صورت غیرمستقیم منجر به تقویت هرچه بیشتر اندیشه دولت ملی شد. با توجه به مباحث مطروحه، هدف اصلی پژوهش مذکور، در واقع پاسخ به این سوال است که چه عوامل و فاکتورهایی منجر به ایجاد دوگانه، جهان‌گرایی-دولت ملی در عصر کرونا شد.

تأثیر بحران کرونا بر اقتصاد اتحادیه اروپا

متین پوربحر بی‌شمار

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد روابط بین‌الملل دانشگاه گیلان

matin.pourbahr@gmail.com

پاندمی کرونا در اتحادیه اروپا، بر بحران‌های پیشین این اتحادیه عمق بیشتری بخشید. این امر روند همگرایی در اتحادیه اروپا را با چالش مواجه کرد و در همین راستا، مفروضات منطقه‌گرایی را نیز تضعیف نمود. فلسفه وجودی اتحادیه اروپا در شرایطی زیر سؤال رفت که پیشتر از آن اتحادیه اروپا به عنوان موفق‌ترین نمونه همگرایی منطقه‌ای در سطح جهان، مفهوم دولت‌ملی را کمرنگ ساخت. بحران مالی، برگزیت و در حال حاضر بحران کرونا، نمونه‌هایی است که تهدیدی بر همگرایی در اتحادیه اروپا تلقی می‌گردد. تحت تأثیر بحران کرونا، بخش‌های مختلف اتحادیه اروپا به ویژه بخش اقتصادی آن دچار آسیب جدی شد. از جمله آن می‌توان به از دست رفتن بسیاری از مشاغل، خسارت بر بخش‌های گردشگری، صنایع، شرکت‌ها، نزول شاخص سهام، پیدایش طبقات نופقیر و... اشاره کرد. بر همین اساس پرسشی که به وجود می‌آید این است که بحران کرونا چه تأثیری بر روند همگرایی اقتصادی اتحادیه اروپا بر جای گذاشته است؟ در پاسخ می‌توان گفت عدم همبستگی لازم در سطح اتحادیه و تقویت مرزهای ملی برای حل این بحران، تأثیر منفی بر روند همگرایی اقتصادی اتحادیه اروپا بر جای گذاشته است. در این راستا، چارچوب نظری مقاله حاضر بر اساس نظریه بین‌دولت‌گرایی لیبرال می‌باشد، زیرا که به خوبی می‌تواند وجوه مثبت و منفی همگرایی در اتحادیه اروپا را تحلیل کند. همچنین روش پژوهش به کارگرفته در آن به صورت توصیفی-تحلیلی است.

واژگان کلیدی: واژگان کلیدی: اتحادیه اروپا، بحران کرونا، همگرایی، شکاف اقتصادی، بین‌دولت‌گرایی لیبرال

کرونا و رویکرد سلامت‌محور در روابط بین‌الملل

محمدجعفر جوادی ارجمند

دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه تهران

mjjavad@ut.ac.ir

گسترش ویروس کرونا و عالمگیر شدن آن، بازیگران و ساختار نظام بین‌الملل را تحت تأثیر خود قرار داد. نوع تعامل دولت‌ها و بازیگران بین‌المللی در طول یک سال گذشته در رابطه با مدیریت این ویروس، حاکی از این است که رویکرد سلامت‌محور در روابط بین‌الملل حاکم نیست. این پژوهش با هدف نقد هستی‌شناسی نظریه‌های اصلی روابط بین‌الملل با رویکرد سازه‌انگارانه به دنبال تبیین این مسأله است که فقدان رویکرد سلامت‌محور در نظریه‌های روابط بین‌الملل، موجب شده است که روح حاکم بر تعامل دولت‌ها در موضوع کرونا فاقد اندیشه سلامت‌محوری باشد. مسأله پژوهش این است که آیا رابطه معناداری بین نظریه روابط بین‌الملل سالم و مدیریت دولت‌ها در مهار ویروس کرونا وجود دارد؟ در پاسخ اولیه می‌توان گفت که با در نظر داشتن و نگرش سلامت به نظریه‌های روابط بین‌الملل، و با در نظر داشتن سه متغیر اساسی: ۱. هستی‌شناسی انسان‌محور به نظریه‌ها، ۲. توجه به فرایند ذهنی شناخت و رفتار یا شناخت‌شناسی با در نظر گرفتن محوریت سلامت و ۳. تفکیک و تمایز انسان‌ها و جوامع سالم از ناسالم، رابطه معناداری میان روابط بین‌الملل سالم و مدیریت بازیگران بین‌المللی برای مهار کرونا وجود دارد. در مقدمه این پژوهش به رابطه سلامت و سیاست پرداخته می‌شود. سپس نقد نظریه‌های اصلی روابط بین‌الملل از بعد سلامت‌محوری مورد بررسی قرار می‌گیرد. در پایان برخی شاخص‌های نظریه سلامت‌محور در رابطه با مدیریت کرونا مورد بحث قرار می‌گیرد.

واژگان کلیدی: کرونا، نظریه روابط بین‌الملل، رویکرد سلامت‌محور، نظریه روابط بین‌الملل سالم

همه‌گیری ویروس کووید ۱۹ و تأثیر آن بر امنیت منطقه جنوب شرق آسیا با تأکید

بر بحران تروریسم

محمد امین جوادیان

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

m.a.javadiyan@ut.ac.ir

سبحان خسروی

دانشجوی کارشناسی‌ارشد دانشگاه آزاد اسلامی

sobhan12196@yahoo.com

امنیت در جنوب شرق آسیا در نیم قرن گذشته همواره با پدیده تروریسم همراه بوده است. پیش از آغاز بحران همه‌گیری ویروس کووید ۱۹ کشورهای درگیر بحران تروریسم در این منطقه اقدامات مناسبی برای مبارزه با تروریسم آغاز کرده بودند که از جمله می‌توان به همکاری‌های چندجانبه و راه‌اندازی چند سازمان ضدتروریسم منطقه‌ای اشاره کرد. با آغاز همه‌گیری ویروس کووید ۱۹ در منطقه آسیای جنوب شرقی، مولفه‌های امنیت در این کشورها دچار تحولاتی شد که وضعیت امنیتی این منطقه را دگرگون کرد. اقدامات متفاوت کشورهای منطقه در مواجهه با این بحران موجب شد که همکاری‌ها علیه پدیده امنیت‌زدای تروریسم تحت الشعاع مبارزه با بیماری کووید ۱۹ قرار گیرد. آنچه که در این مقاله بررسی می‌شود، واکاوی فضای امنیتی منطقه جنوب شرق آسیا با تکیه بر پدیده تروریسم پس از شیوع بیماری کووید ۱۹ است. عدم پرداخت توأمان به دو بحران تروریسم و همه‌گیری ویروس کووید ۱۹ در کشورهای جنوب شرق آسیا موجب پدید آمدن فرصت‌ها و تهدیداتی برای گروه‌های تروریستی این منطقه خواهد شد. به نظر می‌رسد بحران همه‌گیری ویروس کووید ۱۹ باعث تغییر تاکتیک و اقدامات تروریست‌ها در این منطقه شده و معادلات امنیت در جنوب شرق آسیا را به سمت پیچیده‌تر شدن سوق داده است. بازشناسی دقیق این تهدیدات و فرصت‌ها می‌تواند راه را برای مبارزه با تروریسم در آینده و نیز کمک به دیگر کشورهای درگیر این بحران، آشنا و هموارتر کند.

واژگان کلیدی: کووید ۱۹، تروریسم، مدیریت بحران، امنیت منطقه‌ای، همه‌گیری بیماری، جنوب شرق آسیا

نحوه مواجهه کشور تایلند با همه‌گیری بیماری کووید ۱۹

محمدامین جوادیان

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

m.a.javadiyan@ut.ac.ir

سبحان خسروی

دانشجوی کارشناسی‌ارشد دانشگاه آزاد اسلامی

sobhan12196@yahoo.com

با آغاز بحران همه‌گیری ویروس کووید ۱۹، کشور تایلند به علت نزدیکی به مرکز آغاز این همه‌گیری توجه ویژه‌ای را بر روی کنترل آن و جلوگیری از انتشار این ویروس در کشور معطوف کرد. گره خوردن بخش قابل توجهی از اقتصاد تایلند به صنعت توریسم یکی از مهم‌ترین دلایل دولت تایلند برای عبور زود هنگام از همه‌گیری این بیماری بود. چند روز پس از مشاهده اولین مورد از ابتلا به ویروس کووید ۱۹ دولت تایلند اقدامات جدی برای مهار و جلوگیری از همه‌گیری این ویروس در کشور انجام داد؛ کمی بعد این اقدامات مثمر ثمر واقع شد و دولت توانست از شیوع این بیماری عفونی و همه‌گیری آن جلوگیری بعمل آورد. اگرچه دولت تایلند از شیوع این بیماری جلوگیری بعمل آورد اما ابعاد این بحران جهانی، اقتصاد این کشور را به سختی مورد لطمه قرار داد و اقتصاد تایلند متضرر ضررهای سنگینی شد. پیامدهای اقتصادی این بحران در تایلند به شکل اعتراضات بی‌سابقه به دولت و حکومت تایلند درآمد و معترضان را برای مدتها به خیابان‌ها کشاند. در این مقاله به چگونگی مواجهه این کشور با بحران همه‌گیری بیماری کووید ۱۹ پرداخته خواهد شد و ابعاد آن مورد واکاوی قرار خواهد گرفت، سپس با بررسی پیامدهای اقتصادی این بحران بر روی اقتصاد کشور تایلند، به شیوه مدیریت اقتصادی دولت تایلند پرداخته خواهد شد و میزان موفقیت دولت تایلند در برابر این بحران مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت.

واژگان کلیدی: کووید ۱۹، مدیریت بحران، تایلند، همه‌گیری بیماری، جنوب شرق آسیا

دامنه نفوذ چین در خاورمیانه با گسترش کووید ۱۹

علی حسنی

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

ali.hassany1373@gmail.com

گیسو مهری

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

msbhgisoo@gmail.com

خاورمیانه به دلایل شرایط ژئوپلیتیکی و ژئواستراتژیک خاصی که دارد منطقه‌ای ویژه در سطح بین‌المللی عنوان می‌شود، که در آن شاهد کنش‌ها و واکنش‌های متفاوت از جانب بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای هستیم. پاندمی کووید ۱۹ به نوعی خاورمیانه را درگیر یک بحران وسیع در زمینه ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک کرده و راه جدیدی را برای نفوذ بیشتر چین در اقتصاد و ژئوپلیتیک جدید خاورمیانه باز کرده است. چین در راستای مگاپروژه یک کمربند یک راه به دنبال نفوذ هر چه بیشتر در مناطق مختلف دنیا و به طور ویژه در خاورمیانه است و در همین راستا کشور چین در استراتژی‌های کلان خود در خاورمیانه از کشورهایی مثل عربستان سعودی، امارات متحده عربی و ایران در مبارزه با کووید ۱۹ حمایت به عمل آورده است. در این پژوهش ما به دنبال این هستیم که چگونه بحران فراگیر کووید ۱۹ به تقویت سیاست‌های خاورمیانه‌ای چین در منطقه خاورمیانه کمک کرده است؟

واژگان کلیدی: خاورمیانه، کووید ۱۹، چین، ژئوپلیتیک، ژئواکونومیک

کووید ۱۹ و بحران‌های طبیعی: بررسی دو چالش جهانی در قرن بیست و یکم

سیده‌مهناز حسینی

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد علوم ارتباطات اجتماعی دانشکده علوم انسانی و هنر، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد

دماوند

smh.mahnaz@gmail.com

در این مقاله، تلاش شده تا شباهت‌ها و تفاوت‌های کلیدی بین دو چالش جهانی، ویروس کرونا و تغییرات آب و هوایی مورد بررسی قرار گرفته و همچنین میزان تجربه حاصل‌شده از بیماری همه‌گیر و گشوده همچون کووید ۱۹ را برای مقابله با تغییرات آب و هوایی و اقلیمی مورد استفاده حاکمیت‌ها و نهادهای خصوصی قرار دهد. نگاه اصلی در این پژوهش آن است که نشان داده شود هر دو چالش جهانی، کاملاً ماهیت مشترک داشته و پایه‌های اقتصاد خرد، اجتماع جهانی و همچنین نظم بین‌الملل را بشدت تحت‌الشعاع خود قرار می‌دهند. علاوه بر این، دو چالش پیش‌رو نیازمند متغیرهای بیرونی هستند که اصلاح آن‌ها با هزینه‌های اقتصادی و اجتماعی بسیار بالایی در سطح بین‌المللی و حتی منطقه‌ای همراه است. بحران کووید ۱۹ به‌طور کلی یک بررسی اساسی در جهت واقعیت‌سنجی در زمینه سیاست‌های آب و هوایی، حاکمیت بین‌المللی و پیشگیری از بحران‌های جهانی است. در حقیقت، بیماری همه‌گیر کرونا یک پیش‌تحقیق در خصوص تغییرات آب و هوایی و زیست‌محیطی است که جامعه بین‌الملل را مورد تهدید قرار داده و همچنان نیز در حال تغییر و تحول است. جایی که زمان وقوع حوادث و بحران‌های طبیعی از دهه‌ها به‌روزها و حتی ساعت‌ها کاهش یافته و با ماهیت کاملاً جدید و جهش‌یافته‌ای دیده می‌شود. در حالی که کووید ۱۹ اغلب با اولویت روز، هفته، ماه و در نهایت سال اندازه‌گیری می‌شود، مورد دوم با سال، دهه و قرن مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد که می‌توان گفت یکی از وجوه تمایز آن نیز در همین مقاله مورد بحث قرار گرفته است.

واژگان کلیدی: کووید ۱۹، حاکمیت جهانی، بحران‌های طبیعی، تغییرات آب و هوایی و ساختار اقتصادی

تأثیر بحران کرونا بر اقتصاد منطقه جنوب شرق آسیا

حسام خاتمی

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد مطالعات منطقه‌ای گرایش جنوب شرق آسیا دانشگاه تهران

hesam.khatami@ut.ac.ir

مریم اسلامی یزدی

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد روابط بین‌الملل دانشکده وزارت امور خارجه

maryamislami@gmail.com

در تاریخ ۳۰ ژانویه ۲۰۲۰، سازمان جهانی بهداشت شیوع ویروس جدید کرونا در جمهوری خلق چین را یک فوریت جهانی بهداشتی اعلام کرد. جنوب شرق آسیا به دلیل هم‌جواری جغرافیایی نزدیک و سفرهای تجاری، گردشگری و ارتباطات زنجیره تأمین با چین یکی از اولین مناطقی بود که تحت تأثیر این ویروس قرار گرفت. تا تاریخ ۱۵ ژانویه سال ۲۰۲۱، تعداد مبتلایان ویروس کرونا در این منطقه ۱۷۱۷۳۷۳ نفر اعلام شده است. اقتصادهای جنوب شرق آسیا با رکود اقتصادی ناشی از اقدامات کنترل‌کننده داخلی و ایجاد اختلال در تجارت، گردشگری و تولید، با چشم‌اندازی از شوک مالی و رکود اقتصادی مواجه شدند. بخش‌های کوچک و متوسط، خدمات و گردشگری از بیشترین آسیب دیدگان این بحران هستند. این مقاله در پی پاسخ به این سوال است که شیوع ویروس کرونا چه تأثیری بر اقتصاد کشورهای جنوب شرق آسیا داشته است. برای پاسخ به این سوال سعی شده است تا با بهره‌گیری از آمارهای اقتصادی، تصویری کلی از تأثیر این ویروس بر اقتصاد کشورهای منطقه ارائه شده و ضمن اشاره به اقدامات دولت‌های منطقه در کاهش اثرات این بحران، چشم‌اندازی از آینده اقتصادی جنوب شرق آسیا ارائه شود.

واژگان کلیدی: جنوب شرق آسیا، ویروس کرونا، اقتصاد، گردشگری

پیامدهای اپیدمی کرونا بر جنگ قره‌باغ

جعفر خاشع

دانشجوی دکتری مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران، پژوهشگر بنیاد مطالعات قفقاز

jafarkhashe@gmail.com

عبدالله اصلانزاده

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد علوم سیاسی دانشگاه تهران

abdollahaslanzadeh@gmail.com

منطقه قفقاز جنوبی از اهمیت ژئوپلیتیکی، ژئواستراتژیک و ژئوکالچر برای کنشگران مختلف منطقه‌ای و فرمانطقه‌ای برخوردار است. از نظر ژئوپلیتیک، توازن قدرتی که به طور سنتی بین بلوک‌های روسیه، ارمنستان و آمریکا-ترکیه-آذربایجان-گرجستان ایجاد شده بود در حال تغییر است. اکنون کنشگران جدیدی مانند اسرائیل، هند و پاکستان به بلوک‌بندی‌ها اضافه شده‌اند. ایران رویکرد فعالانه‌ای در پیش گرفته و وزن باکو در ترازوی مسکو سنگین‌تر شده است. از نظر استراتژیک، قفقاز جنوبی به عنوان یک راهرو برای خطوط لوله انتقال نفت و گاز منطقه‌ای به بازارهای اروپا و جهان عمل می‌کند. از نظر ژئوکالچر، قفقاز متأثر از درگیری‌های برساخته فرهنگی میان اختلافات مسیحی و سنی و شیعه است که باعث ایجاد بسترهای سیاسی متناقض می‌شود. در نتیجه، بسیاری از بازیگران بین‌المللی (روسیه، ایران، اسرائیل، ترکیه و غرب ایالات متحده، فرانسه و اتحادیه اروپا) علاقمند به مدیریت سیاست درگیری‌های قره‌باغ هستند. بنابراین رویکردهای متفاوت موجب پیچیده‌تر شدن و تشدید تنش‌های در قره‌باغ در سال گذشته میلادی شد. اما در کنار مؤلفه‌های تقریباً ثابت فوق شاهد تأثیرگذاری همه‌گیری ویروس کرونا در مناقشه قره‌باغ بودیم. در این چارچوب در این مقاله درصدد پاسخگویی به این سؤال به روش توصیفی-تبیینی هستیم: همه‌گیری ویروس کرونا در کنار دیگر مؤلفه‌ها چه نقشی در درگیری‌های اخیر در منطقه قره‌باغ داشته است؟ همه‌گیری ویروس کووید ۱۹ در یک سال گذشته همه عرصه اجتماعی-اقتصادی و سیاسی-نظامی در هر سه سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی را متأثر ساخته است. مناقشه منجمد قره‌باغ که انتظار می‌رفت در دوران همه‌گیری ویروس کرونا وضعیت کم تنش‌تری را نسبت به سال‌های پیش سپری کند برعکس در طول دوره اپیدمی کرونا پرتنش‌ترین دوران خود را سپری کرد و وارد مرحله نوینی در روابط طرفین درگیری شد. بنابراین در پاسخ به سؤال اصلی مقاله این فرضیه مطرح می‌شود که هر چند مؤلفه‌های مهم ملی و منطقه‌ای در بروز و تشدید این تنش‌ها نقش داشت ولی همه‌گیری کرونا به عنوان یک کاتالیزور در تشدید هر چه بیشتر مناقشه قره‌باغ که بالاترین هزینه انسانی را در سه دهه گذشته

داشت، تأثیر مهمی از خود بر جای گذاشت. طی همه‌گیری کووید-۱۹، روسای مشترک گروه مینسک سازمان امنیت و همکاری اروپا ملاقات‌های مجازی جداگانه‌ای با وزیر امور خارجه جمهوری آذربایجان و ارمنستان برگزار کردند. ولی نتوانستند مانع از تشدید درگیری‌ها شوند. همه‌گیری کرونا سه پیامد بی‌سابقه در سیاست درگیری قره‌باغ داشته است: ۱. تغییر ماهیت دیپلماسی بین‌المللی، ۲. تغییر رویکرد کارگزاران قدرت منطقه‌ای و ۳. جنگ مجازی. همه‌گیری جهانی کرونا ماهیت دیپلماسی بین‌المللی را تغییر داده است. محدودیت‌های سفر نه تنها سفرهای بین‌المللی، بلکه دیپلماسی «رو در رو» را که در کاهش تنش‌ها نقش حیاتی دارد غیرممکن کرده است. این همه‌گیری مانع از دیپلماسی سنتی «شخصی» شد و قوانین بین‌المللی را به حالت تعلیق درآورد. با این حال، دیپلماسی مجازی هنوز هم برای تعیین قلبی قابل اعتماد، که در آن مذاکرات موثر و محرمانه‌ای انجام شود، در دست انجام است. علاوه بر این، یک معیار مهم دیپلماسی برقراری گفتگوی واقعی «مردم به مردم» و ارتباطات جامعه مدنی در ساخت صلح است که محدودیت‌های همه‌گیری مانع از آن شده است. دوم، تعلیق دیپلماسی بین‌المللی باعث تغییر شبکه کارگزاران قدرت منطقه‌ای شد. ارمنستان و آذربایجان در حال بررسی مجدد اولویت‌های امنیت ملی و سرمایه‌گذاری در جدیدترین فناوری نظامی هستند. آنها بیش از یک دهه است که بر روی انواع تسلیحات سرمایه‌گذاری می‌کنند و تعداد سلاح‌های جدید، هواپیماهای بدون سرنشین و موشک‌ها را افزایش می‌دهند. در حالی که آذربایجان با اسرائیل «مشارکت استراتژیک» ایجاد کرده، ارمنستان در مارس ۲۰۲۰ سیستم‌های راداری به ارزش ۴۰ میلیون دلار از هند خریداری کرد. سوم، فعالیت‌های غیرانسانی بی‌سابقه در طی همه‌گیری که جنگ مجازی را برجسته می‌کند، عادی شده‌اند. گزارش‌های بین‌المللی ثابت می‌کند که هر دو طرف جنگ با فناوری بالا شامل توپخانه، تانک، هواپیماهای بدون سرنشین (پهپادها) و هواپیماهای جنگنده استفاده می‌کنند. طی همه‌گیری، یک درگیری محلی در مقیاس کوچک به جنگ مجازی تبدیل شده است که بدون شک علل غیرنظامی بیشتری را در بر می‌گیرد. جنگ مجازی در حال پیروزی بر دیپلماسی مجازی است که همه طرف‌های درگیر را در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی به بن‌بست رسانده است.

واژگان کلیدی: کرونا، قفقاز جنوبی، جنگ دوم قره‌باغ، آذربایجان، ارمنستان

حمایت از حق حیات و سلامتی؛ مبانی تعهد حقوقی دولت‌ها به تأمین واکسن

کووید ۱۹ برای شهروندان

مهدی خاقانی اصفهانی

استادیار حقوق جزا و جرم‌شناسی پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی «سمت»

khaghani1984@gmail.com

به رغم عدم تعهد دولت‌ها به «تضمین» سلامتی و به باشی شهروندان، اسناد بین‌المللی حقوق بشر و عرف بین‌المللی دولت‌ها را موظف به «حداکثر تلاش ممکن» برای حمایت از حق سلامتی افراد - به مثابه یکی از حق‌های نسل دوم حقوق بشر - کرده و نقض آن موجب مسئولیت بین‌المللی دولت‌های عامد و قاصر از یک سو، و از دیگر سو ایجاد ضمانت اجراهای حقوقی داخلی است. برون روی عوامل بیماری‌زا از مرزهای هر دولت، موجب پیدایی عرف همکاری حقوقی میان دولت‌ها در مبارزه با بیماری‌های واگیر کرده و این عرف، موضوع اسناد بین‌المللی امره نیز واقع شده است. تمهید بایسته‌های «حق بر بالاترین سطح قابل دستیابی سلامت» موجب تعهد به رعایت، محافظت و اجرای حق بر سلامت توسط دولت‌ها شده و آنان را افزون بر اتخاذ تدابیر لازم جهت مهار شیوع و درمان، مکلف به واکسیناسیون شهروندان نیز کرده است. با ساخت واکسن کووید ۱۹ توسط چند شرکت دارویی خارجی، درخواست مصرانه اغلب دولت‌ها به دریافت میلیون‌ها دوز واکسن به تعداد شهروندانشان از سازندگان واکسن مزبور، جلوه‌ای از التزام دولت‌ها به ارائه ملزومات استیفای حق بر پیشگیری و کنترل پاندمی است. تعلل در خرید واکسن‌های تأییدشده‌ی سازمان جهانی بهداشت با وعده تولید انبوه و تزریق همگانی واکسن ایرانی، چالشی در برابر تعهد حاکمیت به حفظ دماء نفوس، ضمان حاکم اسلامی به صیانت از مصالح خمسسه (در رأس آنها، جان)، و نقض آشکار قواعد حقوق اساسی و حتی حقوق کیفری در باب ممنوعیت تسبیب (از طریق ترک فعل، ترک تعهد به هر اقدام ممکن و فوری جهت حفظ سلامت مردم) در حدوث خطر برای مردم است. این نوشتار، پس از تبیین مبانی حق بر سلامت در حقوق بین‌الملل و اسناد بین‌المللی، آغشته‌سازی سلامت با سیاست در مقوله تأمین واکسن‌های خارجی تأییدشده و مورد استفاده اغلب کشورها برای شهروندانشان در مقابل کرونا را از منظر مسئولیت حقوقی دولت در دو ساحت فقه حکومت اسلامی و حقوق بشر بین‌المللی بحث می‌کند و ضمانت اجراهای ضرورت حقوقی تهیه واکسن کرونا برای ملت شریف ایران را در حقوق اساسی و کیفری ایران و در حقوق بین‌الملل تبیین می‌دارد و نادرستی هر توجیه سیاسی و غیرسیاسی در انجام این تعهد حاکمیتی را توضیح می‌دهد.

واژگان کلیدی: حق بر سلامت، حقوق بشر بین المللی، واکسن کرونا، تعهدات
حاکمیت، ضمانت اجرای کیفی

مشارکت بین المللی پیماندهای ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان: ابعاد نظری و عملی
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۶

بررسی تأثیر فضای مجازی بر شیوع ویروس کرونا

عفت خسروی زادنبه

کارشناس ارشد مطالعات فرهنگی

e.khosravi61@yahoo.com

حدیقه سیروسی

کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

hadigheh.siruse@yahoo.com

ویروس کرونا نوعی از ویروس است که برای اولین بار در سال ۱۹۶۰ کشف شد. نخستین بار در دسامبر ۲۰۱۹ بود که رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی خبر از ابتلای تعداد زیادی از شهروندان شهر «ووهان» چین دادند. این حادثه را، واقعه‌ای عظیم و تاریخ‌ساز و بلکه منشأ شکل‌گیری دورانی جدید از تاریخ بشر می‌دانند. فرضیه مورد بررسی در مقاله پیش رو بررسی تلاشی است که می‌تواند در جهت ارائه توضیحات آموزشی صحیح برای مقابله با ویروس و رد اخبار جعلی و بی‌اساس فضای مجازی به کار گرفته شود. نگارش این مقاله بر اساس منابع علمی کتابخانه‌ای و مقالات پژوهشی است. آگاهی‌بخشی به مردم از طریق رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی یکی از مهم‌ترین راه‌ها برای جلوگیری از شیوع ویروس و برون‌رفت هر چه زودتر از این بحران است، که تلاش همه متخصصان و پزشکان را در شبکه‌های اجتماعی طلب می‌کند. نقش رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی در حل بحران‌های عمومی مانند شیوع ویروس کرونا، نقش غیرقابل انکاری است. کنترل بیش‌تر بسترهای مختلف در فضای مجازی و بررسی محتوای پخش‌شده در شبکه‌های اجتماعی و اطلاع مسئولان برای مقابله با شایعات و بازی‌های رسانه‌ای از جمله اقداماتی بوده که نیاز است برای کاهش وجوه منفی شبکه‌های اجتماعی انجام شود. شیوع کرونا در کل جهان، صرف نظر از مخاطرات و پیامدهای آن یک اثر مهم داشت و آن این بود که ذهن‌ها را از جمود خارج کرد. شبکه‌های اجتماعی اگر به طور هماهنگ در خدمت اطلاع‌رسانی صحیح باشند، بزرگ‌ترین نقش را در کنترل کرونا خواهند داشت. مسئله‌ای که هماهنگی و همکاری میان مسئولان در حوزه رسانه و ارتباطات و همچنین متخصصان و کارشناسان را طلب می‌کند.

واژگان کلیدی: فضای مجازی، شیوع، ویروس، کرونا

واکاوی عوامل مؤثر مدیریت بحران کرونا در ایران و سنگاپور

علی خوانساری

دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات خاورمیانه و شمال آفریقا دانشگاه علامه طباطبایی

ali.khansari414@gmail.com

روح الله محمدی

دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات جنوب شرق آسیا دانشگاه تهران

ruhallahm@ymail.com

مریم جعفری

دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات خاورمیانه و شمال آفریقا دانشگاه علامه طباطبایی

maryam.jafari2775@jmail.com

بیش از یک سال است که شیوع بیماری کرونا تبدیل به یک بحران جهانی شده است. شیوع این بیماری اولین بار در دسامبر ۲۰۱۹ در ووهان چین شناسایی شد سپس در مارس ۲۰۱۹ سازمان جهانی بهداشت، رسماً این بیماری را بحران همه‌گیری اعلام کرد. این بحران را می‌توان مهم‌ترین بحران در دهه‌های اخیر دانست. این پدیده از جهات مختلف نیاز به بررسی دارد که یکی از آنها مدیریت این بحران است. به عبارتی دیگر مدیریت بحران عبارت از به‌کارگیری روش‌ها و استراتژی‌های موثر برای جلوگیری از وقایع ناگهانی و منفی در یک جامعه است به همین منظور، بحران کرونا را یکی از نادرترین بحران‌هایی می‌دانند که تا کنون جهان به خود دیده است ولی در جهت مدیریت و مهار آن هریک از کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه به‌زعم خود در تلاش بوده‌اند مدیریت بحران بهتر و مؤثرتری داشته باشند. در این میان بررسی‌ها نشان داده است کشورهای آسیایی به نسبت کشورهای غربی مدیریت بحران بهتری داشته‌اند. ایران و سنگاپور جزو اولین کشورهای آسیایی بوده‌اند، که دچار همه‌گیری بحران کرونا شدند. این دو کشور آسیایی که در کنار سایر کشورهای منطقه متحمل خسارات زیادی شده‌اند، برای مدیریت این بحران اقداماتی را نیز انجام داده‌اند ولیکن به یقین جهت مدیریت کارآمد بحران مذکور عوامل زیادی تأثیرگذار بوده است. این پژوهش درصدد است با روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و منابع معتبر اینترنتی به سوال اصلی پژوهش که عبارت است از عوامل مؤثر در مدیریت بحران کرونا در دو کشور ایران و سنگاپور چیست، و سوال فرعی پژوهش کدام یک از این عوامل در مدیریت بحران تأثیرگذاری بیشتری داشته است، پاسخ دهد. فرضیه مطرح شده درپاسخ به سؤال اصلی این‌گونه است که چهار عامل وضعیت اقتصادی، وضعیت بهداشتی، نگاه امنیتی به کرونا و اعتماد ملی در هر دو کشور مؤثر بوده است.

واژگان کلیدی: بحران کرونا، مدیریت بحران، عربستان، ایران، سنگاپور

همایش بین‌المللی پیامدگذاری ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان: ایجاد مفهومی و عملی
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۹

بررسی نحوه بازنمایی انحصار کانون‌های مسلط قدرت در دوران همه‌گیری کرونا

زهرا درستکار

دانش‌آموخته کارشناسی ارشد رشته مطالعات منطقه‌ای (گرایش آسیای جنوب شرقی) دانشگاه تهران

dorostkarelnaz@gmail.com

شیوع ویروس کرونا یکی از بزرگترین بحران‌های انسانی پس از جنگ جهانی دوم، پی‌آیندهای پرشماری را رقم زده است و با دامنه‌دار شدن بحران‌های عالم‌گیر ویروس، ضعف نظام سلسه مراتب جهانی بیش از پیش نمایان شده است. کشورهای کانونی در نظام سرمایه‌داری نولیبرال با تکیه بر انحصارهای ویژه و دسترسی به پنج مولفه تکنولوژی، کنترل مالی بازارهای مالی، دسترسی به منابع طبیعی کره زمین، رسانه و ارتباطات و سلاح‌های کشتار جمعی چارچوبی نابرابر را پی‌ریزی کرده‌اند، انحصارهایی که از دیدگاه سمیر امین منجر به پدید آمدن ابعاد تازه‌ای در قطبی‌شدگی جهان می‌شود. در این میان ویروس جهان‌گستر با بحران‌های ناگزیرش چهره نابرابر و ناکارآمد نظام جهانی نولیبرال که بر پایه استثمار پیرامون از سوی مرکز بنا شده را بازنمایی کرده است. بنابراین پرسشی که مطرح می‌شود این است که ویروس کرونا چگونه سبب بازنمایی انحصار کانون‌های مسلط قدرت شده است؟ این نوشتار با استفاده از روش تحلیلی-تفسیری، بر این نظر است که شرایط و حدود روند همه‌گیری ویروس بر نحوه بازنمایی انحصارهای پنجگانه کانون‌های مسلط قدرت در جهان تاثیرگذار بوده است، پنهان‌کاری رسانه‌ای، بحران‌های زیست محیطی دخیل در شیوع ویروس، بحران اقتصاد جهانی، توجه معطوف به افزایش هزینه‌های نظامی‌گری در مقابل تمرکز بر ارتقای سطح بهداشت جهانی و تکنولوژی نابرابر جهانی برای مقابله با همه‌گیری ویروس موجب ظهور اشکال جدیدی از انحصار کانون‌های قدرت مورد اشاره سمیر امین در نظام بین‌الملل شده است.

واژگان کلیدی: ویروس کرونا، نظام جهانی نولیبرال، انحصار، کانون‌های قدرت، سمیر امین

دلایل موفقیت نسبی کشورهای آفریقایی در رویارویی با ویروس کرونا: بررسی

موردی سنگال

محمد رضا دهشیری

استاد علوم سیاسی دانشکده روابط بین‌الملل

mohammadreza_dehshiri@yahoo.com

این مقاله در صدد بررسی علل کاهش مبتلایان به کرونا در کشورهای آفریقایی به ویژه سنگال است تا به این پرسش پاسخ گوید که دلایل موفقیت نسبی کشورهای آفریقایی در رویارویی با ویروس کرونا با تاکید بر مطالعه موردی سنگال چه بوده است. نگارنده بر این باور است که اقدامات پیشگیرانه و سختگیرانه حکومتی از ابتدای بروز کرونا مانند: تعطیل کردن مدارس و دانشگاه‌ها، لغو پروازهای پرریسک در اسرع وقت، برقراری حکومت نظامی (منع رفت و آمد شبانه)، اجباری کردن پوشیدن ماسک، ممنوعیت برگزاری تجمعات در مکان‌های عمومی، تخصیص بودجه و ایجاد صندوق خاص برای مبارزه با پاندمی عامل عمده روند کاهشی مبتلایان به کرونا در آفریقا بوده است. افزون بر این، عواملی چون نرخ بالای جمعیت جوان، کاهش تردد بین شهری به دلیل ضعف امکانات زیرساختی، ارتباط مؤثر حکومت با اجتماعات مذهبی و مجاب کردن خلفا به لغو اجتماعات و مناسک مذهبی و گروهی، تبعیت مردم و حرف‌شنوی آنان از مقامات دولتی و دینی، سبک زندگی و عادات غذایی مردم با توجه به استفاده آنان از میوه‌های استوایی حاوی آنتی‌اکسیدان بالا، غذاهای عمدتاً تند و موجب گرمی مزاج، مصرف اندک دخانیات و علاقمندی جامعه به ورزش روزانه، شادابی جامعه، سطح پایین استرس و کمبود فشارهای روانی، جملگی منجر به تقویت سیستم ایمنی و تنفسی بدن مردم آفریقا شده است و موجب شمار اندک مبتلایان به کرونا در این قاره شده است.

واژگان کلیدی: کرونا، آفریقا، سنگال، پیشگیری، جمعیت جوان

تأثیر ویروس کرونا بر همگرایی اروپایی

سیدجلال دهقانی فیروزآبادی

استاد روابط بین‌الملل دانشگاه علامه طباطبائی

jdehghani20@yahoo.com

در رابطه با چیستی و چگونگی تأثیرگذاری ویروس کرونا بر سرشت و سرنوشت همگرایی اروپایی سه دیدگاه نظری متفاوت و متعارض قابل طرح است. بر پایه واقع‌گرایی، ویروس کرونا، از طریق تضعیف و تخریب اتحادیه اروپا، به عنوان موتور همگرایی اروپایی، باعث تشدید و تسریع واگرایی در این منطقه خواهد شد. به گونه‌ای که، بحران کرونا، با تضعیف جهانی شدن لیبرال و همکاری‌های بین‌المللی از یک‌سو، و تقویت اقتدار و اختیارات دولت ملی، حاکمیت ملی، ملی‌گرایی سیاسی و مرکانتلیسم اقتصادی در اروپا از سوی دیگر، اتحادیه اروپا را دچار واگرایی فرسایشی خواهد کرد. در نتیجه این بحران و چگونگی مدیریت آن، روند خروج اعضاء از اتحادیه اروپا که با برگزیت شروع شده بود تسریع می‌شود. در قالب کارکردگرایی، بر مبنای منطق تسری، بحران کرونا نه تنها فرآیند همگرایی در اتحادیه اروپا را تضعیف نمی‌کند، بلکه برعکس، آن را تقویت نیز خواهد کرد. بر پایه منطق تسری کارکردی، چون هیچ‌یک از دولت‌های ملی نمی‌توانند به تنهایی بحران کرونا را مدیریت کنند، تحت فشارهای تخصصی و صنفی، همگرایی را به حوزه‌های بهداشت و درمان اتحادیه نیز تسری می‌دهند. در چهارچوب تسری نهادی، از آنجا که اتحادیه اروپا نهادها و سازوکارهای فوق‌ملی لازم را برای مدیریت دسته‌جمعی پاندمی‌ها ندارد، در اثر کرونا ایجاد خواهد شد. در واقع این بحران، باعث واگذاری اختیارات بیشتری در حوزه بهداشت و درمان از سوی دولت‌های ملی به نهادهای اتحادیه اروپا خواهد شد که فوق‌ملی‌گرایی در آن را تقویت و تعمیق خواهد کرد. همچنین همکاری‌های فوق‌ملی نیز در زمینه امنیت انسانی در اتحادیه اروپا افزایش و ارتقاء می‌یابد. از منظر بین‌دولت‌گرایی، کرونا موجب تسری معکوس و عقب‌گرد در همگرایی منطقه‌ای در اروپا خواهد شد. منطقه‌گرایی بین‌دولت‌گرا در مقابل منطقه‌گرایی فوق‌ملی‌گرا در اتحادیه اروپا تقویت می‌شود. همگرایی عمودی و افقی نیز در اتحادیه اروپا تضعیف می‌شود؛ به گونه‌ای که برخی اختیارات و صلاحیت‌های حاکمیت ملی را که اعضا به نهادهای فوق‌ملی در اتحادیه اروپا واگذار کرده بودند باز پس می‌گیرند. در نتیجه، نقش نهادهای بین‌حکومتی مانند شورای اروپا افزایش می‌یابد. همچنین برای ترمیم و جبران کسری دموکراتیک در اتحادیه اروپا، نقش آفرینی مردم در تعیین سرنوشت آن در قالب برگزاری همه‌پرسی‌ها در تحقق همگرایی معکوس افزایش می‌یابد.

واژگان کلیدی: منطقه‌گرایی، واقع‌گرایی، تسری، بین‌دولت‌گرایی، واگرایی، اتحادیه اروپا، پاندمی، کارکردگرایی

همایش بین‌المللی پیامدگذاری ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان: ایجاد مفهومی و عملی
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۹

کووید ۱۹ و ضرورت همگرایی در جهان اسلام

خدیجه ذکریایی

دانشجوی کارشناسی ارشد مدرسی انقلاب اسلامی دانشکده معارف و اندیشه اسلامی دانشگاه تهران

khadijebakariaei@gmail.com

ویروس کرونا به عنوان یک چالش همه گیر و یک مسأله پاندمیک منبع عمده نگرانی دولت‌ها می‌باشد که تأثیرات و پیامدهای منفی را به دنبال دارد. با توجه به این پیامدها نظم موجود در روابط بین‌الملل و سیاست خارجی در دوران پسا کرونا همانند نظم فعلی نخواهد بود و جهان شاهد مشکلاتی همچون رکود اقتصادی و کاهش گرایش به جهانی شدن و... خواهد شد، از این رو کشورها نمی‌توانند به تنهایی این بحران را به شکل کامل حل کنند و نیاز به تعامل دارند و در جهان اسلام با توجه به مشترکات همکاری و همگرایی برای از بین بردن این اپیدمی، تعامل راحت تر صورت می‌گیرد. هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر همگرایی جهان اسلام برای مقابله با پاندمی ویروس کرونا و همچنین پسا کرونا می‌باشد که چطور می‌شود با وحدت این تهدید را تبدیل به فرصت کرد. مهم ترین نتیجه در پژوهش پیش رو این است که وحدت بین جهان اسلام اصلی ترین مؤلفه برای مقابله با پیامدهای این اپیدمی تنش زا می‌باشد و مسلمانان در سراسر جهان با به اشتراک گذاشتن علوم و تجربیات خود در عرصه فرهنگ، سیاست، آموزش و بهداشت می‌توانند در مقابل این بحران مقاومت کنند و خلاء بین کشورهای اسلامی را با استفاده از این تهدید پر کرد و همچنین در مقابل تضعیف غرب در این دوران قدرت را از غرب به شرق منتقل کرد.

واژگان کلیدی: پاندمی کووید ۱۹، دوران پسا کرونا، وحدت، همگرایی، جهان اسلام

نقش سازمان جهانی بهداشت در مدیریت بحران کرونا به عنوان تهدید نرم

رئوف رحیمی

استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه بجنورد

r.rahimi@ub.ac.ir

ویروس کرونا یا کووید ۱۹ یک ویروس خطرناک ظاهر شد و به سرعت از چین به سراسر جهان گسترش یافت. این ویروس در هنگام گردهمایی‌های عمومی منتقل می‌شود. ویروس کرونا چالشی پیش روی همه کشورهای جهان است زیرا به کشور خاصی محدود نمی‌شود. بنابراین در سال ۲۰۲۰ کشورهای جهان علیه ویروس کرونا در چارچوب سازمان جهانی بهداشت متحد شدند. تدریس ادهانوم قبرسیون دبیر کل سازمان جهانی بهداشت در ۳۰ ژانویه ۲۰۲۰ ویروس کرونا را به عنوان نگرانی جدی سازمان جهانی بهداشت اعلام کرد. اعلامیه او بالاترین سطح هشدار سازمان جهانی بهداشت بود. این اعلامیه یک فراخوان عمومی به همه کشورها برای توجه و اقدام علیه این ویروس محسوب شد. از این رو، کشورهای مختلف جهان به سازمان جهانی بهداشت توجه کردند تا اطلاعاتی در مورد چگونگی مقابله با ویروس ناشناخته به دست آورند. سازمان جهانی بهداشت تجهیزات نجات دهنده زندگی به سراسر جهان ارسال کرد و به میلیاردها نفر اطلاعات مهم در مورد تکامل ماهیت ویروس کرونا و چگونگی محافظت از خودشان در مقابل ویروس کرونا منتشر کرد. بنابراین هدف مقاله حاضر این است که به روش توصیفی-تحلیلی به این سوال پاسخ دهد که سازمان جهانی بهداشت در مواجهه با تهدید نرم ویروس کرونا چه نقشی ایفا کرده است؟ مقاله حاضر در دو بخش به سوال مذکور پاسخ می‌دهد.

واژگان کلیدی: سازمان جهانی بهداشت، ویروس کرونا، تهدیدات نرم، همکاری بین‌المللی، مدیریت بحران

کرونا و رهیافت اقتصاد مجازی در ایران: مطالعه موردی فدراسیون روسیه

احسان رسولی نژاد

استادیار گروه مطالعات روسیه دانشکده مطالعات جهان دانشگاه تهران

e.rasoulinezhad@ut.ac.ir

فائزه طالبی

دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات روسیه دانشکده مطالعات جهان دانشگاه تهران

faeze.talebi@hotmail.com

آغاز شیوع ویروس کرونا از اواخر سال ۲۰۱۹ و تبدیل آن به چالش جهانی موجب تحول ساختارهای سنتی اقتصاد کشورهای مختلف جهان شده است؛ به گونه‌ای که به دلیل محدودیت‌های حضور فیزیکی مصرف‌کنندگان کالاها و قرنطینه‌سازی مرزهای جغرافیایی، توسعه اقتصاد مجازی و تجارت الکترونیکی در سیاست‌های کلان اقتصادی کشورهای جهان از اهمیت دو چندان برخوردار شده است. این اهمیت برای اقتصاد ایران که دارای چالش‌های دیگری همچون تحریم‌ها، وابستگی به درآمدهای نفتی و آلودگی هوا است، موجب پر رنگ شدن مسأله توسعه اقتصاد دیجیتال در حال حاضر شده است. این مسأله در این تحقیق از منظر قیاس با اقتصاد تقریباً مشابه در فدراسیون روسیه که تحت مشکلاتی همچون اقتصاد نفتی و تحریم‌های غرب است مورد توجه قرار گرفته و ابعاد و الگوهای توسعه اقتصاد مجازی در کشور فدراسیون روسیه در قالب جدول SWOT مورد توجه قرار گرفته است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که ویروس کرونا با کاهش فعالیت‌های اقتصادی و تولیدی در کشوری همچون فدراسیون روسیه، توجه خط‌مشی‌گذاران را به توسعه اقتصاد مجازی جلب کرده است و این کشور در تلاش است تا زیرساخت‌های مناسب قانونی و فناوری را برای توسعه هر چه بیشتر اقتصاد دیجیتال فراهم کند و در این میان تهدیداتی همچون عدم پذیرش فناوری، اعتماد به بستر پرداخت‌های الکترونیکی و جایگاه‌سازی تجارت الکترونیکی در اقتصاد کلان مهم‌ترین موانع توسعه به حساب می‌آید. به عنوان سیاست‌های پیشنهادی منتج شده از این تحقیق، فرهنگ‌سازی و توسعه اخلاق مجازی، بسترسازی قوانین تجارت الکترونیکی، شبکه‌سازی (ایجاد زنجیره ارزش الکترونیکی) و اندازه‌گیری جامعه اطلاعاتی در اقتصاد ایران قابل ارائه هستند.

واژگان کلیدی: ویروس کرونا، اقتصاد مجازی، دیجیتالی‌سازی، ایران، فدراسیون

روسیه

همگرایی در پرتو مخاطره: کرونا مجالی برای همگرایی منطقه‌ای

احمد رشیدی

دانشیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه مازندران

a.rashidi@umz.ac.ir

سیدمحمدصادق تابعی

دانش‌آموخته کارشناسی ارشد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه مازندران

tabei.64@umz.ac.ir

کووید ۱۹ به عنوان مخاطره‌ای بهداشتی که زیست و سلامت نوع بشر را با تهدید مواجه کرده است، در قالب مخاطره‌های زیست‌محیطی قابل شناسایی است. غافلگیری جهانیان در مواجهه با همه‌گیری و تداوم این بیماری، بیانگر غفلتی درازدامن به مخاطره‌های جهانی است. غفلتی برآمده از انگاره‌هایی که درمان را بر پیش‌گیری، اقتصاد را بر محیط‌زیست، رقابت را بر همکاری و قومیت، نژاد و ملیت را بر جهان‌گرایی مقدم می‌پندارند. انگاره‌های بنا شده بر بنیاد اندیشه‌های هابزی — دشمنی میان دولت‌ها، در مصاف با اندیشه‌های کانتی — دوستی میان دولت‌ها. علی‌رغم به صدا درآمدن زنگ‌های خطر در پی پیدایش و شیوع کرونا در چین، جهان در بی‌توجهی کامل نسبت به آن قرار داشت، به‌گونه‌ای که زمین و زمان از دست رفت. منشاء کرونا هر چه بود، در اندک زمانی تمامی اقوام، نژاد و ملیت‌ها را از ووهان تا واشنگتن درنوردید و تمامی اقتصادها و اجتماع‌ها را مختل ساخت. نظر به این‌که پیامد قطعی و قهری این رویداد، چیزی جز سلب امنیت انسانی در مقیاس جهانی نیست، این پرسش قابل طرح است که چگونه می‌توان از دل تهدید کرونا، فرصتی را برای ایجاد همگرایی منطقه‌ای خلق کرد. بنا به گفته هایدگر که در شرایط فاجعه، نجات نیز رخ می‌نماید، فرض بر آن است که بر بنیاد تهدیدهای جهانی، می‌توان به همگرایی منطقه‌ای دست یافت. هدف این پژوهش طرح‌ریزی مدل نوینی از همگرایی در راستای پیشگیری از مخاطره‌های جهانی است. بدین منظور، با بهره‌گیری از مکتب کپنهاگ، استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و جمع‌آوری اطلاعات از طریق منابع کتابخانه‌ای-اسنادی، به بررسی و بسط این موضوع پرداخته خواهد شد. یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که با محوریت شبکه‌ای از نهادهای علمی، نقش‌آفرینی بازیگران و نهادهای ملی و بین‌المللی و حکومت‌ها، دستیابی به همگرایی بهداشتی و تسری آن به دیگر حوزه‌ها تا ایجاد همگرایی منطقه‌ای، ممکن به نظر می‌رسد.

واژگان کلیدی: کرونا، جامعه‌پذیری بهداشتی، دیپلماسی عمومی بهداشتی، همگرایی بهداشتی، همگرایی منطقه‌ای

مهاژد بن‌الطاهر، دانشیار، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۴
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۴

طراحی و اعتبارسنجی مدل مطلوب نقش کرونا بر صلح و امنیت بین‌المللی و

منطقه‌ای

ایرج رنجبر

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

iraj_ranjbar79@yahoo.com

محمد فرهادی

دکترای روابط بین‌الملل

farhadi_m2222@yahoo.com

پژوهش حاضر در صدد طراحی و اعتبارسنجی مدل مطلوب نقش کرونا بر «صلح و امنیت» بین‌المللی و منطقه‌ای است. برای پردازش مسأله، از راهبرد پژوهش کیفی و از نوع تحلیل مضمون بهره گرفته شده است. داده‌های پژوهش با استفاده از مصاحبه نیمه‌استاندارد با ۱۰ نفر از خبرگان حوزه صلح و امنیت که با استفاده از روش نمونه‌گیری نظری انتخاب شده بودند گردآوری شد و با کاربست روش تحلیل مضمون از نوع شبکه مضامین مورد تحلیل و مدل مفهومی اندازه‌گیری شبکه‌ای بر ساخته شد. یافته‌های پژوهش کیفی نشان داد که مدل مطلوب آینده امنیت در نظام بین‌الملل شامل ۵ مضمون فراگیر: ۱. توجه به تهدیدات امنیتی ناشی از بحران بیماری‌های فراگیر و پاندمیک (کرونا)، ۲. توجه به آموزش مسائل بهداشتی از طریق سازمان بهداشت و جلوگیری از سوءاستفاده‌ی دیگر نهادهای جهانی از این موضوع در امنیت بین‌الملل، ۳. توجه به توسعه پایدار در دستیابی به امنیت و صلح بین‌الملل، ۴. ضروری بودن رعایت حقوق همگانی در دستیابی به امنیت بین‌الملل، ۵. توسعه و حمایت از حقوق مالکیت فکری در حوزه‌ی اختراعات و اکتشافات دارویی در سطح بین‌الملل می‌باشد. علاوه بر آن، جهت «اعتبارسنجی» مضامین و مدل بر ساخته شده، از دو روش ارزیابی اعتبار به شیوه ارتباطی و نیز روش ممیزی و به منظور «پایایی سنجی» از دو روش قابلیت تکرارپذیری و نیز قابلیت انتقال یا تعمیم پذیری استفاده شده است.

واژگان کلیدی: امنیت و صلح بین‌المللی، کرونا، طراحی و اعتبار سنجی، توسعه

تأثیر بحران کرونا بر اقتصاد کشورهای آسیای مرکزی

محسن روستا

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد روابط بین‌الملل (گرایش اوراسیا) دانشگاه دولتی بلاروس

rus.mohsen@mail.ru

پنج کشور آسیای مرکزی با جمعیتی نزدیک به ۷۵ میلیون نفر به دلیل محصور بودن در خشکی و همسایگی با دو ابر قدرت روسیه و چین جزء کشورهای هستند که برای توسعه اقتصادی به قدرت‌های منطقه‌ای یادشده تکیه کرده و به نوعی وابسته به وضعیت داخلی این دو کشور هستند. محصور بودن در خشکی این کشورها را به مسیرهای ترانزیتی بین روسیه و چین تبدیل کرده است. این دو ابر قدرت هر کدام جزء شرکای اول و دوم تجاری کشورهای آسیای مرکزی هستند. از این رو میزان فعالیت در بازارهای چین و روسیه تأثیر به‌سزایی بر اقتصاد این کشورها دارد. با آغاز پاندمی کرونا و عواملی از جمله بسته شدن مرزها، لغو پروازها، قطع ناگهانی مسیرهای ترانزیتی، دستورالعمل‌های کشورهای مبدا و مقصد ترانزیتی مبنی بر ضد عفونی کالاها و کاهش فعالیت انبارهای ذخیره مواد غذایی و صنعتی در چین و روسیه به اقتصاد پنج کشور آسیای مرکزی آسیب جدی وارد کرد. یکی دیگر از عوامل اقتصادی کشورهای آسیای مرکزی صادرات نیروی کار به روسیه و چین است، که این عامل هم با تعطیلی بازارهای دو کشور، محدودیت‌های شدید قرنطینه ای و اتخاذ سیاست‌های سختگیرانه مهاجرتی دو ابر قدرت منطقه باعث شد تا بیکاری و میزان نارضایتی در کشورهای منطقه افزایش پیدا کند. کشورهای قزاقستان، قرقیزستان، ازبکستان، تاجیکستان و ترکمنستان مقدار قابل توجهی از اقلام اساسی از جمله سوخت، غلات و گوشت و را از روسیه و چین وارد می‌کنند. با وضع قوانین قرنطینه، کاهش منابع درآمدهای دولت و محدودیت در واردات اقلام یاد شده نمودار افزایش قیمت‌ها و تورم در کشورهای آسیای مرکزی به صورت قابل توجهی صعودی شده است، که نگرانی مقامات را در کنار نارضایتی‌های مردمی از بیکاری و کاهش درآمدها را در پی داشته است. اقتصاد ضعیف کشورهای در حال توسعه آسیای مرکزی با وجود مشکلات کرونا زنگ خطر مشروعیت و ناکارآمدی دولت را در این کشورها به صدا درآورده است و بحران را به روندی حاد تبدیل کرده است. سؤال این است که آیا روسیه و چین برای نجات اقتصاد و بحران ایجاد شده در منطقه آسیای مرکزی به عنوان حیاط خلوت خود برنامه‌ای دارند یا خیر. یک نکته روشن است که این دو کشور به خوبی پیامدهای بی ثباتی و بحران دولت در این کشورها و آسیب‌های آن به خود را درک می‌کنند.

واژگان کلیدی: کرونا، آسیای مرکزی، روسیه، چین، وابستگی، محدودیت‌ها،
بیکاری، اقتصاد

همایش بین‌المللی پیامدهای ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان: ایجاد مفهومی و عملی
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۹

بررسی مقایسه‌ای تأثیر همه‌گیری کووید ۱۹ بر صنعت گردشگری ایران و ترکیه

رضا ریحانی کلاچاهی

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد دانشگاه گیلان

reyhaniportal@gmail.com

صنعت گردشگری، جزو موتورهای محرک نوین اقتصاد جهانی است. دو کشور ایران و ترکیه نیز، دارای ظرفیت‌های قابل توجهی در اقتصاد گردشگری بوده‌اند. جمهوری ترکیه، به میزان زیادی به درآمدهای ناشی از بخش گردشگری وابسته می‌باشد، و از سوی دیگر، صنعت گردشگری در ایران نیز، با وجود تأثیر انگاره منفی ناشی از عوامل بی‌ثبات‌ساز سیاسی-امنیتی منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای، سیر رشدی مناسب را نشان می‌دهد. با شیوع همه‌گیری جهانی بیماری کووید ۱۹، بخش‌های مختلف اقتصاد کشورها، در ابعاد حمل و نقل، صنایع تولیدی، کشاورزی، ساخت و ساز تحت تأثیر منفی قرار گرفت. صنعت گردشگری نیز به صورت عام، و بازار آن در دو کشور ایران و ترکیه به صورت خاص، از همه‌گیری جهانی کووید ۱۹ متأثر شد. بررسی نوع و میزان این تأثیرپذیری، هدف پژوهش حاضر است. بر این اساس، با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و با رجوع به منابع کتابخانه‌ای و اینترنتی، پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به این پرسش مهم می‌باشد که تأثیر شیوع بیماری کووید ۱۹، بر صنعت گردشگری ترکیه و جمهوری اسلامی ایران، به صورت مقایسه‌ای، در دو بازه زمانی قبل و بعد آغاز همه‌گیری بیماری فوق، چگونه بوده است. یافته‌های پژوهش، نشان می‌دهد که شیوع بیماری کووید ۱۹، به علت کاهش تعداد ورود گردشگران، عدم توانایی پاسخگویی به تعهدات مالی توسط متصدیان این صنعت و خسارات متعاقب آن، پس از آغاز شیوع بیماری در دو کشور، نشان‌دهنده اثری منفی بر صنعت گردشگری جمهوری اسلامی ایران و البته در مقیاسی وسیع‌تر برای ترکیه می‌باشد.

واژگان کلیدی: کووید ۱۹، گردشگری، ایران، ترکیه

تأثیر بحران کرونا بر سیاست بین‌الملل در جنوب آسیا: مطالعه موردی روابط هند،

چین و پاکستان

حنیفه ریگی

دانش‌آموخته دکتری روابط بین‌الملل دانشگاه تهران

h.rigi@yahoo.com

شیوع ویروس کرونا در سال ۲۰۱۹ در چین و سرایت آن به جاهای دیگر جهان، بحران بسیار جدی است که کشورهای جهان را درگیر خود کرده است. یکی از مناطق جهان که ویروس کرونا در آن به معضلی جدی تبدیل شده است منطقه جنوب آسیا است. در این منطقه شیوع ویروس کرونا به دلیل وجود جمعیت بالای کشورها به شدت دولت‌های آنها را درگیر کرده است. با این حال، برخی محققان بر این باورند که ویروس کرونا به عنوان بحرانی جهانی توانسته است اثرات عمده ای بر سیاست بین‌الملل بر جای بگذارد. در این میان برخی تأثیر این ویروس را مثبت دانسته و آن را سبب همکاری و همگرایی بیشتر می‌دانند و برخی نیز بر اثرات منفی این ویروس در چارچوب افزایش منازعات بین‌المللی تأکید داشته‌اند. این پژوهش درصدد است تأثیر ویروس کرونا را به طور کل بر سیاست بین‌الملل منطقه جنوب آسیا و به طور اخص ماهیت اختلافات ژئواستراتژیک و ژئوپلیتیک منطقه جنوب آسیا جایی که سه کنشگر مهم چین، هند، و پاکستان فعال هستند مورد بررسی قرار دهد. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که ویروس کرونا تأثیری بر ماهیت اختلافات ژئواستراتژیک و ژئوپلیتیک میان کشورهای هند و چین و پاکستان نداشته است.

واژگان کلیدی: ویروس کرونا، هند، چین، پاکستان، ژئوپلیتیک، ژئواستراتژیک

مقایسه تطبیقی عملکرد کوبا و شیلی در مواجهه با کرونا

سیده‌های زرقانی

دانشیار گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد

h-zarghani@um.ac.ir

فرزاد عابدی شجاع

دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد

f.abedishoja@ut.ac.ir

از هنگام شروع و شیوع ویروس کرونا از ووهان چین تا فراگیر شدن آن در سطح جهان تنها چند هفته زمان کافی بود. کوبا و شیلی به عنوان دو کشور منطقه آمریکای لاتین و حوزه کارائیب نیز از گزند این ویروس مرگبار در امان نماندند. این دو کشور علاوه بر حضور در یک منطقه نزدیک به هم و جمعیت تقریباً مشابه، نمادی از دو نوع متفاوت نگرش به بیماری یعنی درمان و پیشگیری هستند. همچنین طبق شواهد و منطق نظام نولیبیرال برای شیلی و شرکت‌های داروسازی، سودآوری در درجه اول اهمیت برای حوزه سلامت در کشور کوبا، سلامت عمومی جامعه در اولویت اول قرار دارد. این مقاله با یک تحلیل تطبیقی، نگاهی به شیوه رویارویی این دو کشور در برابر ویروس کرونا انداخته و عواقب این ویروس را در سطوح مختلف اقتصادی، اجتماعی و جغرافیایی دو کشور بررسی می‌کند. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی با رویکردی مقایسه‌ای و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و اسنادی بوده و در روند مقایسه اغلب از آمار مستند، رسمی و مرجع استفاده شده است. از نتایج پژوهش چنین برمی‌آید که شیلی به عنوان آئینه تمام‌نمایی از سیستم سرمایه‌داری در کشورهای در حال توسعه، به دلیل عدم سرمایه‌گذاری برای کنترل بحران‌های همه‌گیر، در کنترل بیماری و عواقب مختلف آن موفق عمل نکرده و موفقیت نسبی کوبا نیز به دلیل سیاست اول پیشگیری، بعد درمان و همچنین، عدم توجه به تجاری‌سازی حوزه سلامت است.

واژگان کلیدی: ویروس کرونا، رویکرد تطبیقی، سرمایه‌داری، درمان، پیشگیری، کوبا، شیلی

تأثیرات سرزمینی ویروس کرونا و مدیریت بحران در مناطق مختلف

سیده‌های زرقانی

دانشیار گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد

h-zarghani@um.ac.ir

فرزاد عابدی شجاع

دانشجوی دکرای جغرافیای سیاسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد

f.abedishoja@ut.ac.ir

مسأله کرونا و ویروس، طی یک سال اغلب کشورها و مناطق جهان را در سطوح و ابعاد مختلف درگیر خود کرد. به‌رغم اینکه تأثیرات و پیامدهای این ویروس مرگبار در همه جای جهان یکسان نبود و بعضاً تفاوت‌های فاحشی از مناظر گوناگون اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و سرزمینی داشت، اما در همه مناطق می‌شد از این پیامدهای مختلف، به نتایج و واقعیت‌های یکسان و شبیه به هم پی برد. این مقاله درصدد بررسی روند تغییرات ناشی از کرونا و ویروس در ابعاد سرزمینی طی یک سال گذشته در مناطق گوناگون با استفاده از رویکرد انتقادی است. همچنین پیامدهای بحران کرونا در زمینه حاکمیت‌های چندسطحی را بررسی کرده و راهکارهایی برای سیاستگذاران ارائه می‌دهد. نتایج اقتصادی به حدی بود که تا چندسال آینده شاید جهان به وضعیتی که قبل از کرونا داشت بازنگردد. از نظر اجتماعی بسیاری از افراد مجاب شدند تا به تکنولوژی، رعایت بهداشت فردی و انزوای خودانگیزه روی آورند. حامیان نظام نولیبرال در سراسر جهان به یک «نیو‌دیل» جدید ترغیب شده و از ارائه یگانه نسخه همه‌جادویی و فن‌حریف‌شان برای تمامی مشکلات، یعنی مالکیت خصوصی و بازار آزاد برای مدتی دست برداشتند. طرفداران جهانی شدن، جهانی‌سازی، جهان وطنی و چندفرهنگ‌گرایی نیز یکی یکی مرزهای سرزمینی خود را به روی دیگران بستند. پیمان‌ها و ائتلاف‌های دو یا چندگانه و سازمان‌های منطقه‌ای جای خود را به کشورها و واحدهای منفرد شبه قرون وسطایی دادند و در نهایت بعد از همه‌گیر شدن ویروس در سراسر جهان همه به خانه‌های خود برگشتند.

واژگان کلیدی: کرونا و ویروس، حاکمیت، منطقه، بحران، سرمایه‌داری، سرزمین

بررسی عملکرد نظام آموزشی کشورهای مختلف در مواجهه با ویروس کرونا

مهلا سادات رهنمایی

دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان اصفهان

mahlarahnamaei@gmail.com

همه‌گیری ویروس کرونا در جهان تنها بر سلامتی عمومی انسان‌ها اثر نگذاشت، بلکه بخش‌های گوناگون فعالیت‌های انسان‌ها از جمله آموزش را تحت‌الشعاع قرار داد و به تبع آن کشورهای مختلف جهان را بر آن داشت تا تغییراتی در زمینه آموزش انجام دهند و ماحصل این شرایط تعطیلات گسترده مدارس و ایجاد آموزش مجازی بود. بدین ترتیب مدارس وارد فضای جدیدی از آموزش شده‌اند که اقتضائات آن با کلاس‌های درس سنتی اختلاف بسیاری دارد و چارچوب‌های حاکم بر کلاس‌های درس سنتی نمی‌تواند پاسخگوی فضای جدید در آموزش مجازی باشد. حال ما در این تحقیق به بررسی عملکرد کشورهای مختلف در مواجهه با ویروس کرونا پرداخته‌ایم. در همین رابطه، همان‌طور که «سازمان همکاری اقتصادی و توسعه» در گزارشی به بررسی «شاخص‌های جهانی آمادگی برای آموزش‌های دیجیتال» پرداخته است، ما در این مقاله نیز به این موضوع می‌پردازیم چگونه کرونا شیوه آموزش را تغییر داد و کشورهای گوناگون در برابر این تغییر چه راهکارهایی را اعمال کردند. همچنین به بررسی راهکارهای آموزشی ایران و مقایسه عملکرد ایران با سایر کشورها می‌پردازیم.

واژگان کلیدی: آموزش، کرونا ویروس، فراگیری، آموزش مجازی

تناقض جهانی شدن و ملی‌گرایی؛ بررسی تجربه سنگاپور در مبارزه با گسترش

ویروس کرونا

بهاره سازمند

دانشیار گروه مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

bsazmand@ut.ac.ir

با گسترش فرایند جهانی شدن شاهد فرامرزی و حتی جهانی شدن بیماری‌ها و انتقال ویروس‌ها در عرصه جهانی هستیم. به عنوان نمونه بیماری مسری آنفولانزای مرغی یک بیماری واگیردار محلی و منطقه‌ای بود که در بین پرندگان شیوع پیدا کرد و گسترش یافت و از پرنده به انسان منتقل شد. سارس بیماری دیگری است که از راه‌های متفاوت انتقال یافت و به یکی از بیماری‌های انسانی به نسبت منطقه‌ای تبدیل شد. به واسطه سفرهای هوایی و تبادلات روبه‌گسترش بین‌المللی، ویروس سارس به یک چالش منطقه‌ای همراه با تأثیرات جهانی بدل شد. بیماری سارس اولین بیماری پس‌استفالیایی بود و نشان از گذار از حکمرانی بهداشت عمومی در بیماری عفونی از چارچوب وستفالیایی سنتی به پس‌استفالیایی بود. اما با پیدا شدن ویروس جدید کرونا کووید ۱۹ به نظر می‌رسد هم‌چنان ترکیبی از حکمرانی وستفالیایی (با نمایندگی دولت‌ها) و حکمرانی پس‌استفالیایی (با نمایندگی جامعه مدنی و بازار) در سه سطح ملی، منطقه‌ای و جهانی با محوریت کنشگری دولت‌ها در جریان است. در واقع می‌توان گفت اگرچه سرعت انتشار این ویروس در تمام دنیا را می‌توان نمودی از جهانی شدن در قرن ۲۱ دانست و نشان‌دهنده گذار به نظمی پس‌استفالیایی و فراتر رفتن از مرزها است اما نحوه مواجهه دولت‌ها با این ویروس برای مدیریت آن کاملاً در چارچوب وستفالیایی می‌گنجد. اکنون این ویروس در کل دنیا منتشر شده و نقطه‌ای از جهان نیست که این ویروس در آنجا منتشر نشده باشد اما نحوه مدیریت مقابله با آن در کشورهای مختلف متفاوت بوده است. یکی از کشورهای درگیر بحران ویروس کرونا کشور سنگاپور در منطقه جنوب شرقی آسیا است. سنگاپور در فاصله ۲۱۰۰ مایلی با ووهان چین، مرکز اصلی شیوع ویروس کرونا قرار دارد. اما در این کشور موارد نسبتاً کمی از ابتلا به ویروس دیده شده است. طبق آخرین آمار (۲۷ دی ۱۳۹۹)، ۵۹۰۸۳ نفر در این کشور به ویروس کرونا مبتلا شده‌اند که از این تعداد ۵۸۷۸۴ نفر بهبود یافته‌اند و تنها ۲۹ مورد مرگ در اثر ابتلا به کرونا گزارش شده است. با توجه به نکات ذکر شده مطالب مقاله در سه مبحث ارائه خواهد شد. در مبحث نخست به دلایل و زمینه‌های گسترش ویروس کرونا در جهان پرداخته شده و تناقض جهانی شدن و ملی‌گرایی ارائه می‌شود. در مبحث دوم به گسترش ویروس

کرونا در کشور سنگاپور اشاره می شود و در مبحث سوم دلایل موفقیت و عملکرد مطلوب کشور سنگاپور در مقابله با ویروس کرونا مورد توجه قرار می گیرد.

واژگان کلیدی: ویروس کرونا، جهانی شدن، ملی گرایی، سنگاپور

کرونا و فرصت‌های تازه گسترش هنرهای تجسمی در ایران

زهرا سبحانی‌خواه

کارشناس ارشد مطالعات هنر، وزارت آموزش و پرورش

z.sobhanikhah@gmail.com

در روزگار همه‌گیری کرونا، در حالی که تئاتر، موسیقی، تولید فیلم، و ... به دلیل فعالیت گروهی و کار دسته‌جمعی افراد در کنار یکدیگر با چالش‌هایی روبرو شده، هنرهای تجسمی با توجه به فردی بودن و امکان خلق اثر در منزل یا آتلیه موقعیت بسیار متفاوتی را تجربه کرده است. بررسی شرایط هنر در روزگار کرونا نشان می‌دهد که هنرهای تجسمی بسیار بیش از پیش در جنبه‌های مختلف نمایش، نمایشگاه، آموزش، فروش و ... رشد کرده‌اند. حال، مسأله این است که این فرصت‌ها چگونه به دست آمده‌اند. مقاله در بررسی این مسأله به این نتیجه می‌رسد که رسانه‌های فضای مجازی قابلیت‌های زیادی در ایام همه‌گیری کرونا خلق کرده‌اند که پلتفرم‌های بسیار مهمی برای گسترش هنرهای تجسمی به شمار می‌آیند و عملاً مورد استفاده هنرمندان این رشته‌ها قرار گرفته‌اند. این پلتفرم‌ها در بیشتر جاهای جهان مورد بهره‌برداری قرار گرفته‌اند، اما بهره‌برداری از آنها در ایران در روزگار همه‌گیری کرونا پدیده‌ای جالب و مهم است و نشان می‌دهد که سرعت عمل در بهره‌گیری از این پلتفرم‌ها قابل توجه است.

واژگان کلیدی: ویروس کرونا، هنرهای تجسمی، ایران، پلتفرم‌های مجازی، فضای مجازی

بحران همه‌گیری ویروس کرونا، کاتالیزور تغییر جهت سیاست اروپایی در قبال چین

سهراب سعدالدین

دانشجوی دکتری مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران

ssadoddin1362@gmail.com

بحران همه‌گیری بیماری کووید-۱۹، پیچیدگی‌ها و چالش‌های پیش روی روابط چین و اروپا را بیش از پیش آشکار کرده است. در حقیقت، در طول چند سال گذشته (به ویژه از ۲۰۱۵ به این سو)، اتحادیه اروپا و تعدادی (انگشت‌شمار اما رو به افزایش) از کشورهای اروپایی، به‌طور فزاینده‌ای از ایده تنظیم سیاست‌شان در قبال چین بر اساس اصل ایجاد تغییر از طریق تعامل اقتصادی با این کشور به سمت ایده محدود کردن نفوذ چین در اروپا به دلایل استراتژیک، اقتصادی و امنیتی تغییر جهت داده‌اند؛ تغییر جهتی که همه‌گیری ویروس کرونا، کاتالیزور آن شده است. بر این اساس، در این مقاله، تأثیر سیاست چین در قبال این بحران بر درک از تهدید اروپایی و به تبع، بر آینده روابط میان چین و اروپا مورد بررسی قرار خواهد گرفت. در این راستا، یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که مؤلفه‌هایی از جمله دیپلماسی عمومی تهاجمی چین در اروپا، سرمایه‌گذاری‌های چینی در صنایع حساس اروپایی، نهادسازی چینی‌ها درون جغرافیای اروپا (طرح ۱۷+۱) و طرح‌های کلان چین از جمله «ساخت چین ۲۰۲۵» و «استاندارد ۲۰۳۵» از مهم‌ترین مؤلفه‌های شکل‌دهنده به این درک از تهدید اروپایی از ناحیه چین هستند.

واژگان کلیدی: همه‌گیری، چین، اتحادیه اروپا، درک از تهدید، تعامل، محدودسازی

رهبران زن و مدیریت بحران کرونا در اروپا

محمد سلطانی نژاد

عضو هیأت علمی دانشکده مطالعات جهان دانشگاه تهران

soltaninejad@ut.ac.ir

بحث از مدیریت زنان و تفاوت میان مدیریت زنانه و مردانه در مقابله با چالش‌های بین‌المللی همواره در محافل علمی و سیاسی جهان مطرح بوده است. به صورت کلی می‌توان گفت گرایش رو به رشد نسبت به مشارکت دادن بیشتر زنان در موقعیت‌های کلیدی وجود دارد که در برخی مناطق جهان مانند اروپا نمودی عینی به خود گرفته است. یکی از استدلال‌هایی که برای حمایت از مشارکت زنان در اداره امور در سطوح راهبردی مدیریتی مطرح می‌شود، به تفاوت در سبک‌های مدیریتی میان زنان و مردان ارتباط دارد. اعتقاد بر این است که سبک مدیریتی زنانه که مبتنی بر تعامل، مدارا و تفاهم است راه را بر یافتن چاره‌های جدید برای بحران‌هایی که با روش‌های مرسوم حل نمی‌شوند باز می‌کند. یکی از مهم‌ترین بحران‌های بین‌المللی که می‌توان در آنها تفاوت در شیوه مدیریت زنانه و مردانه را مشاهده کرد بحران ناشی از همه‌گیری کووید ۱۹ است. از آنجا که کشورهای تحت مدیریت هر کدام از رهبران زن و مرد کارنامه‌ای مشخص از شیوه برخورد با کرونا از خود به نمایش گذاشته‌اند، تحلیل عوامل مؤثر بر موفقیت یا شکست نسبی کشورها در مهار این بحران و یافتن ارتباط آن با سبک‌های رهبری زنانه و مردانه می‌تواند در روشن کردن وجود یا غیاب تفاوت‌های عینی و واقعی میان رهبران زن و مرد در مدیریت بحران‌های بین‌المللی کمک کننده باشد. به دلیل وجود شباهت‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی میان کشورهای مهم اروپایی که از میزان اهمیت متغیرهای مداخله‌گر می‌کاهد، در این تحقیق اروپا به عنوان محدوده مورد مطالعه انتخاب شده است و در آن وضعیت کشورهایی که رهبران آنها زن بوده‌اند یعنی آلمان و فنلاند با کشورهایی هم طراز آنها و دارای رهبران مرد یعنی انگلستان، فرانسه و سوئد به لحاظ میزان موفقیت در مقابله با بحران کووید ۱۹ بررسی شده است. هدف این است که مشخص شود آیا میان نتایج متفاوت کشورهای مورد بررسی در اتحادیه اروپایی در مقابله با همه‌گیری کرونا با سبک‌های مدیریتی زنانه و مردانه ارتباطی وجود دارد. برای رسیدن به پاسخ، نویسنده با بررسی نظریه‌هایی که به طبقه‌بندی سبک‌های مدیریتی زنانه و مردانه پرداخته‌اند، به مجموعه‌ای از شاخص‌ها شامل انعطاف‌پذیری، تمکین به تخصص و علم، توانایی برقرار ارتباط مؤثر رسیده و آنها را در سیاست‌ها، مواضع یا رفتارهای رهبران زن اروپایی، به صورت مشخص آنگلا مرکل و سانا مارین از یک سو و رهبران مرد هم طراز آنها یعنی بوریس جانسون، امانوئل مکران و استفان لوون از

سوی دیگر ردیابی می‌کند. مشاهده رفتارها و تحلیل سیاست‌های این رهبران در مقابله با کووید ۱۹ به عنوان یک مطالعه موردی در دسترس با داده‌هایی که مرتب به روز می‌شود نشان‌دهنده میزان اثرگذاری عوامل مرتبط با سبک رهبری زنانه و مردانه با موفقیت در نیل به نتایج بهتر در مقابله با این بیماری است و می‌تواند به نتایجی قابل تعمیم در مورد ارتباط ویژگی‌های زنانه و مردانه در مدیریت بحران‌های بین‌المللی به صورت کلی منجر شود.

واژگان کلیدی: اروپا، مدیریت زنان، رهبری زنانه، بحران کرونا

نسبت میان جهانی شدن و منطقه گرایی در عصر پساکرونا

فاطمه سلیمانی پورلک

استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس

m.soleimani@yahoo.com

پاندمی کووید ۱۹ به ظهور مناظره‌هایی بین صاحب‌نظران و نظریه‌پردازان درباره دورنمای نظم جهانی پساکرونا انجامیده است. اختلاف دیدگاه‌های خوش‌بینانه، بدبینانه و میانه‌روانه درباره اینکه آیا بروز تغییراتی بنیادین در نظم جهانی در راه است بر تحلیل‌های مختلف دلالت دارند. در حالی که خوش‌بین‌ها تداوم جهانی شدن را بعد از پاندمی پیش‌بینی می‌کنند، بدبین‌ها با توجه به پیامدهای منفی ساختاری پاندمی بر اقتصاد جهانی، انتظار تقویت محلی شدن در برابر جهانی شدن را دارند. بالعکس، میانه‌روها معتقدند که پاندمی به بهبود یک نظم جهانی میانه شکل خواهد داد که به موجب آن کووید ۱۹ به خاتمه جهانی شدن نمی‌انجامد، بلکه صرفاً از سرعت آن می‌کاهد و در مقابل، بر اهمیت منطقه‌گرایی می‌افزاید. با توجه به این سه دیدگاه درباره تأثیرات پاندمی کووید ۱۹ بر روندهای فرامرزی که دارای نقاط قوتی هستند، این پرسش به ذهن متبادر می‌شود که در نظم جهانی پساکرونا چه نسبتی میان جهانی شدن و منطقه‌ای شدن برقرار خواهد شد. غلبه از آن کدام یک از این پویاها خواهد بود؟ جهانی شدن، منطقه‌ای شدن و یا ملی‌گرایی؟ مقاله پیش رو در پاسخ به این دغدغه فکری از رویکرد تاریخی و گسترش چارچوب زمانی بهره برده و برای نیل به این منظور به بررسی ظهور و افول فرایند جهانی شدن قبل و بعد از بحران مالی جهانی ۲۰۰۸ و وضعیت زنجیره‌های ارزش جهانی در این دوره پرداخته است. از این منظر، جهانی شدن اقتصاد از زمان بحران مالی ۲۰۰۸ دوران مشخصی از گذار و تحول را طی کرده و آنچه این وضعیت متحول را تبیین می‌کند، دگرگونی در روابط اقتصادی آمریکا و چین است که از همزیستی به سوی رقابت‌گری فرزانده میل پیدا کرد. بازسازی اقتصادی آمریکا و چین بعد از عبور دو کشور از بحران ۲۰۰۸ و جنگ تجاری و کووید ۱۹ شروع شده است. بر اساس این دیدگاه تاریخی، فرضیه‌ای که به آزمون گذارده می‌شود آن است که در عصر پساکرونا، محلی شدن و منطقه‌ای شدن خلاء عقب‌نشینی جهانی شدن را پر می‌کنند. یافته پژوهش دلالت بر آن دارد که نگرانی‌ها درباره اقتصاد جهانی به این معناست که نظم جهانی پساکرونا بعید است که به امواج قبلی جهانی شدن برگردد. این نوشتار بر آن است که اقتصاد جهانی منطقه‌محور توازن بهتری بین منافع ملی و منافع بین‌المللی، اثربخشی و انعطاف‌پذیری زنجیره‌های ارزش جهانی ایجاد می‌کند.

واژگان کلیدی: کرونا، جهانی شدن، منطقه‌ای شدن، محلی شدن، زنجیره‌های ارزش جهانی

مهاژب، بین‌المللی برنامه‌های ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان: ایجاد دیپلماسی و عملی
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۶

بررسی تأثیر همه‌گیری کووید ۱۹ بر منطقه‌گرایی بر اساس نظریه

بین‌حکومت‌گرایی

محمد کاظم شجاعی

دانشجوی دکتری مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

mkshojaee@ut.ac.ir

یکی از نظریه‌های مربوط به منطقه‌گرایی، نظریه بین‌حکومت‌گرایی است. این نظریه که از دهه ۱۹۶۰ و در پی تحولات اروپا تدوین شد، با بررسی شرایط واقعی تلاش کرد تصویر واقعی را از نقش دولت در منطقه‌گرایی بدست بدهد. ادعای اصلی بین‌حکومت‌گرایان آن است که با وجود تقویت نقش کنشگران غیردولتی در روند همگرایی منطقه‌ای، دولت‌ها هنوز اهمیت خود را در این فرایند حفظ کرده‌اند. در این چارچوب، منطقه‌گرایی تا زمانی پیش رفته و پویایی خود را حفظ می‌کند که در راستای منافع دولت‌های ملی باشد و در صورت نارضایتی دولت‌های ملی از روند منطقه‌گرایی، آنها می‌توانند با ایجاد موانعی بر سر راه منطقه‌گرایی، آن را کند یا به طور کامل متوقف کنند. وقوع همه‌گیری جهانی کووید ۱۹ به نقطه عطفی در رابطه با جایگاه دولت‌های ملی در روابط بین‌الملل و به‌خصوص جریان‌های منطقه‌ای تبدیل شد. در پی وقوع این همه‌گیری، شاهد تقویت شدید جایگاه دولت ملی در عرصه‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی بودیم. اولویت حفظ سلامت شهروندان نسبت به تعاملات فرامرزی، باعث شد طی تنها یک سال، دولت‌ها بتوانند قدرتی را که طی چند دهه گذشته رو به فرسایش رفته بود بازیابی کنند. در این مقاله ضمن بررسی زمینه‌های فکری نظریه بین‌حکومت‌گرایی، آثار همه‌گیری ویروس کووید ۱۹ را بر تقویت نقش دولت‌ها در بحث منطقه‌گرایی بررسی خواهیم کرد و پیامدهای آن را برای آینده منطقه‌گرایی در سطح جهانی ارائه خواهیم داد.

واژگان کلیدی: دولت ملت، منطقه‌گرایی، کووید ۱۹، بین‌حکومت‌گرایی، منافع ملی

پاندمی کرونا و امکان‌سنجی تکوین جنگ سرد نوین در نظام بین‌المللی

شهرورز شریعتی

دانشیار گروه علوم سیاسی دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس

shariati@modares.ac.ir

آغاز پاندمی کرونا از کشور چین و قدرت بالای سرایت این ویروس در مقایسه با آنفلوانزا، سارس و «مرس»، سرآغاز تحلیل‌های سیاسی متعددی در عرصه رقابت‌های بین‌المللی بود. در این بین از یک سو به نظر می‌رسد کشورهای موفق در مهار این بیماری کشورهای شرق دور و از جمله چین هستند که یک ذهنیت اقتدارگرایانه ناشی از سنت فرهنگی کنفوسیوسی دارند و از سوی دیگر این استدلال مطرح است که این روند موجب بدنامی بیشتر کشورهای نظیر چین شده که با پنهانکاری خود موجب وقوع بحرانی تمام عیار در سطح جهان شده است. آمارهای جهانی نیز نشان می‌دهد در حالی که میزان مرگ و میر حاصل از این ویروس ابتدا در چین نگران‌کننده بود اما به سرعت این روند معکوس شد و میزان جانباختگان ناشی از این بیماری در کشورهای توسعه‌یافته اروپایی و آمریکا، به شدت افزایش یافت. در این شرایط، چین و آمریکا که پیش از این نیز درگیر جنگی تجاری شده بودند در مرحله سرنوشت‌سازی از روابط قرار گرفتند که از سال ۲۰۲۰ به صورت رسمی وارد بحث «مرگ و زندگی» شهروندان دو کشور شده است. در این چارچوب، وضعیت رقابت و منازعه دو کشور «همه‌جانبه» بوده و موجب شده است تا روابط آمریکا و چین از سال ۱۹۷۲ به این سو به پایین‌ترین حد ممکن برسد. ایجاد این فضای دوقطبی بین‌المللی و تأثیرات اقتصادی حاصل از ویروس کرونا بر سرعت معادلات جهانی نیز موجب شد تا بسیاری از صنایع با کاهش چشمگیر تولید با توقف روبرو شوند. براینکه این شرایط نوین و افزایش اختلاف بین چین و آمریکا چشم‌اندازی از جنگ سرد نوین در نظام بین‌الملل را با محوریت این دو ابرقدرت بین‌المللی نمایان کرده است. این مقاله با بررسی رویدادهای پس از کرونا و به روش روندپژوهی می‌کوشد تا سناریویی با این مضمون را مورد بررسی قرار دهد که بیماری کرونا چگونه و در چه فرآیندی ممکن است تکوین جنگ سرد نوین و نظام دو قطبی جدید را رقم بزند.

واژگان کلیدی: کرونا، آمریکا، چین، جنگ سرد، نظام دوقطبی

تأثیر ویروس کرونا بر اصول و قواعد حقوق تجارت بین‌الملل

محسن صادقی

دانشیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

sadeghilaw@ut.ac.ir

حقوق تجارت بین‌الملل، تابع یک سلسله اصول و قواعد حقوقی کلی نظیر اصل حسن نیت، اصل تجارت آزاد، اصل دسترسی به بازار، اصل الزام‌آوری قراردادها و مانند آن است که قانونگذار را در وضع مقررات مرتبط با تجارت بین‌الملل، تجار و مشاورین حقوقی آنها را در تنظیم مفاد قرارداد، و مراجع رسیدگی به اختلاف را در تفسیر قانون و قرارداد مرتبط با دعوی یاری می‌رساند. با شیوع کرونا ویروس در سراسر جهان، شاهد ایجاد تغییر مفهومی و رویه‌ای در برخی اصول و قواعد حاکم بر حقوق تجارت بین‌الملل شده‌ایم؛ برای نمونه، هیأت حل اختلاف سازمان جهانی تجارت، به تازگی تفسیری متفاوت از محدودیت‌های وارد بر اصل تجارت آزاد و اصل دسترسی به بازار ارائه کرده است. به دلیل نو بودن موضوع، این مقاله با هدف کاستن از خلاء تحقیقاتی در این زمینه در صدد پاسخ به این پرسش است که تأثیر کرونا بر اصول و قواعد حقوق تجارت بین‌الملل چگونه بوده است. فرضیه قابل اثبات این نوشتار آن است که با توجه به اثرات زیانبار این ویروس بر حجم تجارت بین‌الملل، اصول و قواعد مزبور با انعطاف مفهومی و رویه‌ای خود، کوشیده‌اند تا از اثرات منفی این بیماری بر روابط حقوقی بکاهند. مقاله حاضر بر اساس روش توصیفی-تحلیلی تهیه شده و متشکل از دو بخش است: در بخش نخست، اثر ویروس کرونا بر قراردادهای تجاری بین‌المللی و در بخش دوم، اثر این ویروس بر اختلافات تجاری بین‌المللی بررسی شده و نمونه‌های عملی نیز در خلال مباحث مورد اشاره قرار گرفته‌اند. در پایان نیز راهکارهای روشن و کاربردی به گروه‌های بهره‌بردار از نتایج این پژوهش عرضه شده‌اند.

کلیدواژه‌ها: اصول و قواعد حقوقی، حقوق تجارت بین‌الملل، تحول رویه‌ای، تحول

مفهومی

کویید ۱۹: آغاز جنگ سرد جدید؟

مریم صالحی

دانشجوی دکتری مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

msalehi1390@ut.ac.ir

در سال‌های اخیر، چین در بخش‌های مهم استراتژیک به‌ویژه در علوم، فناوری و پزشکی، سرمایه‌گذاری‌های بسیار زیادی انجام داده است. این برنامه‌ها برای ایجاد آزمایشگاه‌هایی با بالاترین سطح کنترل بیولوژیکی و سطح ایمنی زیستی است که در چندین شهر این کشور وجود دارد. با این حال، متخصصان خارج از این کشور، مسائلی در مورد ایمنی و حتی ضرورت این آزمایشگاه‌ها مطرح می‌کردند. نگرانی آنها در خصوص نشت احتمالی عوامل بیماری‌زا و توسعه بالقوه سلاح‌های بیولوژیکی بود. در سال ۲۰۱۸، اطلاعات ایالات متحده در مورد خطرات ایمنی این آزمایشگاه‌ها به چین هشدار داد. از آغازین روزهای انتشار ویروس کرونا در شهر ووهان چین و در پی همه‌گیری آن در سطح جهانی، ادعاهایی مبنی بر جنگ بیولوژیکی در چین و جهان غرب مطرح شد. در سایه چنین ادعاهایی هر یک از این دو کشور دیگری را عامل اصلی انتشار آن می‌دانست. چین با نسبت انتشار ویروس سارس در سال ۲۰۰۳ توسط ایالات متحده آمریکا بر علیه این کشور، ویروس تازه را نیز تلاشی مجدد برای فلج کردن سیاست، معیشت و اقتصاد مردم چین و مهار و کنترل این قدرت در حال ظهور عنوان کرد. در مقابل ایالات متحده نیز بالاترین سطح آزمایشگاه کنترل زیستی در ووهان را کانون اولیه این همه‌گیری و عامل انتشار این ویروس دانست. گسترش این فرضیه‌ها در صحنه‌های بین‌المللی به مجموعه‌ای از روندهای طولانی و مخرب از جمله بی‌اعتمادی، خصومت‌های عمیق و تهدیدات مرتبط با توسعه سلاح‌ها و جنگ بیولوژیکی، منجر خواهد شد. در نهایت می‌توان عنوان کرد که آیا این رقابت‌ها در پی اثبات ریشه‌های شکل‌گیری ویروس کرونا، معادلات جدیدی در روابط رو به زوال و حتی در حال ظهور یک ابرقدرت موجود و یک قدرت نوظهور رقم خواهد زد؟ یافته‌های این پژوهش نشان‌دهنده شکل‌گیری فضای جنگ سردی تازه با عنوان «جنگ سرد دوم» در مهار و کنترل چین توسط ایالات متحده آمریکا و قدرت‌های غرب و تأثیرات آن بر معادلات جدید بین‌المللی خواهد بود.

واژگان کلیدی: کویید ۱۹، جنگ بیولوژیکی، مهار چین، جنگ سرد دوم، سلاح بیولوژیکی

بازیگری بین‌المللی اتحادیه اروپا در بحران کرونا ویروس

علی صباغیان

عضو هیأت علمی گروه مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

sabbaghian@ut.ac.ir

از شروع روند همگرایی اروپا در دوران بعد از جنگ جهانی دوم و شکل‌گیری جامعه اقتصادی اروپا به عنوان یک بلوک منطقه‌ای، موضوع نقش بین‌المللی به عنوان یک امر مهم برای این بلوک منطقه‌ای مطرح بوده است. تلاش برای شکل‌گیری شخصیت دیپلماتیک این نهاد منطقه‌ای جدا از شخصیت بین‌المللی کشورهای عضو در دوران جامعه اروپا و پس از تأسیس اتحادیه اروپا ادامه داشته است. در چند دهه اخیر موضوع بازیگری اتحادیه اروپا در عرصه بین‌المللی در کانون مباحث مربوط به مطالعات اتحادیه اروپا قرار گرفته و از جهاتی بر مباحث مربوط به پیشران‌های بین‌حکومت‌گرایی در برابر فراملی‌گرایی در روند همگرایی اروپا پیشی گرفته است. از اواخر دهه ۱۹۹۰ و دو دهه اول قرن بیست و یکم موضوع «اتحادیه اروپا به عنوان یک بازیگر بین‌المللی» به شدت در دستور کار قرار داشته و بیشترین تأکید در این دوران نیز بر سیاست مشترک خارجی و امنیتی این اتحادیه و به ویژه بعد دیپلماسی آن شده است. در یک دهه اخیر نیز بحث بازیگری اتحادیه اروپا در سطح بین‌الملل نتیجه تحولاتی است که پیمان لیسبون در ماهیت و ساختار این اتحادیه از جمله تأسیس سرویس اقدام خارجی به عنوان ابزار پیشبرد دیپلماسی این اتحادیه ایجاد کرده است. در حال حاضر نیز ماهیت، سیاست‌ها و تأثیر اتحادیه اروپا به عنوان نهاد منطقه‌ای در شکل یک بازیگر بین‌المللی تحت تأثیر تحولات مفهومی و تجربی ایجاد شده در این زمینه قرار دارد. بازیگری بین‌المللی اتحادیه اروپا و مداخله این اتحادیه به عنوان یک بازیگر بین‌المللی، عرصه‌های مختلفی همچون امنیت، حقوق بشر، سیاست‌های تجاری و مالی و محیط زیست و ... را شامل می‌شود که در دو مسیر محسوس و نامحسوس و با تأثیرات مثبت و منفی دنبال می‌شود. نقش بین‌المللی اتحادیه اروپا به عنوان یک بازیگر بین‌المللی معمولاً در بحران‌هایی با گستره بین‌المللی و جهانی بیشتر محسوس و قابل بررسی است. در یکسال گذشته، همه‌گیری کووید-۱۹ به عنوان یک بحران چندبعدی عرصه جهان را فرا گرفته است و همه بازیگران ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی را به واکنش و عمل در سطوح مختلف واداشته است. این مقاله در صدد بررسی این پرسش است که بازیگری بین‌المللی اتحادیه اروپا در قبال بحران کووید-۱۹ چگونه ظهور و بروز یافته و از طرف دیگر بحران کرونا چه تأثیری بر نقش بین‌المللی اتحادیه اروپا بر جا گذاشته است.

واژگان کلیدی: اتحادیه اروپا، منطقه‌گرایی، بازیگری بین‌المللی، کووید-۱۹، بحران کرونا

مشارکت بین‌المللی برنامه‌های ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان: ایجاد دیپلماسی و علمی
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۶

تأثیر بحران کرونا بر حکمرانی بخش سلامت در اتحادیه اروپا

علی صباغیان

عضو هیأت علمی گروه مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

sabbaghian@ut.ac.ir

مفهوم حکمرانی به معنای ایجاد ساختارهای پیچیده تصمیم‌گیری ناشی از ترکیب صلاحیت‌ها و کارکردها در چند دهه اخیر عرصه‌های مختلف سیاستگذاری را درنوردیده است. در سطح اتحادیه اروپا اصطلاح حکمرانی به مفهوم ایجاد ارتباطات افقی و عمودی گسترده در عرصه تصمیم‌گیری‌ها و سیاستگذاری‌ها وابسته به شبکه پیچیده‌ای در سطوح مختلف حکومتی است. طی سه دهه‌ای که از تأسیس اتحادیه اروپا می‌گذرد به تدریج در پرتو اجبارهای ناشی از شرایط عینی، تصمیم‌گیری در حوزه‌های مختلف از سطح ملی کشورهای عضو در دو جهت سطح فراملی و فرو ملی گسترش یافته است. همچنین علاوه بر بازیگران دولتی بازیگران خصوصی و بین‌المللی نیز در این فرایند دخیل شده‌اند. از این امر در اتحادیه اروپا به عنوان حکمرانی تجربه‌گرا به معنی تحول روندهای تصمیم‌گیری و سیاستگذاری تحت تأثیر واقعیت‌های زندگی اجتماعی می‌شود. این امر را می‌توان امروزه در حوزه‌های مختلفی همچون امور مالی، بخش انرژی، محیط زیست، امنیت غذایی، امور داخلی، سیاست خارجی و امنیتی و ... مشاهده کرد. از نظر نهادی و کارکردی نیز معاهدات اتحادیه اروپا صلاحیت‌ها و اختیارات تصمیم‌گیری را به سه دسته صلاحیت‌های انحصاری اتحادیه، صلاحیت‌های مشترک (تصمیم‌گیری هم در سطح ملی و هم در سطح اروپایی) و صلاحیت‌های انحصاری دولت‌های عضو تقسیم کرده است. در این میان سیاستگذاری بخش بهداشت و سلامت عمدتاً در حیطه صلاحیت و اختیارات دولت‌های عضو است. از سوی دیگر، روند شکل‌گیری حکمرانی اروپایی در بسیار از حوزه‌هایی که اکنون صلاحیت‌های تصمیم‌گیری و سیاستگذاری به سطح فراملی واگذار شده یا بین دو سطح ملی و فراملی تقسیم شده، نشان دهنده این است که در عمدتاً تحت تأثیر بحران‌های مرتبط اتفاق افتاده است. طی یک سال گذشته، کشورهای عضو اتحادیه اروپا همچون سایر کشورهای جهان با بحران همه‌گیری کووید ۱۹ مواجه بوده‌اند. اگر چه بحران کرونا و ویروس در وهله اول به عنوان یک بحران بهداشتی تلقی می‌شد اما به زودی مشخص شد که این بحران یک بحران چند وجهی و گسترده است. بر این اساس این بحران پرسش‌هایی را از منظر حکمرانی و سیاستگذاری و عمل فرا روی سیاستگذاران اروپایی قرار داده است. این مقاله درصدد یافتن پاسخی برای این پرسش است که بحران کرونا چه تأثیری بر حکمرانی بخش بهداشت و سلامت در اتحادیه اروپا بر جا گذاشته و نتایج آن در افزایش نقش اتحادیه

در سیاستگذاری‌ها و تصمیم‌های مرتبط با حوزه بهداشت و سلامت کشورهای عضو چگونه بوده است.

واژگان کلیدی: کووید ۱۹، بحران کرونا، حکمرانی، اتحادیه اروپا، بخش سلامت

توسعه پایدار و نقش آن در مهار کرونا: مطالعه مقایسه‌ای ایران و فدراسیون

روسیه

پریسا صبری

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد مطالعات روسیه دانشکده مطالعات جهان، دانشگاه تهران

parisa.sabri@ut.ac.ir

دستیابی به توسعه پایدار در پی موضوع جهانی شدن به یک امر ضروری و دارای اهمیت برای تمامی کشورها به‌ویژه کشورهای در حال توسعه تبدیل شده است. زیرا هنگام بروز بحران، اصول اساسی توسعه پایدار از جمله افزایش مشارکت اجتماعی، تسهیل دسترسی جهانی به خدمات عمومی و برقراری اتحاد در سراسر دنیا به عنوان یک عامل پشتیبان قوی برای تسهیل روند مواجهه با شرایط بحرانی محسوب می‌شوند. پاندمی کرونا شرایط غیرقابل کنترل و دشواری را نه تنها در وضعیت سلامت افراد، بلکه در تمامی بخش‌های زندگی اعم از سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و محیط زیست در سراسر دنیا ایجاد کرده است. ایران و فدراسیون روسیه نیز از این امر مستثنا نبوده و به موازات دیگر کشورها با مشکلات به وجود آمده در شرایط کرونا رویارویی کرده و هر یک رویکرد خاص خود را در ارتباط با این بحران اتخاذ کرده‌اند. در این پژوهش سعی بر آن است تا با بررسی مقایسه‌ای عملکرد ایران و فدراسیون روسیه در مقابله با پاندمی کرونا و مشکلات به وجود آمده پس از آن، به یک مدل مفهومی حفظ توسعه پایدار در شرایط پسا کرونا دست پیدا کرد، که پیشنهادهای آن در جهت حفظ توسعه پایدار برای هر دو کشور مفید واقع شوند. ایران و فدراسیون روسیه به دلیل شباهت‌هایی که به یکدیگر دارند مانند در حال توسعه بودن، ساختار اقتصادی مبتنی بر نفت، تحت تحریم قرار گرفتن از سوی غرب، می‌توانند در دستیابی به یک مدل مشابه توسعه پایدار که تمامی ابعاد سیاسی، اقتصادی و زیست‌محیطی را در برمی‌گیرد و یا استفاده از تجربیات یکدیگر مفید واقع شوند.

واژگان کلیدی: توسعه پایدار، پاندمی کرونا، ایران، فدراسیون روسیه

مدیریت شهری و نقش آن در کنترل ویروس کرونا (مطالعه تجارب جهانی)

بهمن طهماسی

دانشجوی دکتری گروه جغرافیای انسانی دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

bahman.tahmasi@ut.ac.ir

معصومه قربانی

دانشجوی دکتری گروه جغرافیای انسانی دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

ghorbani70@ut.ac.ir

قرن بیست و یکم قرن است که در آن شهر به مفهومی بسیار مهم تبدیل شده است و بر اساس پیش‌بینی‌های صورت گرفته تا سال ۲۰۵۰، حدود ۷۰ درصد از جمعیت جهان در شهرها زندگی خواهد کرد. برای جلوگیری از مسائل ناشی از رشد سریع مراکز شهری مانند؛ حاشیه‌نشینی و پدیدار شدن سکونتگاه‌های غیررسمی، مدیریت پسماند، آب آشامیدنی سالم، مسکن بادوام، دسترسی به مواد غذایی کافی، بهداشت و سلامت جامعه، توجه به مدیریت شهری ضروری است. مدیریت شهری یک مفهوم و اقدامی حرفه‌ای متشکل از مجموعه‌ای از فرآیندهای سیاسی و سازمان‌دهی‌ها است که مقررات، سیاست‌ها، قوانین و برنامه‌ریزی‌های را تدوین می‌کند. در واقع مدیریت شهری نحوه توزیع امکانات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی را مشخص می‌کند که بر سلامت و بهداشت شهروندان نیز اثرگذار است. بنابراین، در ایران با توجه به اینکه بخش عمده جمعیت کشور (۷۵ درصد) در شهر ساکن هستند، مدیریت و برنامه‌ریزی شهری یکی از مولفه‌های اساسی در تامین کیفیت زندگی و سلامت شهروندان تلقی می‌گردد. مدتی است عرصه جهانی و کشور در معرض آسیب‌های ناشی از ویروس کرونا قرار گرفته است و اثرات فراوانی بر سلامت جسمی و روحی انسان‌ها، اقتصاد و الگوی زندگی افراد داشته و حیات شهروندان را با تهدید جدی مواجه کرده است. از این رو، با توجه به نقش بسیار مهم مدیریت شهری در حفاظت از سلامت و بهداشت شهروندان، بررسی راهکارهای اجرایی و موفق در کنترل و مدیریت بحران‌ها از جمله شیوع و گسترش بیماری‌های همه‌گیر ضروری است. لذا در این مقاله به بررسی مدیریت شهری و نقش آن در کنترل ویروس کرونا با بهره‌گیری از تجارب موفق جهانی پرداخته شده است. در همین زمینه برخی از مهم‌ترین تجارب کشورهای موفق مانند کشور چین عبارت است از: تهیه و بروز رسانی مداوم نقشه جغرافیایی شیوع و پراکندگی ویروس کرونا در سطح مناطق و محلات شهری و اطلاع‌رسانی این موضوع به شهروندان، طراحی برنامه‌های قابل اجرا بر روی تلفن‌های همراه جهت ثبت و هشداردهی میزان فاصله با افراد مبتلا به ویروس کرونا، آموزش همگانی و مداوم نکات بهداشتی از طریق رسانه‌های جمعی،

کنترل کردن سیستم حمل و نقل عمومی و توجه به فاصله‌گذاری افراد در مکان‌های عمومی، تعیین مقررات الزام‌آور جهت رعایت نکات بهداشتی، توسعه زیرساخت‌های شهر هوشمند مانند کنترل وضعیت ترافیک و رفت و آمد شهروندان، ضدعفونی کردن فضاهای عمومی شهر از طریق پهپادها و هواپیماهای بدون سرنشین و ارسال ملزومات معیشتی شهروندان از طریق پهپادها و هواپیماهای بدون سرنشین جهت کاهش تردد افراد در سطح شهر.

واژگان کلیدی: مدیریت شهری، ویروس کرونا، تجارب جهانی

مدیریت پسماند با تأکید بر مدیریت زباله‌گردی در بحران ویروس کرونا (مروری بر تجارب جهانی)

بهمن طهماسی

دانشجوی دکتری گروه جغرافیای انسانی دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

bahman.tahmasi@ut.ac.ir

معصومه قربانی

دانشجوی دکتری گروه جغرافیای انسانی دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

ghorbani70@ut.ac.ir

طی دهه‌های اخیر حفظ محیط زیست و طبیعت به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های بشر تبدیل شده است و بحران‌های زیست‌محیطی از مهم‌ترین چالش‌هایی است که بشر در آستانه قرن بیست و یکم با آن مواجه است و کل نظام طبیعت را تهدید می‌کند. رشد روزافزون جمعیت شهری، تغییر الگوهای زندگی و صنعتی‌شدن باعث انباشته شدن حجم عظیمی از پسماند در محیط زیست شده است این موضوع یکی از معضلات جوامع شهری به ویژه در کشورهای در حال توسعه است. پسماند به مواد زائدی گفته می‌شود که عمدتاً به واسطه فعالیت انسان در بخش‌های کشاورزی، صنعتی و شهری تولید می‌شود و پردازش و یا دفع آن ضروری است. عدم مدیریت صحیح پسماندها پیامدهایی همچون از بین رفتن چشم‌اندازهای شهری و شیوع انواع بیماری‌ها را به دنبال خواهد داشت. در این بین افرادی که از لحاظ شغلی به نحوی در مراحل مختلف جمع‌آوری، پردازش، بازیافت و دفع، به صورت مستقیم با پسماندها و زباله‌ها در ارتباط هستند بیشتر در معرض خطر قرار دارند. حال با توجه به شیوع ویروس کرونا در سطح جهان این قشر از جامعه به مراتب آسیب‌پذیری بیشتری خواهند داشت. از این رو مقاله حاضر به مرور و مطالعه فعالیت‌های صورت گرفته توسط کشورهای مختلف جهان در جهت مدیریت پسماند در دوران همه‌گیری ویروس کرونا با تأکید بر مدیریت زباله‌گردی پرداخته و مهم‌ترین اقدامات و دستاوردهای آنها را منعکس کرده است.

واژگان کلیدی: مدیریت پسماند، مدیریت زباله‌گردی، ویروس کرونا، تجارب جهانی

دیپلماسی سلامت در عصر دنیاگیری کرونا؛ الگویی برای برای تقویت چندجانبه‌گرایی منطقه‌ای

الهام عابدینی

دانشجوی دکتری مطالعات بریتانیا دانشگاه تهران

elham.abedini@ut.ac.ir

پیامدهای دنیاگیری کرونا بر عرصه‌های اقتصادی و اجتماعی غیرقابل انکار است. این بیماری دنیا را با چالش‌های زیادی مواجه کرد و حتی ناکارآمدی بسیاری از تفکرات حاکم در عرصه‌های مختلف را نشان داد. دنیا با یکی از بزرگترین بحران‌های سلامت و اقتصادی تاریخ مواجه شد. اما همزمان ماهیت واگیردار این بیماری سبب افزایش همکاری‌های فرامرزی شد. با این وجود دنیاگیری کرونا سبب گسترش چندجانبه‌گرایی شد و نشان داد تحقق اهداف توسعه پایدار چون ریشه‌کن کردن فقر، مقابله با تغییرات اقلیمی و کاهش نابرابری‌ها بدون همکاری همه کشورها و توسعه‌ی تقریباً همزمان کشورها میسر نیست. دیپلماسی سلامت که اکنون برای ایجاد بستری مناسب در جهت توزیع لوازم حفاظت شخصی، دارو، واکسن و ارائه خدمات درمانی میان کشورهای مختلف به ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته شکل گرفته، می‌تواند به عنوان الگویی برای گسترش چندجانبه‌گرایی منطقه‌ای در آینده نیز مورد استفاده قرار گیرد.

واژگان کلیدی: دیپلماسی سلامت، چندجانبه‌گرایی، کرونا، همکاری منطقه‌ای

بیماری همه‌گیر کرونا، هراس‌پروری زیستی و تحول امنیت بین‌المللی

داود غراباق زندی

استادیار علوم سیاسی دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی و همکار مرکز مطالعات سیاسی و اقتصادی دانشگاه شهید

بهشتی

d_zandi@sbu.ac.ir

سوئل ماکویی

دانشجوی دکتری روابط بین‌الملل دانشگاه علامه طباطبائی

makouee@hotmail.com

گسترش همه‌گیر بیماری کووید-۱۹ در سطح بین‌المللی نشان داد که موضوع بیماری‌های واگیردار یکی از موضوعات مهم امنیت بین‌الملل پس از جنگ سرد است. تا پیش از این هم بیماری‌های دیگری نیز در سطح بین‌المللی منتشر شده بود ولی از آنجا که این ویروس از نظر نوع و سرعت و شدت بسیار متفاوت از موارد مشابه است، موضوع بیماری‌های فراگیر یا بحث مرگ و زندگی به موضوع مهم امنیت بین‌المللی بدل شده است. پرسش محوری این است که آیا انتشار این ویروس نشانه امنیت بین‌الملل پس از جنگ سرد است؟ اگر این ویروس نوعی هراس‌پروری زیستی باشد، نمی‌توان آن را از نشانه‌های تحول امنیت بین‌الملل دانست اما اگر دلایل جدی برای هراس‌پروری آن وجود نداشته باشد، ما تحول مهمی در امنیت بین‌الملل را شاهد خواهیم بود.

واژگان کلیدی: کووید-۱۹، امنیت بین‌المللی، هراس‌پروری زیستی، امنیت ملی، پس از جنگ سرد

تأثیر پاندمی کووید ۱۹ بر ابعاد سه‌گانه توسعه پایدار

محمدرضا فرزاد بهتاش

استادیار گروه شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

farzad.behtash@gmail.com

نعیمه رشیدی

دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

naimeh.rashidi@gmail.com

توسعه پایدار به معنای تلفیق اهداف اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی برای به تأمین رفاه بشر بدون آسیب‌رسانی به توانایی‌های نسل‌های آتی برای برآوردن نیازهایشان است. در حالی که اندیشمندان سعی در حرکت جهان به سمت پایداری دارند و برای دستیابی به این مهم کنفرانس‌های متعددی برگزار می‌شود و دستور کارهایی تدوین شده است، شیوع پاندمی کووید ۱۹ تمامی محاسبات را برهم زد. تأثیری که کووید ۱۹ بر ابعاد مختلف زندگی از جمله ابعاد اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی گذاشت نشان داد که بشر هنوز قادر به مراقبت از خود به مفهوم خاص نیست و برای رسیدن به پایداری تلاش‌های بسیاری باید صورت پذیرد. در این مقاله سعی شده تا با نگاهی مروری بر اتفاقات رخ داده از ژانویه ۲۰۲۰ تا ژانویه ۲۰۲۱ تأثیرات کووید ۱۹ بر ابعاد سه‌گانه توسعه پایدار بررسی شود. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که در زمینه اقتصادی جهان با یک شوک بزرگ اقتصادی روبه‌رو شده است، بسیاری از اقتصادهای بزرگ دنیا دچار رکود شده و عملاً خرده اقتصادها از دور رقابت خارج شده‌اند و در این میان قشر فقیر بیشترین آسیب را دیده‌اند، این در حالی است که اصلی‌ترین هدف رویکرد پایداری از میان برداشتن فقر است. بررسی ابعاد اجتماعی حاکی از تغییر در رفتارهای شهروندان از اجبار به قرنطینه‌خانی تا فاصله‌گذاری اجتماعی و دورکاری است. درنهایت در بعد محیط زیستی، از کاهش آلودگی‌ها تا آسیب رساندن افزونتر از قبل به محیط زیست به علت فقر رخ داده است. در این میان به نظر می‌رسد نتایج حاکی از عدم موفقیت توسعه پایدار در رویارویی با پاندمی کووید ۱۹ است.

واژگان کلیدی: توسعه پایدار، پاندمی کووید ۱۹، اقتصاد، اجتماع، محیط زیست، فقر

بررسی مقایسه‌ای عملکرد انگلستان و ژاپن در مقابله با بیماری کرونا

زینب فرهادی

دانش‌آموخته دکترای روابط بین‌الملل دانشگاه تربیت مدرس

farhadizeynab02@gmail.com

محمد مردان‌نیا

دانشجوی کارشناسی‌ارشد مطالعات منطقه‌ای دانشگاه علامه طباطبایی

mardanniam@gmail.com

گسترش بیماری کرونا در عرصه جهانی دولت‌های مختلف را با چالشی جدی با ابعاد گسترده مواجه ساخت. در این میان نحوه مدیریت و مقابله با این بیماری در مناطق و کشورهای مختلف مسئله‌ای قابل توجه و درخور بررسی و ارزیابی است. در این مطالعه نویسندگان به دنبال بررسی الگوی مدیریتی دو کشور انگلستان و ژاپن در مهار و مقابله با بیماری کرونا و پیامدهای ناشی از شیوع این بیماری هستند. این نوشتار که با نگاه مقایسه‌ای نگارش یافته به دنبال پاسخ سؤالات ذیل است: انگلستان و ژاپن به‌عنوان دو کشور توسعه‌یافته و صنعتی چگونه بحران پیش‌آمده ناشی از بیماری کرونا را مدیریت کرده‌اند؟ آیا این دو الگوی مدیریتی موفقیت‌آمیز بوده است؟ الگوی مدیریتی ژاپن و انگلستان چه درس‌هایی برای سایر کشورها دارد؟ در راستای پاسخ به این سؤالات و با استفاده از روش توصیفی و تحلیلی، اقدامات و عملکرد دو کشور در دو حوزه دولت و مردم در بازه زمانی سال ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۱ بررسی و تشریح شده است. سازمان‌دهی نوشتار پیش رو به این صورت است که در ابتدا به اختصار به بیماری کرونا و شیوع آن پرداخته می‌شود. در بخش دوم تجربه ژاپن و نحوه مدیریت بحران کرونا در این کشور تشریح داده خواهد شد. بخش سوم به عملکرد و نحوه مدیریت دولت انگلستان در مقابله با بیماری کرونا اختصاص دارد. بخش پایانی شامل ارزیابی و نتیجه‌گیری نهایی خواهد بود.

واژگان کلیدی: کرونا، ژاپن، انگلستان، مدیریت، مردم، دولت

نظم نوین جهانی در دنیای پسا کرونا

روح‌الله قندهاری

دانشجوی دکترای روابط بین‌الملل، پردیس بین‌المللی دانشگاه تهران

roo.ghandhari@ut.ac.ir

مفهوم امنیت همچون مفهوم قدرت مفهومی سیال است. همان طور که قدرت از منابع مختلفی تأمین شده و هر یک نقش و سهم به‌سزایی در هرم کلی قدرت دولت‌ها دارد، مفهوم امنیت نیز وابسته به عوامل بسیاری است که می‌تواند با توجه به شرایط مختلف تغییر کند. اعلی‌ترین و کامل‌ترین مدل قدرت یک کشور، توانایی محافظت آن از حدود جغرافیایی، منافع داخلی و بین‌المللی و امنیت شهروندان از شدیدترین تهدیدات امنیتی است که فارغ از کنترل انسانی، توانایی عبور از مرزهای کشورها را داشته و قابلیت ردیابی و یا شناسایی کشور تهدید کننده را ندارند. بدین معنی که تجهیزات نظامی و اطلاعاتی موجود در کشورها، امکان رصد منشاء و مقابله با این نوع از تهدیدات را ندارند. از جمله مهم‌ترین تهدیدات اعلی، حملات بیولوژیکی، تهدیدات سایبری و استفاده ابزاری از رخدادهای طبیعی نظیر زلزله، سیل و ... است. در این پژوهش بخش بیولوژیکی و علی‌الخصوص تأثیر ویروس کرونا بر فضای روابط بین‌الملل و بالاخص تأثیر آن بر صلح و امنیت بین‌المللی مورد بررسی و کنکاش قرار می‌گیرد. فرضیه پژوهش بر این اصل استوار است که ماهیت قدرت و امنیت در حال تغییر از بعد سخت به بعد نرم بوده و در این مسیر تکنولوژی‌های متعارف توانایی افزایش قدرت و تأمین امنیت مورد نیاز کشورها را ندارند. در مسیر پژوهش، فرضیه مرسوم از قدرت هژمون و اصل بازدارندگی هسته‌ای نیز مورد چالش قرار خواهد گرفت. آنچه که می‌توان از رهیافت پاندمی کرونا بر امنیت بین‌المللی ترسیم کرد، حاکی از ایجاد نظم نوین جهانی جدیدی است که قدرت کشورها بر مبنای توانایی ایشان در تأمین امنیت خود در برابر تهدیدات فوق‌الذکر ارزیابی شده و در این مسیر کشورهایی که ضمن دستیابی به توانایی دفاعی فوق، به قابلیت ایجاد تهدیدات غیرقابل شناسایی و ردیابی نیز دست یابند، به عنوان هژمون‌های نظم نوین جهانی شناسایی می‌شوند. در این نظم جدید جهانی، توان بازدارندگی سلاح‌های هسته‌ای و یا هرگونه توان نظامی قابل رهگیری و ردیابی که مستلزم صرف زمان، سازماندهی و اعزام نیروها و ادوات نظامی است، در مرحله دوم اهمیت قرار می‌گیرد.

واژگان کلیدی: صلح و امنیت بین‌المللی، قدرت هژمون، سلاح‌های بیولوژیکی، نظم نوین جهانی، تهدیدات غیرقابل شناسایی و ردیابی

کرونا و اقلیم کردستان: مردم‌دوستی و بهداشت‌مداری

حامد کاظمی

دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه رازی کرمانشاه

h.kazemi@razi.ac.ir

با ظهور و فراگیری بیماری مسری کرونا، دولت‌های جهان با یک بحران و چالش نوظهور رو به رو شدند. جهان‌شمول شدن این بیماری زمینه‌های رویارویی دولت‌ها را با چنین بحرانی فراهم کرد و کشورهای مختلف استراتژی‌ها و راهکارهای مختلفی را جهت مقابله و سازش با این بیماری اتخاذ کردند. دولت‌های مختلف خاورمیانه نیز با به کارگیری راهبردهای متنوعی تقابل با این پدیده خطرناک را در دستور کار قرار دادند. در این بین، دولت اقلیم کردستان عراق که در طول دوران حیات خویش، تجربه فجایعی چون، جنگ، تحریم، آوارگی‌ها، بمباران شیمیایی و مسمومیت شهروندانش را در کارنامه داشت و از طرفی دیگر با مشکلات متعدد مادی و زیرساختی در زمینه بهداشت و درمان مواجه بود، با درک عمیق چنین وضعیتی، به صورت کاملاً جدی نسبت به این تهدید واکنش نشان داد. دولت اقلیم با بهره‌گیری از چنین تجارب و محذوراتی، در میانه استراتژی‌های مبتنی بر به‌کارگیری زور، اجبار، کنترل و رنجش جامعه و رویکرد رهاسازی جامعه، با اتخاذ یک رویکرد متعادل و متوازن درصد پاسخگویی و مقابله با کرونا برآمد. رهبران اقلیم قبل از هر گونه مورد تأیید شده، با ایجاد یک مرکز عملیاتی برای مبارزه با کرونا رویارویی با این بیماری را شروع کردند. به‌کارگیری سیاست‌های اجباری منع آمد و رفت و قرنطینه کردن سریع موارد مبتلا از سویی و سیاست نزدیکی، صمیمیت و کمک به ملت و بهره‌گیری رهبران اقلیم از شبکه‌های اجتماعی برای آگاهی بخشی بدون ترس به مردم، رویکرد متعادل رهبران اقلیم برای مبارزه و کنترل این بیماری چالش‌برانگیز بود که نوعی دوستی، پیوند و اتحاد میان دولت و ملت را استحکام بخشید و بر خلاف سایر رویکردهای آزمون شده، به یک تجربه موفق در سطح جهان تبدیل شد.

واژگان کلیدی: اقلیم کردستان، کرونا، مردم‌دوستی، بهداشت‌مداری

نظام‌های منطقه‌ای در عصر پسا کرونا

جهانگیر کرمی

دانشیار دانشکده مطالعات جهان، دانشگاه تهران

jkarami@ut.ac.ir

کرونا به عنوان تهدید غیرنظامی فراملی تأثیر مخربی بر امنیت و سلامت ملت‌ها گذاشته است. در بحران کرونا شاهد بوده‌ایم که مردم به جهت امنیت و سلامت، به اهمیت و ضرورت وجود دولت‌ها توجه کردند و در مقابل، دولت‌ها هم به کارکردهای پیشین برگشتند و حاکمیت، مرزهای بین‌المللی و نیز حمایت از سلامت و امنیت مردم دوباره برجسته شد. تجربه نشان داد که نظام‌های سیاسی متمرکز موفقیت بیشتری به نسبت نظام‌های سیاسی متکثر در محافظت از امنیت و سلامت ملت‌هایشان داشته‌اند. حال، مسأله این است که این شرایط چه تأثیری بر نظام‌های منطقه‌ای و همین‌طور نظام بین‌الملل خواهد داشت. در پاسخ می‌توان این ایده را مطرح کرد که مسائل امنیتی و رقابتی برجسته‌تر خواهند شد و شرایط همکاری کاهش می‌یابد؛ چنانکه این را در کاهش تجارت و همکاری‌های بین‌المللی در سال گذشته دیدیم. در این صورت، جایگاه دولت‌های بزرگتر در هر منطقه تقویت خواهد شد و این موضوع پیامدهایی هم برای نظام بین‌المللی نیز خواهد داشت و آن اینکه استقلال عمل مناطق را نیز نسبت به گذشته افزایش خواهد داد و می‌تواند به بحرانی شدن بیشتر مناطق دامن بزند. در این شرایط، حتی می‌توان تصور کرد که جهان به سوی قطبی شدن برود و نظام دوقطبی احیاء شود.

واژگان کلیدی: کرونا، سلامت ملی، دولت، نظام‌های منطقه‌ای، نظام بین‌الملل

مواجهه با ویروس کرونا و افزایش نقش سازمان‌های بین‌المللی: با تأکید بر یونسکو

و سازمان جهانی بهداشت

غلامرضا کریمی

دانشیار روابط بین‌الملل دانشگاه خوارزمی

ghkarimi@khu.ac.ir

پاندمی کرونا و تبعات گسترده سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و آموزشی آن نشان داد که بحران‌های بهداشتی به امری فرامرزی تبدیل شده و در کانون مسائل موضوعات راهبردی و امنیتی جهان قرار گرفته و کشورها به صورت جداگانه نمی‌توانند بر تبعات این بحران‌ها غلبه کنند. در پاندمی کرونا نه تنها سلامت و امنیت تک تک افراد و جوامع، بلکه امنیت دولت‌ها و حتی امنیت بین‌المللی هم تحت تأثیر قرار گرفت. بنابراین مشابه شرایط پس از جنگ جهانی دوم که در واکنش به تحولات و مسائل حادث شده در آن مقطع زمانی، صدها سازمان بین‌المللی دولتی و غیردولتی تأسیس شدند در وضعیت شیوع کرونا نیز نقش و کارکردهای سازمان‌های بین‌المللی دولتی و غیردولتی موجود متحول شده و به تناسب استلزامات و نیازهای موجود، نقش‌آفرینی فزاینده‌ای اعمال کردند. بر این اساس مقاله حاضر در پی پاسخگویی به این پرسش است که مواجهه با بحران کرونا چگونه بر افزایش نقش‌آفرینی سازمان‌های بین‌المللی تأثیر گذاشته است. چارچوب نظری مقاله از نظریه نهادگرایی نئولیبرال و مباحث رژیم‌های بین‌المللی و یادگیری اجتماعی گرفته شده است. بر اساس این چارچوب، نقش‌آفرینی فزاینده سازمان‌های بین‌المللی در پرتو فضای مجازی، محیطی برای یادگیری و فهم دولت‌ها، جوامع و افراد فراهم کرد که تصمیمات به‌جا و به موقع اتخاذ کنند. فرضیه مقاله حاضر بدین قرار است: نقش سازمان‌های بین‌المللی از طریق هماهنگی و سازماندهی کنش کشورها و تبادل تجارت آنها و همچنین یادگیری در حین اجرا بر چگونگی مواجهه کشورها و افراد با کرونا ارتقا یافت. تجربه‌ها و رویه‌های عملکردی سازمان‌های بین‌المللی در طول یک سال اخیر نشان داد که اگرچه کنش سازمان‌های بین‌المللی در فرایند تأخیری و با اجماع کشورها صورت می‌گرفت اما در پی پاندمی کرونا، سازمان‌های بین‌المللی نقش پیشرو و هدایت‌کننده را در تحولات بهداشتی و آموزشی کشورها به‌عهده گرفتند.

واژگان کلیدی: پاندمی کرونا، سازمان‌های بین‌المللی، بحران بهداشتی، امنیت جهانی، یادگیری جهانی، یونسکو، سازمان جهانی بهداشت

سناریوهای جهان پساکرونا

داود کریمی پور

استادیار دانشگاه عالی دفاع ملی

davood.k99@gmail.com

سال ۲۰۲۰ میلادی در آغاز خود شاهد شیوع بیماری کرونا در سراسر جهان بود که توانست صفحه جدیدی در کتاب تاریخ روابط بین‌الملل را بگشاید. بسیاری بر این عقیده‌اند که جهان پساکرونا متفاوت خواهد بود و بسیاری از روندها و کنش‌های گذشته دستخوش دگرگونی خواهد شد. به نظر می‌رسد در آینده باید شاهد ظهور روندهای جدیدی در ساحت سیاست، اقتصاد، فرهنگ، امنیت و ارتباطات باشیم. بسیاری از مشاغل که در نتیجه بحران کرونا از رونق افتاده‌اند باید برای کسب بازارهای خود بار دیگر پای در عرصه رقابت اقتصادی گذاشته و با کسب و کارهای جدید گلاویز شوند. در آن سو، عرصه سیاست نیز شاهد گسترش گفتمان‌های جدید ملی‌گرایی، تقویت روابط در شرق و به ویژه توسعه نفوذ چین خواهد بود. بسیاری معتقدند که کرونا شتاب چرخش قدرت به سمت شرق را بیش از پیش افزایش داده و عاملی شده تا بسیاری از کشورها نسبت به آینده روابط خود با این کشور برنامه‌های گسترده‌ای را در پیش بگیرند. برهم کنش پیامدهای پرشمار کرونا و کنش بازیگرانی همچون آمریکا، چین، روسیه، رژیم صهیونیستی و اتحادیه اروپا به خلق نااطمینانی‌های تأثیرگذاری می‌انجامد. در این نوشتار، پس از تحلیل ناسازگاری میان نااطمینانی‌های کلیدی، شش سناریو مطرح می‌شود که در هر کدام جهانی متفاوت از آنچه امروز مشاهده می‌شود، به وجود خواهد آمد.

واژگان کلیدی: پساکرونا، سناریو، ملی‌گرایی

تجربیات کشور چین برای مقابله با شیوع بیماری کرونا

لطفعلی کوزه گر کالجی

دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی

akozezar2010@gmail.com

بتول حسینی تلی

دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی

hoseini1351@yahoo.com

پرویز آقایی

دانشجوی دکتری دانشگاه شهید بهشتی

parviz.aghaei7@gmail.com

یکی از عوامل مهم موفقیت کشور چین در کنترل و مهار شیوع بیماری کرونا، نظام سیاسی این کشور است. با توجه به اینکه نظام حاکمیتی در کشور چین بر پایه یک منش کمونیستی مبتنی است، دولت توانست در استان هوبئی فعالیت‌های اقتصادی، کسب و کارها و مجامع و اماکن عمومی را در سطح گسترده تعطیل کند، در نتیجه به واسطه محدودیت‌های سفر، ۶۰ میلیون نفر مجبور شدند در خانه بمانند، به همین علت به طور قابل توجهی از انتشار ویروس کرونا جلوگیری شد. دولت چین با سرعت بسیار زیاد برنامه‌های خود را عملی کرد زیرا نظام سیاسی آن بسیار ساده‌تر از سایر دموکراسی‌های جهان است. چین دارای یک نظام تک حزبی (حاکمیت حزب کمونیست) است که حزب حاکم چین را تشکیل می‌دهد. ایدئولوژی کمونیستی مبتنی بر این ایده است که دولت از فرد برتر است و هر فرد در قبال دولت مسئول است و موظف است وظایف خود را در قبال دولت انجام دهد. بر همین اساس اصول و قواعدی که در جامعه حاکم شد موجبات کنترل موفقیت‌آمیز ویروس کرونا را به همراه داشت که در این مقاله تلاش می‌شود تا با مروری بر این سیاست‌ها، درس آموزه‌های آن برای ایران بررسی شود.

واژگان کلیدی: بیماری کرونا، چین، تجربه جهانی

عملکرد اثربخش ویتنام در مدیریت بحران کرونا

مسلم گلستان

دانش‌آموخته کارشناسی ارشد روابط بین‌الملل

moslemgolestan@yahoo.com

علی اکبر نظری

دانش‌آموخته کارشناسی ارشد روابط بین‌الملل

aknazari@yahoo.com

مدیریت سیاسی از مهم‌ترین فعالیت‌های انسانی به منظور تدبیر امور اجتماعی خویش است؛ امری که هرگونه تساهل یا تسامح در آن ممکن است زندگی میلیون‌ها نفر را در گستره مکانی تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین مدیریت سیاسی نقطه عطف کارآمدی و ناکارآمدی یک نظام سیاسی محسوب می‌شود. آنچه در این پژوهش کانون توجه و تمرکز است، مسأله عملکرد دولت ویتنام در مدیریت بحران کرونا است. بنابراین، مقاله حاضر با کاربست چارچوب تحلیلی مدیریت بحران درصدد پاسخ به چگونگی عملکرد دولت ویتنام در مواجهه با بحران کرونا است؟ بر این اساس، فرضیه این است که دولت ویتنام با وجود تجربه بیماری سارس شناخت ماهیت غافلگیرکننده و عظیم بودن خطر کووید-۱۹، نیاز آنی به تصمیم‌گیری با هدف جلوگیری از پیامدهای ناگوار به انتفاء، کنترل و جلوگیری از شیوع همگانی ویروس کرونا مبادرت ورزیده و در بعد مفهوم‌سازی، تصمیم‌گیری، معناسازی و خاتمه بخشیدن به بحران کرونا، مدیریت کارآمد و اثربخشی در مواجهه با این بحران داشته است. روش پژوهش مبتنی بر راهبرد پژوهشی توصیفی-تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانه‌ای و روزنامه‌ای است.

واژگان کلیدی: نظام سیاسی، ویروس کرونا، مدیریت بحران، ویتنام

بیماری کرونا و الگوی حکمرانی خوب (مطالعه موردی ایران در موج اول پاندمی، زمستان ۹۸ تا بهار ۹۹)

مهدی لکزی

دانش‌آموخته دکترای علوم سیاسی گرایش مسائل ایران دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

mehdi_lakzi@yahoo.com

احسان اعجازی

دانش‌آموخته دکترای روابط بین‌الملل دانشگاه گیلان

ehsanejazi95@gmail.com

علی همه‌خانی

دانشجوی دکترای علوم سیاسی گرایش جامعه‌شناسی سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

ali.hamekhani1364@gmail.com

هدف این نوشتار بررسی و تحلیل تأثیر بحران بیماری کرونا بر الگوی حکمرانی خوب در ایران است. امروزه ثابت شده است که توسعه در کشورهای مختلف بدون وجود حکمرانی خوب امکان‌پذیر نیست. در این بین می‌توان برای یک حکمرانی خوب چند مؤلفه بنیادین نظیر قانون‌مداری، کارآمدی، مسئولیت‌پذیری، پاسخگویی، شفافیت، شایستگی و مشارکت را در نظر گرفت. به طور مشخص، بحران بیماری کرونا نشان داد که ایران برای مواجهه با انواع بحران نیازمند یک حکمرانی خوب هستند. پرسش این مقاله چنین است: تا چه اندازه بحران بیماری کرونا منجر به تقویت یا تضعیف شاخص‌های حکمرانی خوب در ایران شده است؟ در پاسخ به این پرسش و با استفاده از نظریه حکمرانی خوب، فرضیه مقاله چنین است: به نظر می‌رسد بحران کرونا سبب شده است تا برخی شاخص‌های حکمرانی از قبیل پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری تقویت شود، در حالی که برخی مؤلفه‌های حکمرانی خوب از جمله شفافیت، کارآمدی و حکومت قانون با چالش مواجه شد. در این پژوهش از روش تجزیه و تحلیل کیفی، استفاده می‌شود و روش گردآوری اطلاعات مورد نیاز به شیوه اسنادی و با مراجعه به منابع معتبری چون کتب و مقالات گردآوری شده است.

واژگان کلیدی: ایران، بیماری کرونا، حکمرانی خوب، کارآمدی، مسئولیت‌پذیری، شفافیت

چالش سیاست و امنیت داخلی در آلمان: جریان‌ها و جنبش‌های جدید و یا

تقویت یافته در بحران کرونا

مصطفی مالکی

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد مطالعات منطقه‌ای دانشگاه علامه طباطبایی

mostafa_maleki@atu.ac.ir

طی یک سال مواجهه با بحران «کرونا»، فضای سیاسی آلمان به واسطه ارزیابی مدیریت بحران از سوی شهروندان و احزاب مخالف با فراز و نشیب بسیاری روبرو بوده است. در این بحران ضعف‌هایی در مسائل مبنایی چون «نظام فدرال» در این کشور به‌ویژه در خصوص آموزش، زیرساخت‌های دیجیتال در نظام سلامت و آموزش و یا شیوه تصمیم‌گیری کلان در سطوح فدرال و ایالت‌ها فرصت نمود یافتند. سلب آزادی‌های اساسی به دلیل محدودیت‌های کرونایی و تقویت شکاف ایدئولوژیک در درک شرایط یکی دیگر از چالش‌های مهم در آلمان است که ابعادی امنیتی پیدا کرد. حمله‌ور شدن معترضان و به اصطلاح «منکران کرونا» و یا «پیروان تئوری توطئه» به ساختمان رایشتس تاگ (پارلمان) یکی از مصادیق این شکاف است که به عنوان یکی از حوادث تلخ تاریخ آلمان پس از جنگ جهانی دوم ثبت شد. ظهور و یا تقویت جریان‌ها و جنبش‌های جدید به‌ویژه از طریق فضای مجازی همچون «کوردنکر» و استفاده از این فضا برای بسیج شهروندان برای شرکت در اعتراضات کرونایی یکی از پدیده‌های جدید در فضای آلمان است. تصمیمات در سیاست خارجی نیز چون واردات و صادرات ماسک، اقلام پزشکی و اخیراً «واکسن» و یا کنترل مرزها بر فضای سیاسی-حزبی و رویکرد شهروندان تأثیرگذار بوده است. رضایت و یا عدم رضایت شهروندان آلمان از مدیریت کرونا و میزان موفقیت دولت آلمان در ترمیم آسیب‌های اقتصادی بحران نتیجه انتخابات سراسری پارلمانی سپتامبر ۲۰۲۱ و به‌ویژه کارزار انتخاباتی پیش از آن را تحت‌الشعاع قرار خواهد داد. بررسی موضوعات و جریان‌هایی که متأثر از بحران کرونا به عنوان چالش‌های جدید و یا تقویت یافته تلقی می‌شوند، هدف اصلی این مقاله را شکل می‌دهد.

واژگان کلیدی: بحران کرونا، جریانات «تئوری توطئه»، انتخابات پارلمانی

دیپلماسی پارلمانی و سازوکارهای مقابله با کرونا: تجارب جهانی و منطقه‌ای

محمد رضا مجیدی

دانشیار مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران

mmajidi@ut.ac.ir

افشین زرگر

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

a.zargar@kiauu.ac.ir

غلامرضا خادمی

دانشجوی دکتری مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران

khademifarrokhi@gmail.com

پاندمی جهانی نیازمند راه‌حل‌های جهانی و تلاش جمعی کشورها در کنار اقدامات ملی است. انتشار ویروس کرونا و واگیری بی سابقه بیماری کووید-۱۹ ساز و کارهای موجود حکمرانی را به چالش کشیده است. گسترش این ویروس و رفتاری‌های گوناگون ناشی از آن ثابت کرد همگان آسیب‌پذیر هستند و مهار و ریشه‌کنی آن نیازمند همبستگی در مسیر خیر جهانی بشر است. مدیریت این وضعیت تا کنترل نهایی این همه‌گیری در این بازه زمانی و ترسیم خطوط کلان حکمرانی در دوران پسا کرونا، سازمان‌های منطقه‌ای را بر آن داشته است تا با هم‌اندیشی و تبادل تجارب اعضا و هم‌افزایی توان‌ها در این مسیر گام بردارند. بر این اساس، دیپلماسی پارلمانی چند جانبه در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی در این زمینه فعال شده است. در این نوشتار با مروری بر تلاش‌های سازمان‌های بین‌المللی برای مقابله با این پاندمی، نقش و جایگاه مجامع پارلمانی منطقه‌ای و جهانی بررسی می‌شود.

واژگان کلیدی: دیپلماسی پارلمانی، کرونا، حکمرانی، سازمان‌های بین‌المللی

مقایسه تأثیر کرونا بر اقتصاد ایران و عراق در چارچوب نظریه حکمرانی مطلوب

محمد رضا مجیدی

دانشیار مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران

mmajidi@ut.ac.ir

مهدی محمودی

دانشجوی دکتری دانشگاه تهران

saber32a@gmail.com

علی محمد خاکسار

دانش‌آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

m.khaksar1990@gmail.com

بحران کرونا مشکلات و مصائب بزرگی را بر منطقه خاورمیانه برجا گذاشته است. در مورد مهم‌ترین نمودهای تأثیر کرونا در این منطقه، می‌توان به نیاز کشورهای تولیدکننده به فروش نفت و کاهش نیاز قدرت‌های برتر اقتصادی جهان به خرید آن اشاره کرد. این امر کشورهای خاورمیانه را که وابسته به درآمدهای نفتی هستند، به شدت متأثر کرده و با گذر زمان آثار ناگواری بر اقتصاد آنها برجا خواهد گذاشت. هدف نوشتار پیش رو پاسخگویی به این سؤال است که تأثیرات کرونا بر اقتصاد ایران و عراق چه تفاوت‌ها و شباهت‌هایی دارند؟ در این راستا همچنین باید به این سؤالات پاسخ داد که قدرت‌های بزرگ چه مناسبات یا تخصصاتی با ایران و عراق در دوران کرونا داشته‌اند؟ تبعات کرونا بر کدام شاخص‌های نظریه حکمرانی مطلوب در دو کشور تأثیر بیشتری گذاشته است؟ چه زمینه‌هایی در اقتصاد و وضعیت داخلی این کشورها وجود داشته که موجب تأثیر بیشتر ویروس کرونا بر اقتصاد شد؟ اگرچه شرایط کرونایی جهان بر اقتصاد دو کشور تأثیر گذاشته است اما پیش‌زمینه‌های روابط خارجی، وضعیت اقتصادی و سیاسی و ثبات داخلی ایران و عراق دارای تفاوت‌هایی است. اقتصاد قبل از همه‌گیری بیماری کرونا در جهان تحت فشار تبعات تحریم‌های آمریکا بوده است؛ از این رو دچار ضعف‌هایی در اقتصاد خود بوده که تبعات بیماری کرونا به بیشتر نمایان شدن آنها کمک کرد. ولی پیش‌زمینه‌های وضعیت عراق متفاوت است. عراق از لحاظ بی‌ثباتی و عدم توانایی دولت مرکزی دچار اختلال در مدیریت وضعیت کرونایی شده و این وضع اقتصادشان را در شرایط کرونایی بیشتر آسیب‌پذیر کرده است. البته باید توجه داشت قدرت‌های بزرگ از جمله آمریکا، روسیه و چین نیز دنبال فرصت‌طلبی و کسب منافع بیشتر در شرایط کرونایی از کشورهای خاورمیانه هستند. در مجموع هر دو کشور دچار کاهش نرخ رشد اقتصادی، افزایش بیکاری و کاهش صادرات شدند که در نوشتار پیش رو، آمار و ارقام مربوطه بررسی

و مقایسه شده‌اند. در مقاله پیش رو، موضوع بحث با چارچوب نظری حکمرانی مطلوب بررسی شده و داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای و اسنادی جمع‌آوری و تجزیه تحلیل شده‌اند.

واژگان کلیدی: ایران، عراق، کرونا، اقتصاد

ویروس کرونا و ضرورت توجه به دولت الکترونیک در رسیدگی‌های قضایی

مرتضی محقی

عضو هیأت علمی دانشکده حقوق دانشگاه غرjestان افغانستان

murtaza.mohiqi@gmail.com

محمد مصطفی محقی

استادیار دانشکده حقوق دانشگاه کاتب افغانستان

law1364510@gmail.com

طاهره حیدری

عضو هیأت علمی دانشکده حقوق دانشگاه خواجه عبدالله انصاری هرات افغانستان

vreza4@gmail.com

شیوع کرونا در جهان فراتر از یک همه‌گیری (پاندمی) بود زیرا علاوه بر مشکلاتی که برای مردم سراسر دنیا بوجود آورد، شیوه و الگوی زندگی روزمره مردم را نیز دچار تغییر کرد. در این میان، ضرورت توجه هر چه بیشتر به دولت الکترونیک بر همگان آشکار شد؛ به گونه‌ای که رفتن به فضای دولت الکترونیک از الزامات دوران کرونا است. یکی از بخش‌های مهم زندگی روزمره که تاکنون زیاد به آن توجه نشده، ضرورت بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در حوزه رسیدگی‌های عدلی و قضایی است. مسئولان باید اختصاص بودجه و کیفیت‌بخشی به این مهم را در دستور کار خود قرار بدهند. عصر کرونا عصر تولد مفاهیم و نهادهای جدید در حوزه مناسبات اجتماعی و قضایی است. عمده‌ترین مزایا و فواید عمده بهره‌گیری از تکنولوژی‌های جدید در حوزه رسیدگی‌های عدلی و قضایی را می‌توان تسریع در فرایند رسیدگی به پرونده‌ها و صدور احکام و اصل شفافیت و سرعت، نظارت سریع و مستمر بر پرونده‌ها و محاکم قضائی، کاهش آلودگی‌های زیست‌محیطی، هزینه‌ها، افزایش اعتمادپذیری مردم و مسئولان نسبت به تکنولوژی‌های جدید در حوزه قضایی دانست. تغییرات ایجاد شده در شیوه زندگی و رفتاری مردم و گرایش به سمت استفاده از تکنولوژی‌های جدید، به نفع دیجیتال شدن کشور و قدم بلندی به سوی دولت الکترونیک است. باید ثبات در استفاده از نظام‌های نوین در حوزه رسیدگی‌های قضایی با حمایت از تغییر در قوانین و مقررات این بخش و ایجاد مراکز دیجیتال جدید ایجاد شود. می‌توان با پشتیبانی و حمایت از نوآوری‌ها و تکنولوژی‌های جدید در زمینه‌های مختلف به ویژه در عرصه عدلی و قضایی، به سمت اصلاحات بنیادین و کاربردی حرکت کرد که خود زمینه‌ساز رشد و توسعه روزافزون کشورها خواهد شد.

واژگان کلیدی: فضای مجازی، کرونا، مناسبات قضایی، فناوری‌های نوین، دولت الکترونیک

مهاژن میرالطی‌پاشاوندی، ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان: ایجاد بهبودی و عملی
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۶

بحران همه‌گیری کووید ۱۹ و حرکت به سوی کار انسان محور؛ سیاست‌های

منطقه‌ای آسیا و اقیانوسیه

فریده محمدعلی پور

استادیار روابط بین‌الملل دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه خوارزمی

fm.alipour@khu.ac.ir

منطقه آسیا و اقیانوسیه از آغاز قرن ۲۱، به پیشرفت اقتصادی قابل توجهی دست یافته است که یک میلیارد نفر را از فقر شدید نجات داده است؛ با این حال، این توسعه با خطرات نیز همراه است. وقوع بحران‌های جهانی، نیل به دستاوردهای جدید را بسیار دشوار و موقعیت قبلی را در خطر سقوط در قهقرا قرار می‌دهد. از ماه‌های آغازین سال ۲۰۲۰، اقتصاد بین‌المللی و جهان کار از بحران همه‌گیری کووید ۱۹ به شدت متأثر شده است. پژوهش حاضر به این سؤال می‌پردازد که چگونه بحران همه‌گیری کووید ۱۹ بر اقتصاد منطقه آسیا و اقیانوسیه تأثیر گذاشته است و در پاسخ، با بررسی ابعاد منفی تأثیرگذاری، رویکرد کار انسان‌محور را بهبود طرح می‌کند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد کشورهای آسیا و اقیانوسیه نیاز دارند مدل‌های اقتصادی خود را اصلاح و تمرکز توسعه خود را از راه‌حل‌های کوتاه‌مدت به راهکارهای بلندمدت برای رفع نابرابری‌های اجتماعی و تحقق توسعه پایدار تغییر دهند.

واژگان کلیدی: همه‌گیری کووید ۱۹، بحران اقتصادی، بازار کار، توسعه پایدار، آسیا و اقیانوسیه

مقایسه چگونگی رفتار با مسلمانان پس از شیوع بیماری کرونا (بررسی موردی آلمان)

مهدی محمودی

دانشجوی دکترای دانشگاه تهران

saber32a@gmail.com

علی محمد خاکسار

دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

m.khaksar1990@gmail.com

با بروز بیماری کرونا برخورد های متفاوتی با مسلمانان در مناطق مختلف جهان دیده می شود. الزامات مقابله با این بیماری مانند فاصله گذاری اجتماعی، ممنوعیت ورود خارجی ها، رعایت نظافت و مانند اینها موجب شده است نوعی موج بیگانه هراسی و تعارضات نژادی، دینی و قومی در کشورهای مختلف میان بومی های کشور و مهاجران یا میان پیروان دینی اکثریت جامعه و اقلیت های مذهبی پدیدار شود. این مقاله نیز، با چارچوب مفهومی بیگانه هراسی به بررسی موضوع مقاله پرداخته است. طبق این دیدگاه عدم اشتراک مذهبی و سرزمینی می تواند موجب تنفر از افراد و واکنش ها شود. هدف اصلی مقاله پیش رو مقایسه برخورد دولت، فضای عمومی و رسانه های دو کشور آلمان و هند در برخورد با مسلمانان در دوران همه گیری کرونا است. مسلمانان در آلمان با داشتن حدود ۴/۵ میلیون مسلمان (۵ درصد جمعیت) دارای اقلیت مهمی هستند. در برخی نقاط جهان از جمله آلمان، مسلمانان دچار برخوردهای توهین آمیز و خشن شده اند. این برخوردها بیشتر به صورت ضرب و شتم در فضای عمومی جامعه توسط فرقه های مذهبی یا قومی رخ می دهد. دولت تلاش هایی برای همکاری با مسلمانان می کند اما رسانه و فضای عمومی جامعه مسیر دیگری دارد. در مجموع نوشتار پیش رو بیان می کند که نوع برخورد اسلام ستیزان و نوع آن ها (دولت، رسانه، گروه های افراطی یا فضای عمومی جامعه) با هم متفاوت است.

واژگان کلیدی: آلمان، اروپا، کرونا، مسلمانان

مطالعه تطبیقی نحوه مدیریت همه‌گیری کرونا در دو کشور آمریکا و بریتانیا

ابوالفضل مژگانیه

دانشجوی دکتری مطالعات بریتانیا، دانشگاه تهران

abolfazlmojhganie@yahoo.com

میلاذ معین‌الدینی

دانش‌آموخته کارشناسی‌ارشد مطالعات جهان، دانشکده روابط بین‌الملل

miladmoeinaddini@yahoo.com

همه‌گیری کرونا از جمله عواملی است که اقتصاد جهانی، سیاست بین‌الملل و روند حکمرانی کشورها را به طور کم‌سابقه‌ای تحت تأثیر قرار داده است. در این بین، ساختار اجتماعی و فرهنگی، قدرت اقتصادی و گرایش سیاسی احزاب حاکم بر مدیریت و مواجهه این کشورها با این همه‌گیری تأثیرگذار بوده است. در سال ۲۰۱۹ و تنها دو ماه پیش از شیوع همه‌گیری کرونا، بر اساس رتبه‌بندی شاخص امنیت سلامت جهانی، آمریکا و بریتانیا در میان ۱۹۵ کشور جهان به ترتیب در جایگاه اول و دوم آماده‌ترین و مجهزترین کشورها در مقابله با هرگونه خطر جدی شیوع یک بیماری فراگیر جهانی قرار داشتند. اما امروزه این دو کشور که تا پیش از این به سبب ظرفیت‌های اقتصادی، سیستم کارآمد خدمات بهداشتی و درمانی و همچنین سطح بالای دانش تخصصی، از مصون‌ترین کشورها محسوب می‌شدند، آمار بالایی از ابتلا و مرگ و میر را در مقایسه با دیگر کشورها به خود اختصاص داده‌اند. در این پژوهش توصیفی کوشیده شده است با روش بررسی اسنادی و با رویکردی تطبیقی، ضمن مطالعه عملکرد دو کشور آمریکا و بریتانیا در مدیریت همه‌گیری کرونا، عوامل تأثیرگذار بر نوع این عملکرد و تفاوت‌ها و شباهت‌های آنها مورد بررسی قرار گیرد. در این راستا، سعی شده به این سؤال پاسخ داده شود که فرهنگ سیاسی احزاب حاکم چه تأثیری بر نحوه مدیریت و مواجهه این دو کشور با همه‌گیری کرونا داشته است. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که پوپولیسم و راست‌گرایی افراطی، ظرفیت‌های عمومی و خصوصی این دو کشور را به صورت معناداری تضعیف کرده است.

واژگان کلیدی: همه‌گیری کرونا، مطالعه تطبیقی، آمریکا، بریتانیا، ظرفیت اقتصادی

بحران کووید ۱۹ و اثرگذاری بر روند صلح و معادلات امنیتی خاورمیانه

رضا مقاتلی

دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات منطقه‌ای خاورمیانه دانشگاه شیراز

reza.moghateli@yahoo.com

شاید بشریت تصور نمی‌کرد که پس از اپیدمی‌های سده‌های گذشته و گذر از دو جنگ ویران‌کننده، در قرون جدید در مواجهه با موضوعی که کمترین پیش‌بینی از تبدیل آن به یک چالش جهانی را نمی‌کرد به نقطه‌ای برسد که بتواند همچون بسیاری از تحولات به وقوع پیوسته و در نظر گرفتن آنها به عنوان یک نقطه عطف، چالش کنونی را به عنوان معیار و نقطه عطفی به تقسیم‌بندی جهان پیش و پس از آن تبدیل کند. اصولاً برای هر گونه تغییراتی در نظام بین‌الملل نقطه‌ای به عنوان مبنا در نظر گرفته شده است که از آن جمله می‌توان به اروپای پیش و پس از رنسانس و یا در گستره‌ای فراگیرتر جهان پیش و پس از جنگ‌های جهانی اشاره کرد. ویروس ناشناخته و نوظهور کووید ۱۹ که از سال ۲۰۱۹ میلادی به تدریج جهان را درگیر خود کرد اینک این ویژگی را خواهد داشت که به عنوان مبنایی برای تقسیم‌بندی پیش و پس از آن در نظر گرفته شود. این ویروس بنا به ویژگی‌های خاصی که دارد همچنین این قابلیت را ایجاد کرده است که بر اساس مکان‌های مختلف فراگیری آن نیز با لحاظ موضوعاتی متفاوت و البته با اهمیت راهبردی مورد تحلیل و واکاوی قرار گیرد که از آن جمله می‌توان به منطقه همیشه پرتلاطم خاورمیانه با مباحثات و ملاحظات خاص خود اشاره کرد. در این نوشتار تلاش خواهد شد که تأثیر این ویروس بر ملاحظات خاص امنیتی خاورمیانه و همچنین تأثیر آن بر روند صلح که همواره از مباحث مطرح در این منطقه بوده است مورد پردازش و تحلیل قرار گیرد، چه آنکه آن چه بیش از همه در جریان اپیدمی سده کنونی اهمیت یافته است نقش و جایگاه همگرایی و قرار گرفتن آن در مقابل واگرایی منطقه‌ای و جهانی بوده است و نمی‌توان از نقش و جایگاه نیاز بشریت به رهبری و همبستگی برای غلبه بر آن به راحتی گذر کرد. سؤال اصلی این پژوهش آن است که آیا با تغییرات اساسی در جریان همه‌گیری این ویروس و به تبع آن تغییرات اساسی در بسیاری از موضوعات جاری در نظام بین‌الملل از جمله ملاحظات امنیتی، در منطقه خاورمیانه نیز شاهد اثرگذاری خاصی در ارتباط با روند صلح و نیز معادلات امنیتی بر اثر این ویروس خواهیم بود. فرض اصلی و اساسی آن است که به‌رغم تلاش پیدا و پنهان کشورهای خاورمیانه در سال‌های اخیر بر تقویت واگرایی، فرصت مواجهه با این ویروس حتی می‌تواند زمینه‌ساز احساس نیاز این کشورها بر تلاش برای همگرایی شود به گونه‌ای

که تهدید یک همه‌گیری به‌عنوان فرصتی برای رهایی و گسیل به سمت همگرایی
تبدیل شود.

واژگان کلیدی: خاورمیانه، روند صلح، معادلات امنیتی، کرونا، بحران قرن

همایش بین‌المللی پیامدگذاری ویروس کرونا برای مناطق مختلف جهان: ابعاد مفهومی و عملی
دانشگاه تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه مطالعات منطقه‌ای، ۱۷ اسفند ۱۳۹۹

کووید ۱۹ و جهانی شدن در قرن ۲۱

سیدحامد موسوی

استادیار مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

hamedmousavi@ut.ac.ir

احمد رزمانی

دانشجوی دکرا مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

ahmad.ramezani71@ut.ac.ir

کووید ۱۹ یا کروناویروس ۲۰۱۹ در نوامبر ۲۰۱۹ به تدریج با تشخیص اولین موارد ابتلا در چین، در دیگر نقاط جهان نیز گسترش یافت، کشورها را با مشکلات مختلفی روبرو کرده است. سوال اصلی پژوهش حاضر این است که کووید ۱۹ چه تاثیری بر روند جهانی شدن خواهد گذاشت؟ فرضیه اصلی این است که اهمیت یافتن بقا در بحران کووید ۱۹، کشورها را به سمت ملی‌گرایی سوق داده، اما کووید ۱۹ پدیده‌ای طبیعی-موقت است و همانند بحران‌های قبلی تاثیرات موقت بر جهانی شدن دارد و دولت‌ها با فائق آمدن بر کووید ۱۹، به دلیل وابستگی متقابل، مجدداً به سمت همکاری روی آورده و با جهانی شدن که پدیده‌ای خطی است، همراه خواهند شد. روش پژوهش مقاله توصیفی-تحلیلی است که با استفاده از دو رهیافت نظری واقع‌گرایی و لیبرالیسم سعی می‌شود به آزمون فرضیه‌های فوق پردازیم. یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که در رابطه با کووید ۱۹ شواهد مستدلی در تقویت انگاره دولت‌محوری واقع‌گرایان می‌توان ذکر کرد. شیوع این ویروس به ما نشان داد، همان‌طور که واقع‌گرایان اصرار دارند دولت‌ها همچنان مهمترین بازیگران نظام بین‌الملل به حساب می‌آیند، زیرا دولت‌ها به دلیل قدرت بسیج‌کنندگی بالا و تصمیم‌گیری عقلانی در جایگاه نخست سیاستگذاری برای مقابله با چنین بحرانی قرار دارند. در مقابل سازمان و نهادهای بین‌المللی مختلف نشان داده‌اند بدون دولت مقتدر نخواهند توانست از پس بحران‌های این چنینی بر بیایند.

واژگان کلیدی: جهانی شدن، کووید ۱۹، لیبرالیسم، ملی‌گرایی، واقع‌گرایی

جنگ افغانستان در روزهای شیوع کرونا

سیدمیشم موسوی

دانشجوی دکتری دانشگاه تهران

saeedhakimi4546@gmail.com

سازمان‌های تروریستی و گروه‌های افراطی در خاورمیانه و سایر نقاط جهان نه تنها همراه حکومت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی در جهت پیشگیری گسترده کرونا همکاری نکردند بلکه از بحران انتشار کرونا بهره‌برداری کردند و دست به اقدامات تروریستی زدند. همان طور که سازمان ملل متحد پیش‌بینی کرده بود «پس از شیوع ویروس کرونا انتظار افزایش خشونت‌ها از سوی گروه‌های تروریستی مخصوصاً داعش، القاعده در خاورمیانه وجود دارد.» اما مسأله‌ای که قابلیت تأمل و تفکر دارد، رویکرد گروه طالبان در افغانستان در هنگام شیوع گسترده ویروس کرونا است. تأثیر مخرب این ویروس در میان مردم، گروه طالبان را واداشت تا با سازمان‌های بین‌المللی و حکومتی همکاری لازم را داشته باشند. در این نوشتار سعی می‌شود به دو پرسش پاسخ داده شود: «شیوع گسترده ویروس کرونا تا چه اندازه بر همکاری‌ها میان طالبان و حکومت افغانستان تأثیرگذار بوده است؟»، «آیا فراگیر شدن ویروس کرونا بر کاهش میزان خشونت‌ها در افغانستان تأثیر داشته است؟» پاسخ آغازین به سؤالات مطرح این گونه خواهد بود: «شیوع گسترده ویروس کرونا اگرچه میان گروه طالبان و حکومت افغانستان همکاری‌ها را ایجاد کرد اما در عرصه نظامی و امنیتی، به حملات علیه یکدیگر ادامه می‌دهند.» روش مورد نظر برای بررسی و پاسخگویی به سؤالات مطرح شده، استفاده از روش تحلیل محتوا و بررسی مقالات و گزارش‌های مستند از سوی اندیشکده‌ها و خبرگزاری‌های بین‌المللی خواهد بود.

واژگان کلیدی: طالبان، ویروس کرونا، افغانستان، جنگ، القاعده، خاورمیانه، سازمان ملل متحد

بررسی تأثیر شیوع ویروس کرونا بر امنیت منطقه شاخ آفریقا

میثم میرزائی تبار

عضو هیأت علمی گروه مطالعات ژئوپلیتیک، مرکز مطالعات آفریقا، دانشگاه تربیت مدرس

m.mirzaeitabar@modares.ac.ir

یکی مناطق با موقعیت جغرافیایی خاص در آفریقا، منطقه شاخ آفریقا در شرق این قاره و در ساحل خلیج عدن، تنگه باب‌المنذب و دریای سرخ است. سومالی، اتیوپی، اریتره و جیبوتی چهار کشور تشکیل‌دهنده این منطقه هستند. بی‌ثباتی، ناامنی و وقوع منازعات همواره یکی از ویژگی‌های مورد توجه در منطقه شاخ آفریقا بوده است. از ابتدای سال ۲۰۲۰ میلادی و در پی شیوع ویروس کرونا و فراگیری آن در جهان، کشورهای آفریقایی از جمله در منطقه شاخ آفریقا نیز از این پدیده مستثنی نبوده و با تهدیدها و تبعات ناشی از آن در ابعاد مختلف مواجه بوده و هستند. این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی است که با بهره‌گیری از منابع کتابخانه‌ای در پی بررسی رابطه شیوع ویروس کرونا و وضعیت فضاها، سرزمینی کشورهای منطقه شاخ آفریقا از نظر امنیت، در مدت زمان سپری شده پس از شیوع کرونا است. سؤال اصلی این است که پس از شیوع ویروس کرونا در شاخ آفریقا، کشورهای این منطقه در چه وضعیتی از نظر امنیت و وقوع منازعه قرار داشته و دارند. فرضیه پژوهش نیز این است که به نظر می‌رسد شیوع ویروس کرونا نتوانسته است به طور کامل روند وقوع برخی منازعات و اقدامات ناامن‌کننده را در کشورهای منطقه شاخ آفریقا متوقف کند و برخی منازعات و ناامنی‌های ناشی از آن همچنان در این منطقه تداوم داشته است.

واژگان کلیدی: ویروس کرونا، منطقه شاخ آفریقا، امنیت، منازعه

کرونا و تجربه غرب در برابر چین

مهرداد نجفی

دانشجوی دکتری مطالعات منطقه‌ای آمریکای شمالی

mehrad.najafi@ut.ac.ir

شیوع ویروس سارس در سال ۲۰۰۲ و کرونا در سال ۲۰۱۹ در چین، از منظر روابط بین‌الملل دارای یک سرفصل مشترک است و آن اینکه در هر دو مورد ایالات متحده آمریکا و متحدانش تلاش کردند از این مسأله به عنوان اهرم فشاری علیه نظام سیاسی چین استفاده کنند. به عبارت دیگر مقایسه و مشابهت‌یابی واکنش غرب نسبت به شیوع بیماری سارس و کرونا از مبدأ چین حکایت از موضعی واحد به منظور بهره‌برداری از آن در جهت انزوا و مهار این کشور دارد. مقاله حاضر نیز به دنبال پاسخ به این پرسش است که آیا می‌توان با مقایسه و کنار هم قرار دادن اقدامات و سیاست‌های اعلامی کشورهای غربی، به ویژه آمریکا در نحوه واکنش به شیوع دو ویروس سارس و کرونا در چین مدعی شد که اساساً شیوع این ویروس‌ها یک پروژه از قبل طراحی شده بوده و یا این اقدامات صرفاً جهت بهره‌برداری از شرایط موجود رخ داده است. در پاسخ به این سؤال این فرضیه مطرح می‌شود که جهان غرب به رهبری ایالات متحده آمریکا از شیوع ویروس سارس و کرونا در چین به دنبال مهار و کنترل این کشور در نظام بین‌الملل هستند؛ اما گمانه‌زنی در خصوص گسترش عامدانه این ویروس‌ها نیازمند گذر تاریخ و درز اطلاعات موثقی است که قابل استناد باشند.

واژگان کلیدی: کرونا، غرب، چین، آمریکا

ترومای کرونا و تحول در عرصه سیاسی: نقد مفهوم پساکرونا

علی‌اشرف نظری

دانشیار علوم سیاسی دانشگاه تهران

aashraf@ut.ac.ir

ضرورت درکی برخط یا آنلاین، پویا و چندبعدی از وقایع و رخداد‌های سیاسی و اجتماعی نه تحلیلی تاکسیدرمی شده یا ایستا و ساکن در خلأ و با نگرشی از موضع اکنون، ما را وامی‌دارد که به مسأله کرونا نیز به طور تخصصی و عمیق بنگریم. پرسش اصلی مقاله این است که کرونا چه تغییر در فاهمه عمومی در رابطه با رخداد‌های سیاسی ایجاد می‌کند. فرضیه اصلی این است که دیدن رخدادها در زمانه رو به حرکت و درک پویایی‌های آن متأثر از عواملی که می‌تواند به صورت کاتالیزور ماهیت آنها را بر گردونه‌ای سریع سوار کند یا آنها را به سان تحولی فراموش‌شده، از مدار خارج کند. بنابراین، ضرورت دارد که بدانیم بحران ناشی از کرونا، با کدام بحران‌های دیگر قابلیت بر هم بار شدن و تصاعدیابی تنش و منازعه دارد. اهمیت پرداختن به چنین بحثی از آن رو است که سطح بحران و عمیق بودن پیامدهای ناشی از کرونا موجب شده است بسیاری از مفاهیم و گزاره‌های پیشین برای درک چنین وضعیتی نارسا باشد. چنان که نقش و جایگاه دولت، مسأله کارآمدی و ناکارآمدی، امکان نظارت بر شهروندان و سیاست‌های کنترلی برای مهار ویروس کووید-۱۹ و بسیاری از مفاهیم سیاسی نظیر امنیت، هویت، قدرت، و ... در معرض نوعی تحول مفهومی قرار گرفته‌اند.

واژگان کلیدی: کرونا، بحران، تروما، هویت، پساکرونا

ویروس کرونا، تجربه تاریخی مقابله با بیماری‌های واگیر در ایران

نورالدین نعمتی

دانشیار گروه تاریخ دانشگاه تهران

n.nemati@ut.ac.ir

در زندگی جوامع بشری، ویروس‌ها یکی از عوامل مهم بیماری‌های واگیر و مرگ-آفرین بوده‌اند. کرونا مجموعه‌ای از خانواده ویروس‌های مختلفی از جمله، سرماخوردگی، سارس و مرس است. بررسی‌های پژوهشگران بیانگر آن است این بیماری منشاء حیوانی دارد. در سال ۱۳۹۳ ش/۲۰۱۵ م محققان پزشکی در شهر ووهان چین با دستکاری در ساختار ویروس کرونا و انتقال آن به حیوان باعث جهت‌تثبیتی و بیماری جدیدی شدند، این ویروس به سرعت در بدن انسان تکثیر و باعث بیماری حاد تنفسی می‌شود. محققان این ویروس جدید به کووید-۱۹ نامگذاری کرده‌اند. این بیماری به سرعت در سراسر جهان منتشر و جامعه جهانی را با بحران جدید روبه‌رو کرد. مراکز پیشرفته پزشکی به سرعت برای شناخت و چگونگی مقابله با این بیماری جدید دستورالعمل‌های بهداشتی را صادر کرده و با پژوهش در زمینه تهیه واکسن از گسترش تلفات زیاد جلوگیری شد. ایران در قرن نوزدهم تجربه‌های متفاوتی برای مقابله با بیماری‌های همه‌گیر وبا و طاعون طی کرده بود. هر چند طب سنتی ایران نتوانسته بود اقدام مؤثری انجام دهد با توصیه به قرنطینه و رعایت مسائل بهداشتی از گسترش آن جلوگیری کرد. شیوع بیماری‌های وبا و طاعون در سال‌های ۱۲۶۳، ۱۲۴۷، ۱۲۶۷، ۱۲۷۳، ۱۲۸۲ و ۱۲۸۴ هجری قمری تلفات بسیار سنگینی به جامعه ایران وارد کرد و حدود یک سوم جمعیت را از بین برد. در آن شرایط اقدام مهم و مؤثری انجام نگرفت تا از بحران مرگ‌ومیر جلوگیری شود. با نوسازی جامعه ایران و ورود دانش نوین و بهره‌مندی از دستاوردهای علمی، عملی و بالینی و بهبود شرایط بهداشتی و پزشکی بیماری‌های واگیر کنترل شده و از تلفات انسانی جلوگیری کردند. این پژوهش در پی پاسخ به این سؤال است که نوسازی بهداشتی و درمانی چگونه باعث کنترل بیماری‌های واگیر شد. فرضیه پژوهش این است، نوسازی جامعه ایران، ورود دانش نوین بهداشتی و درمانی و پزشکی باعث مهار بیماری‌های واگیر شد.

واژگان کلیدی: ایران، ویروس کرونا، بیماری، واگیر، قرنطینه

پاندمی کرونا و نظم بین‌الملل؛ رقابت چین و آمریکا

شیما هادی‌زاده زرنندی

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس

shima.hadizadeh.z@gmail.com

چین از سال ۱۹۷۸ اصلاحات اقتصادی را دستور کار خود قرار داد و از سیاست خارجی ایدئولوژیک خود فاصله گرفت و سیاست درهای باز را اتخاذ کرد و توانست در سال ۲۰۱۳ به جایگاه دومین اقتصاد جهان دست یابد و تا کنون این جایگاه را حفظ کند. رشد اقتصادی سریع چین، این کشور را به رقیبی جدی برای ایالات متحده تبدیل کرده است؛ به طوری که برتری ایالات متحده در منطقه آسیا پاسیفیک را با چالشی جدی مواجه ساخت و چین را به تهدیدی جدی برای جایگاه آمریکا در نظم بین‌الملل تبدیل کرد. در پایان سال ۲۰۱۹ که همه‌گیری کرونا از شهر ووهان چین آغاز شد و به همه جهان سرایت کرد و مدتی بعد از آن اقتصاد همه کشورها را با چالشی جدی مواجه ساخت، هر دولت با رویکردی متفاوت به مقابله با این ویروس پرداخت، کشور چین یکی از معدود کشور های موفق در مهار کرونا بوده است و با توجه به اینکه اقتصاد چین نسبت به پیش‌بینی‌های قبل از پاندمی کرونا، کمتر رشد داشته اما با این وجود اقتصاد آن در سال ۲۰۲۰، ۱/۹ درصد رشد کرده است. این درحالی است که اقتصاد آمریکا در سال ۲۰۲۰، ۴٫۳ درصد کوچک تر شده است. سؤال اصلی که پژوهش حاضر در پی پاسخ به آن است این می‌باشد که تأثیر پاندمی کرونا بر تغییر جایگاه چین و ایالات متحده در نظم بین‌الملل چه خواهد بود. فرضیه این تحقیق این است که مهار زودهنگام کرونا توسط چین نسبت به ایالات متحده، امکان جانشینی چین را به جای ایالات متحده در نظم بین‌الملل افزایش داده و تسریع بخشیده است.

واژگان کلیدی: پاندمی کرونا، چین، آمریکا، نظم بین‌الملل

سیاست دولت ترامپ در قبال ویروس کرونا

میلاذ یاراحمدی

دانشجوی دکتری مطالعات منطقه‌ای گرایش آمریکای شمالی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

milad.yarahmadi72@alumni.ut.ac.ir

کرونا یکی از مرگبارترین و چالش برانگیزترین پدیده‌های زیستی یک قرن اخیر می‌باشد؛ پدیده‌ای که قربانیانش حتی از تلفات بسیاری از جنگ‌های دو سه دهه اخیر نیز به مراتب بیشتر بوده است؛ به طور کلی هدف از این مقاله بررسی سیاست ایالات متحده آمریکا — به عنوان ابرقدرت — در دوران دولت ترامپ در مواجهه با این ویروس می‌باشد. مراد از این نوشتار به طور مشخص بررسی این مسأله است که چرا مدیریت «آمریکای ترامپ» در کنترل همه‌گیری کرونا ناکام و منتج به یکی از بالاترین نرخ‌های ابتلا و تلفات شد؟ یافته‌ها حاکی از بهبود و رونق فضای کسب و کار در سه سال نخست دولت ترامپ است، به همین خاطر وی به دنبال این بود تا با جدی جلوه ندادن و کم اهمیت نشان دادن کرونا، اقتصاد شکوفا شده آمریکا را در سال منتهی به انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰ از کساد، رکود و تعطیلی برهاند و برگ برنده اصلی خود را در انتخابات پیش رو به نقطه ضعف خود مبدل نسازد.

واژگان کلیدی: کرونا، آمریکا، ترامپ، سیاست، اقتصاد

تأثیر بحران کرونا بر رشد پوپولیسم راست افراطی و ملی‌گرایی در اروپا

کیومرث یزدان‌پناه

دانشیار گروه جغرافیای سیاسی دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

kyazdanpanah@ut.ac.ir

سیدناذر نوربخش

دانشجوی دکترای جغرافیای سیاسی دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

nourbakhsh85@ut.ac.ir

ظهور همه‌گیری کرونا تأثیرات سیاسی مختلفی را از خود به جای گذاشته است، یکی از این تحولات در اروپا رشد بیش از پیش ملی‌گرایی و گرایش‌های راست افراطی بوده است، این جریان ضمن بهره‌برداری از ترویج تئوری توطئه، اخبار جعلی و بیگانه‌هراسی، اقلیت‌های قومی و مهاجرین خارجی را به شیوع این بیماری متهم می‌کند، از سویی هم بسیاری از شهروندان ناراضی و متضرر از تبعات اقتصادی و اجتماعی کرونا از طریق جنبش‌های ضد ماسک و ضد واکسیناسیون به گفتمان پوپولیستی این احزاب جلب می‌شوند. پژوهش جاری با رویکردی توصیفی-تحلیلی به بررسی چگونگی بهره‌برداری جریان راست افراطی از همه‌گیری کرونا در کشورهای اروپایی می‌پردازد، یافته‌های این مقاله نشان‌دهنده آن است که در کشورهایی که راست افراطی در مقام اپوزیسیون قرار دارد آنها از این فرصت برای انتقاد از عملکرد دولت مستقر و ارائه چهره‌ای ملی‌گرایانه از خود استفاده کرده‌اند و در کشورهایی که این احزاب در جایگاه اجرایی قرار دارند این همه‌گیری باعث افزایش میزان محبوبیت آنها در نظرسنجی‌ها شده است. در نهایت شیوع کرونا باعث شده است برخی از مفاهیم مورد استفاده جریان راست افراطی مجدداً برجسته شده و مورد توجه قرار گیرد که از جمله می‌توان به ملی‌گرایی، کنترل بیشتر بر روی مرزها، رشد گرایش‌های ضد جهانی شدن و بدبینی به نهادهایی فراملی هم‌چون اتحادیه اروپا اشاره کرد.

واژگان کلیدی: راست افراطی، کرونا، پوپولیسم، اروپا

**Proceedings of
the International Conference on
Consequences of the COVID19 for Different
Regions of the World: Conceptual and Practical
Dimensions**

Department of Regional Studies,
University of Tehran
7 March 2021

Proceedings of the International Conference on Consequences of the COVID19 for Different Regions of the World: Conceptual and Practical Dimensions
Department of Regional Studies, University of Tehran

7 March 2021

176 pages (Persian section includes 112 pages and starts from 1 to 112; English section includes 64 pages and starts from 113 to 176)

Index number in Islamic World Science Citation Center (ISC): 99201-54796

Tel: +98-21-61112397

Web: <https://icrs.ut.ac.ir>

e-mail: icrs.conf@ut.ac.ir

Department of Regional Studies,
Faculty of Law and Political Science,
University of Tehran
Enqilab Ave.
Tehran-Iran
1417935840

<https://join.skype.com/nc1n8r2IH6uu>

Copyright © 2021 University of Tehran
All rights reserved.

Foreword

In recent decades, health and the possibility of a healthy life, as a public good, have become one of the fundamental pillars of world governance in the post-Westphalian order. Under current circumstance, we are witnessing the formation of threats and dangers, the contexts and consequences of which represent a completely new challenge. As the corona virus knows no borders, the ‘globalization of the virus’ is obvious. Dealing with a borderless public complication therefore requires borderless governance in order to bring about a global public good and can better control AIDS, Ebola, SARS, Corona, or ‘old’ infectious diseases such as malaria, smallpox, and tuberculosis.

Infectious diseases have always been and continue to be a serious threat throughout history, especially when the cause is unknown. To counter this threat, existing actors tend to take on new roles and improve their activism. The World Health Organization (WHO), for instance, is a global actor, but according to the statute, it is Westphalian rather than post-Westphalian: the WHO reflects the principle of ‘international’ (intergovernmental) governance rather than ‘global’ governance. It includes other actors such as NGOs and multinational corporations alongside governments, with varying degrees of governance. In the triple representation of the game between government, market, and civil society, the WHO represents the government, while the market and civil society may represent pharmaceutical companies and NGOs, respectively.

With the expansion of the process of globalization, we are witnessing cross-border and even globalization of diseases and transmission of viruses in the global arena. Bird flu, for instance, was a local and regional infectious disease that spread to birds and was transmitted from birds to humans. SARS is another disease that was transmitted in different ways and became one of the regional human diseases. Due to widespread air travel and international exchanges, the SARS virus has become a regional challenge with global implications. SARS was the first post-osteopathic disease and marked the transition from public health governance to infectious disease from a traditional Westphalian to post-osteoporotic framework. But with the emergence of the new corona virus, known as COVID19, there still seems to be a combination of Westphalian governance (represented by states) and post-Westphalian one (represented by civil society and the market) at three national, regional and global levels. Activism of governments is underway. Although the rapid worldwide spread of the virus can be

seen as a sign of globalization in the 21st century and indicates the transition to a post-Westphalian order and beyond borders, how governments deal with the virus to Its management fits perfectly into the Westphalian framework. The virus is now spread all over the world and there is no place in the world where the virus has not been spread, but how to deal with it has been different in every country. Therefore, the purpose of holding the International Conference on Consequences of COVID19 for Different Regions of the World is to explore the experiences of other countries and regions in the face of the COVID19 and the impact it has had on various economic, political, social, environmental, governance, etc. fields of regional studies.

Bahareh Sazamand, PhD

March 2021

Conference Board

Conference Manager: Dr. Mohammad Reza Takhshid (Dean, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran)

Scientific Committee Secretary: Dr. Bahareh Sazmand (Chairperson, Regional studies Department, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran)

Executive Committee Secretary: Dr. Roxana Niknami (Assistant Professor, University of Tehran)

Scientific Committee Members

Davood Aghaei (Professor, University of Tehran)

Shiva Alizadeh (Assistant Professor, University of Tehran)

Daniel Austin (Assistant Professor, Wenzhou-Kean University)

Cyrus Faizee (Assistant Professor, University of Tehran)

Davoud Gharayagh-Zandi (Assistant Professor, Shahid Beheshti University)

Elaheh Kolaei (Professor, University of Tehran)

Mohamad Sadegh Koushki (Assistant Professor, University of Tehran)

Mohammad Jamshidi (Assistant Professor, University of Tehran)

Gholamreza Karimi (Associate Professor, Kharazmi University)

Mohammad Reza Majidi (Associate Professor, University of Tehran)

Hamed Mousavi (Assistant Professor, University of Tehran)

Roxana Niknami (Assistant Professor, University of Tehran)

Hossein Noroozi (Assistant Professor, University of Tehran)

Rimawan Pradipto (Associate Professor, Universitas Gadjah Mada)

Ran Ran (Associate Professor, Renmin University of China)

Ali Sabbaghian (Assistant Professor, University of Tehran)

Hamzeh Safavi Homami (Assistant Professor, University of Tehran)

Bahareh Sazmand (Associate Professor, University of Tehran)

Tayebe Vaezi (Assistant Professor, University of Tehran)

Executive Committee Members

Peyman Kavianifar (MA, University of Tehran)

Mahmoud Javadi (MA, University of Tehran)

List of the English Abstracts

Persian section	1-112
Role of Health Diplomacy in Managing Corona Crisis in Iran/ <i>Mahdi Abbaszadeh, Mohammad Hesam Gavari, Farshid Mousavi</i>	125
Consequences of Coronavirus on the Aspects of Government/ <i>Reza Abedi Gonabad, Fateme Daneshvar Mohamadzadegan, Sarah Nazif</i>	126
Assessing the Impact of Corona Crisis on Redefining International Security (Copenhagen School)/ <i>Hadi Ajili, Shabnam Chadori</i>	127
Southwest Asian Countries' Conducts in the Face of the Corona Virus (Case Studies: Iran and Iraq)/ <i>Mostafa Amirfakhrian, Atefeh Amiri, Zahra Farneshad</i>	129
Effect of Adhering to Corona Virus Health Protocols on Customer Satisfaction and Purchasing Power in Pharmacies in Five Major Cities of Iran/ <i>Seyed Ehsan Asadi</i>	131
Bankruptcy in the Time of Covid: PRC Courts Adopt Special Measures during the Period of Covid Prevention and Control/ <i>Daniel A. Austin</i>	133
Status of Governance Patterns in Coronavirus Control/ <i>Erfan Dalili Didar</i>	135
Impact of COVID19 on Post-Brexit Britain/ <i>Afsane Danesh</i>	136
US Coronavirus Policy: Discrimination against the Poor/ <i>Cyrus Faizee</i>	137
Coronavirus and the Threat to Peace and International Security (With Emphasis on Role of the Unite Nations)/ <i>Mahsa Farhaanjam</i>	138
Pathological Chronology of Exposure to Corona Virus in Iran since its Outbreak/ <i>Mohammad Taghi Ghezelsoffi, Moona Nourisabet</i>	139
Corona and Echo-Dystopia; A Critical Approach to Climate Change and Its Impact on Pandemic Prevalence/ <i>Mohammad Taghi Ghezelsoffi, Morteza Ghourchi, Sepideh Sadat Mousavian</i>	140
Corona Crisis and the Issue of Borders/ <i>Seyed Hamed Hoseini</i>	142
Conflict between Civil Liberties and Public Health Security: Challenge of World Governments in the COVID19 Pandemic/ <i>Nima Ilat</i>	143
Civil Law Constitutional Systems in Europe and Crisis Management of COVID19/ <i>Alireza Jalali</i>	144

Epidemiology of Coronavirus SARS Cov-2 Virus in Iran/ <i>Houshang Jamali</i>	146
Effects of COVID19 Virus on Urban Security Case Study (Case Study: Tehran Province)/ <i>Soma Kakavand Teymouri</i>	147
COVID19 Pandemic Effects on the Missions of Higher Education Institutions in Iran/ <i>Elahe Marandi</i>	148
Corona Pandemic and Limitation of Realism in Solving the Security Threats/ <i>Pourya Nabipour, Ramin Kiani, Maryam Yousefivadr</i>	150
Threat of COVID19 and the Challenges of Regional Convergence (Case study: The Eurasian Economic Union)/ <i>Reza Nasiri Hamed, Saeede Shams</i>	152
COVID19 Pandemic and Its Impact on Sustainable Urban in the EU/ <i>Roxana Niknami</i>	154
Coronavirus Storm, ASEAN and Safe Shore Diplomacy/ <i>Hossein Noroozi</i>	155
Role of Cyberspace in Corona Crisis Pandemic and Its Impact on International Geoeconomics/ <i>Rooholah Pourtaleb, Maryam Fadaei</i>	157
The Corona Crisis and European Mechanisms in its Containment/ <i>Roya Rasooli</i>	158
Theoretical Approach to the Effect of Home Quarantine on Coronary Heart Disease Epidemic/ <i>Pasha Rezaei Bidakhavidi</i>	159
Iran's Internal and External Tools in Fighting Against COVID19/ <i>Danyal Rezapoor</i>	160
Assessing International Migrants Challenges during COVID19 Pandemic/ <i>Forouzan Rostami, Mohammad Mobin Rostami</i>	162
Impact of COVID19 Pandemic on Humanitarian Aid (Case Study: Iran)/ <i>Javid Rostami</i>	163
COVID19 and Regional Dimensions of Inclusion and Exclusion/ <i>Mohammad Reza Saeidabadi</i>	164
COVID19; the Final Nail in the Coffin for the US Hegemony?/ <i>Azita Salehi</i>	165
COVID19: An Impetus for a New Wave of Regionalism: Lessons for Persian Gulf Countries/ <i>Saeed Shokrohi</i>	166
Corona and National / Global Dual/ <i>Vahid Sinaee, Moslem Khosravi Zargaz</i>	167

Positive and Negative Points of Corona Crisis in Virtual and Electronic Education of Universities/ <i>Maryam Taghvae Yazdi</i>	168
COVID19 and East Asian Detente: De-Escalated External Balancing by Weaker States Vis-A-Vis China/ <i>Setareh Taherkhani</i>	169
Environmental Security in the Post-Corona World Security System/ <i>Fariba Tarjoman, Akram Bagheri Ghalesari</i>	171
Environmental Perspective of COVID19/ <i>Nahid Toozandehjani</i>	173
Impact of Coronavirus on Federalism in India/ <i>Tayebeh Vaezi</i>	174

Role of Health Diplomacy in Managing Corona Crisis in Iran

Mahdi Abbaszadeh

*Assistant Professor, Faculty of Law and Theology, Shahid Bahonar University, Kerman-Iran
abbaszadeh@uk.ac.ir*

Mohammad Hesam Gavari

*MA Candidate, Faculty of Law and Theology, Shahid Bahonar University, Kerman-Iran
hshams215@gmail.com*

Farshid Mousavi

*MA Candidate, Faculty of Law and Theology, Shahid Bahonar University, Kerman-Iran
far84m@gmail.com*

Over the past few decades, the concept of health diplomacy has become one of the most important and widely used concepts in the field of international relations. This approach today serves as an opportunity to build a bridge between governments and the private sectors and non-governmental organizations (NGOs) to promote public health. Since late 2019, the crisis caused by the pandemic of the new Corona virus, scientifically named COVID19, has caused many threats in various forms of security, including human security, health security, socio-economic and political security, and has posed serious risks to the world. This paper by using the tools and actors in the field of health diplomacy, seeks to examine the role of health diplomacy in managing the Corona crisis and reducing the global threats posed by it in Iran. Accordingly, the present study uses a descriptive-analytical method to answer the question of what the role of health diplomacy in the management of the Corona crisis in Iran is? Findings show that the use of health diplomacy improves effective cooperation at three levels of government, international organizations and international NGOs to manage the Corona crisis in which negotiations, consultations and recommendations play an important role.

Keywords: health diplomacy, corona crisis, crisis management, COVID19, Iran

Consequences of Coronavirus on the Aspects of Government

Reza Abedi Gonabad

*PhD, Imam Reza International University, Mashhad-Iran
reza.aabedi@yahoo.com*

Fateme Daneshvar Mohamadzadegan

*PhD Candidate, Ferdowsi University, Mashhad-Iran
fateme.daneshvar89@gmail.com*

Sarah Nazif

*PhD Candidate, Ferdowsi University, Mashhad-Iran
saranazif.venouse@yahoo.com*

Governments, as the supreme manifestation of power and sovereignty in all societies, have four main faces: 1) the government has a primary obligation to maintain order and security against internal and external threats; 2) governments need an ideological dimension to justify government and gain the obedience of the people; 3) governments must have a public face and provide public services and functions; 4) governments have private faces, that is, it is taken into account the interests of certain groups in some governmental policies. With the outbreak of the Corona crisis and the emergence of problems such as unemployment and inflation, increasing violence in society, profiteering, and recession, to name but a few, governments' performance in dealing with this crisis has been subject to public and academic analysis. Attention to the important and positive performance of governments in controlling COVID19 has led to the attention to the governing aspects of governments. The question which raises here is what effect the corona virus has had on the governance aspects of governments. And which one has the most important and successful function against coronavirus. The authors conclude that although in some areas, governments have succeeded in using coercive measures to control the corona virus, the "public services aspect" of governments has received more attention.

Keywords: Coronavirus, government, coercion, performance, public services

Assessing the Impact of Corona Crisis on Redefining International Security (Copenhagen School)

Hadi Ajili

*Associate Professor, Faculty of Law and Political Science, Allameh Tabataba'i University, Tehran-Iran
hadiajili@yahoo.com*

Shabnam Chadori

*MA, Faculty of Law and Political Science, Allameh Tabataba'i University, Tehran-Iran
sshacha@gmail.com*

For centuries, human beings have struggled with various diseases, sometimes defeating them and sometimes only managing to control them. Many of these diseases do not attract much political attention due to their mild effects and limited geographical area, but others, due to their high prevalence, severity of diseases and human casualties, are always considered as political and security issues for government. These include the plague, the Spanish flue, AIDS, Ebola, and most recently the Corona Virus. The virus also turned from a health problem into a global crisis in a short period of time due to the dynamics of transmission and unknown pathogens, a crisis that challenged the world's economic structures, led to the closure of large industries and small businesses, disruption of the internal stability of countries and creation of new security problems at the level of relations between countries. Accordingly, in the present study, using a descriptive-analytical method based on the theory of the Copenhagen school and specifically the issue of securitization, seeks to answer the main question of how the corona crisis has affected the traditional concept of international security and also the answer to the question of whether these effects will lead to the recognition of health issues as a nontraditional threat in the security priorities of countries and international organizations? And what will be the consequences of these changes? The hypothesis of this research is that the emergence of the recent crisis has accelerated the change in the traditional view of security as a lack of military confrontation between national governments and paved the way for a change in the role of health issues on domestic and international security. On the one hand, the

integration of health and safety field during the outbreak of corona virus has led to the mobilization of political will and the allocation of significant economic resources to this issue, and this in itself can be a positive step to improve health and medical issues, on the other hand too much emphasis on the perspective of securitization of health issues can have adverse effects on the process of domestic democracy and international cooperation.

Keywords: Corona crisis, international security, Copenhagen school, securitization, international cooperation

Southwest Asian Countries' Conducts in the Face of the Corona Virus (Case Studies: Iran and Iraq)

Mostafa Amirfakhrian

*Assistant Professor, Faculty of Literature and Humanities, Ferdowsi University, Mashhad-Iran
amirfakhrian@um.ac.ir*

Atefeh Amiri

*MA student, Faculty of Literature and Humanities, Ferdowsi University, Mashhad-Iran
amiriatefeh999@gmail.com*

Zahra Farnezhad

*MA student, Faculty of Literature and Humanities, Ferdowsi University, Mashhad-Iran
zahra.f.2618171@gmail.com*

Preventing the widespread outbreak of an epidemic within any country requires special measures. Following the spread of the corona virus, countries across the world took a special approach to handle the crisis. The process of reducing or increasing the incidence, recovery and death arisen from corona virus largely depends on the effective performance of countries in the face of this disease. Preventive measures, which began with the closure of borders and the suspension of foreign flight, continued with the imposition of restrictions on domestic transport and the announcement of curfews and restrictions. In addition, as the number of patients increased, in the countries that suffered the most from the corona virus, in the health system of these countries, major problems were created for the supply of medical equipment and materials. As this situation continued, the measures taken to prevent the spread of the virus had negative effects, but measures were also taken to eliminate these effects. The purpose of this article is to compare the performance of the Iran and Iraq as two countries located in the region of Southwest Asia in the face of the corona virus. The main question of this study is to what extent Iran and Iraq have been able to succeed against the corona virus and which of their conducts has made them successful in containing the corona virus? This research was evaluated with a descriptive-analytical approach and using library and Internet resources.

Keywords: Exposure to the corona virus, COVID19, Southwest Asia, Iran, Iraq

Effect of Adhering to Corona Virus Health Protocols on Customer Satisfaction and Purchasing Power in Pharmacies in Five Major Cities of Iran

Seyed Ehsan Asadi

*Lecturer, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan-Iran
ehsanasadi26@yahoo.com*

The widespread prevalence of COVID19 disease and its many effects on businesses is one of the most important issues in the world today. To stop the transmission of this disease, the community must pay attention to health protocols. The main purpose of this study is to investigate the effect of adhering to corona virus health protocols on customer satisfaction and economic purchasing power in five major cities of Iran. This research was an analytical-survey study and the statistical population was 850 customers of pharmacies in 5 cities of Tehran, Mashhad, Isfahan, Tabriz and Shiraz, which were identified by cluster sampling. Structural equation method and SPSS 23 and SMARTPLS2 software were used for statistical analysis and testing of the conceptual model of the research. The results showed that all four factors of health protocols in entry and exit (impact factor 0.183), on the shelf of drugs (impact factor 0.236), disinfection of the reception and response counter (impact factor 0.321) and Observance of social distance (impact factor 0.275) has a positive and significant effect on customer satisfaction with the implementation of coronavirus health protocols. Besides, customer satisfaction from these actions can have a positive effect on the customer's intention to buy. It is suggested that health care providers and business managers pay more attention to social distance as an important measure to prevent the transmission of coronavirus. Managers should also be aware that adhering to corona virus health protocols, in addition to being mandatory and cost-effective, has a positive effect on customer satisfaction and ultimately on the economic intent of the customer to buy in the new business world.

Keywords: health protocols, purchasing power, COVID19, pediatrics, customer satisfaction

Bankruptcy in the Time of Covid: PRC Courts Adopt Special Measures during the Period of Covid Prevention and Control

Daniel A. Austin

*Assistant Professor of Business Law, Wenzhou-Kean University
daustin@wku.edu.cn*

The novel coronavirus was first manifest in Wuhan, People's Republic of China, in late 2019. By January 2020, as the virus spread rapidly throughout China and other countries, PRC authorities focused on measures to address the medical, social, and economic effects of the pandemic. Among their concerns were ensuring sufficient preventive, treatment, and other medical supplies, as well as providing essential goods. Parallel to the government's prevention and treatment efforts, PRC courts likewise began adopting measures in bankruptcy cases to address the consequences of Covid. China's Enterprise Bankruptcy Law (EBL), in effect since 2007, allows for business liquidation, reorganization, and voluntary settlement with creditors. While there are significant differences between the EBL and western bankruptcy statutes, such as the U.S. Bankruptcy Code, the EBL shares many similarities with foreign bankruptcy regimes. These include reorganization of potentially viable enterprises, liquidation of clearly defunct enterprises, and priority treatment of the claims of secured creditors. Notwithstanding the EBL provisions, in January 2020 PRC courts, at the direction of local governments, began to modify bankruptcy procedures and rules in specific cases in order to ensure the continued production of goods related to epidemic prevention and control, and products for meeting basic needs. In some courts these adaptations have been informal, but in others covid-related bankruptcy policies have been imposed by provincial high courts. Common characteristics of these measures include extensive local government management of the case, court-approved guarantees and incentives for new lending, and modification of the priority claims of secured creditors. In this paper I examine a selection of

recent bankruptcy cases in which courts utilized special covid-related rules and procedures. In addition, I review the “Implementation Opinions” issued by the Jiangsu High Court to lower courts in Jiangsu on bankruptcy administration during the “Covid prevention and control period.” These materials illuminate some of the consequences of Covid for bankruptcy administration in China.

Keywords: Covid, bankruptcy, enterprise bankruptcy law, China

Status of Governance Patterns in Coronavirus Control

Erfan Dalili Didar

*MA student at Public Law, University of Tehran
erfandalili@gmail.com*

In times of crisis, the pattern of governance emerges as a symbol of the presence of political power in social life, and its capacity to manage the crisis and reduce the risks arising at the national level and for the nation is revealed. The experience of countries in establishing and realizing the governance model is usually done in normal conditions and the resource management strategies in the country are designed and implemented in a humane and natural way for a sustainable situation. In critical situations, and especially when the crisis cycle operates in different contexts, the efficiency of the governance system is criticized. There seems to be a significant relationship between crisis management and the degree of resilience of countries in terms of governance mechanisms. In this study, the relationship between corona virus management methods and governance foundations from the perspective of health policies; Resource management and methods to reduce the consequences of the crisis are explored. Since in this pervasive crisis; the timing and starting point of action is crucial; the inability to make difficult and timely decisions and choose the simplest solutions can lead to an epidemic of crisis and have devastating consequences. This study tries to compare the policies of Corona virus management in Iran and several other countries in the region of Southwest Asia in a comparative manner and relying on resources and information available and published on reputable sites and specifically on the site of the World Health Organization. Assess compliance with good governance components.

Keywords: Corona virus, governance, crisis, Southwest Asia

Impact of COVID19 on Post-Brexit Britain

Afsane Danesh

*MA student, Ferdowsi University, Mashhad-Iran
afsanedanesh@gmail.com*

The COVID19 has become a major threat to the global economy, in addition to being a threat to public health. So far, the COVID19 borderless crisis has had profound effects on world trade markets and relations between countries. There is a consensus among economists that this pandemic will have a severe negative impact on major global economies. The question of the present study seeks to answer the question that, considering the withdrawal of UK from the European Union, what effects has the outbreak of the COVID19 had on Britain? The hypothesis of the present study states that due to the changing nature of Britain's trade relations with the European Union and other countries of the world from January 1, 2021 and the impact of the COVID19 pandemic, the outbreak of the virus in Britain also had negative profound effects on the economy. The economic effects of the outbreak on businesses and economic activities in the country have so far led to a slowdown in British economic growth, an increase in downsizing and unemployment, a devaluation of the pound and the exchange market in the country, and with the outbreak of the new British virus and the problems of Britain leaving the European Union, there is a possibility that regional differences will increase. In general, the present paper attempts to use a descriptive-explanatory method to draw an overview of the effects of the Brexit on the British economy, the impact of the COVID19 pandemic on the British economy and regional disputes.

Keywords: UK, Brexit, COVID19, borders

US Coronavirus Policy: Discrimination against the Poor

Cyrus Faizee

*Assistant Professor of Regional Studies, University of Tehran
cfaizee@ul.ac.ir*

The purpose of this paper is to examine the discriminatory policy of the United States —during Trump administration— against the poor, in response to the coronavirus. While medical logic in curbing the coronavirus epidemic required governments to help their citizens in the incubation and treatment phase without discrimination, the US government behaved differently and kept opportunities out of the reach of the poor. And it was apart from the inability or procrastination of the US government against the coronavirus epidemic. There are many reasons why this discrimination took place, and the US government can justify a series of such discrimination as inadequacy or inefficiency, but this article argues that this discrimination is a continuation of the US government's principled policy to deprive the poor of good health and well-being in America. The study of this hypothesis is based on health and medical statistics, and throughout the examination of the regular and continuous discrimination of the US government, the relationship between health discrimination and other discriminations is established.

Keywords: Coronavirus, epidemic, discrimination, the poor, United States

Coronavirus and the Threat to Peace and International Security (with Emphasis on Role of the United Nations)

Mahsa Farhaanjam

Assistant Professor, School of Law, Ghias-alain Jamshid Kashani (JKU), Iran

mahsa.farhaan@gmail.com

Shortly after the emergence of the new corona virus in December 2020, the effects of this pandemic showed that this is not just a health crisis, but has far-reaching dimensions that could overshadow the environment, the economy, peace and international security. Despite the efforts of the Secretary-General, the Corona epidemic has been accompanied by continuing violence and international strife in the countries affected by the virus. In some countries, such as Yemen and South Sudan, not only has the intensity of violence and conflict not decreased, but it has also increased. This article will focus on the potential role of the United Nations and its impact on preventing threats to international peace and security during the Corona epidemic. It also examines a Security Council resolution establishing a legal obligation to end international conflicts and disputes by state actors and non-state armed groups during the pandemic.

Keywords: Coronavirus, peace and international security, United Nations, Security Council

Pathological Chronology of Exposure to Corona Virus in Iran since its Outbreak

Mohammad Taghi Ghezelsolfi

*Associate Professor, Faculty of Law and Political Science, University of Mazandaran, Iran
m.t.ghezel@gmail.com*

Moona Nourisabet

*PhD Candidate, University of Mazandaran, Iran
moona.nourisabet@gmail.com*

Coronavirus, or COVID19, is a deadly and epidemic disease that broke out on December 31, 2019 and quickly became a major human problem in many countries by 2020. The virus has had a global leap since its inception and has spread around the world, including Iran. The epidemic or existence of the corona virus in Iran was officially confirmed on February 20, 2020, and now, almost a year has passed since its outbreak in Iran. Undoubtedly, the one-year presence of this virus in Iran has been accompanied by several ups and downs, or developments which can help us to understand how the government manages the virus; Therefore, the present article –with a pathological approach– seeks to examine the emergence and transition of the corona virus in Iran on the one hand and how the government deals with this virus on the other hand. Chronological (or chronological) pathology of the corona crisis in Iran shows that the corona virus has faced various challenges and problems in governing the country, as in other countries. This challenge can be addressed in cases such as weakness in the type of protocol-making policies, lack of timely information, lack of health facilities at certain times, misunderstanding or lack of public confidence in government measures and behavior in the face of the virus and failure to state the facts caused by the virus at times. In the present study, we consider that the chronological analysis of the crisis caused by the corona virus, what problems has faced the government in Iran and where has the problem of correct management been seen in terms of pathology?

Keywords: Chronology, corona virus, governance

Corona and Echo-Dystopia; A Critical Approach to Climate Change and Its Impact on Pandemic Prevalence

Mohammad Taghi Ghezelsofli

*Associate Professor, Faculty of Law and Political Science, University of Mazandaran, Iran
m.t.ghezel@gmail.com*

Morteza Ghourchi

*Assistant Professor, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran-Iran
mghourchi@gmail.com*

Sepideh Sadat Mousavian

*MA of Political Geography, Shahid Beheshti University, Tehran-Iran
sepideh.mosaviyan@gmail.com*

It has been a year since the outbreak of the Corona virus. According to statistics, more than 85 million people worldwide have been infected with the virus so far, and the death toll has reached the threshold of two million. Apart from these human costs, there are clear signs of its various effects on the various political, economic, and geopolitical areas of our biological world. At the same time, it is too early to shed light on all the devastating dimensions of this global crisis. The tragedy of shared living resources is one of the most important difficulties and challenges facing human beings in different parts of the world from north to south, from the nearest to the farthest places. Given the widespread cost of this pandemic in different countries, the answer to this question has attracted the attention of the authors of this article. What is the relationship between the prevalence of coronavirus and ecological biohazards that has turned the ecological map of the ecosystem into an ecodystopia? In response to this question, the authors, citing evidence from recent years of how human intervention has spread to different areas of the ecosystem and using the critical views of thinkers such as Foster, Vandana Shiva and Naomi Klein, show how the development and spread of human interference in the environment Natural in different parts of the world, it has become a breeding ground for epidemics, of which the coronavirus is one of the new examples. In this way, the world

has become not a utopian place for a healthy and peaceful life among nations, but a disturbing ecstopia that can be a stimulus for the spread and incitement of all kinds of regional and international conflicts. This article is written in a descriptive-analytical method and uses the framework of contemporary critical theory.

Keywords: Corona virus, echo-dystopia, biosphere (life world), critical theory, pandemic

Corona Crisis and the Issue of Borders

Seyed Hamed Hoseini

*PhD Candidate, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran
hamedhoseini@ut.ac.ir*

Historically, epidemic control has been closely linked to the quality of regional and international cooperation, which has subsequently increased with the development of globalization. The spread of epidemics is not only a threat to the health of society, but also is a regional and global crisis, because it can endanger the economy and development of any country around the world. An immediate geographical consequence in response to the Corona epidemic is the rapid closure of national and to a lesser extent, regional borders, especially in areas where open borders have been commonplace. However, the structure of response and control of this disease is associated with challenges. The importance of borders as a strategy to control the virus and ensure the health of countries has been revived. This re-emergence of borders has emerged at various scales, and the possible consequences of this trend can be seen in the further restrictions on immigration, new regionalist policies, and the expansion of geographical tracking and surveillance.

Keywords: Corona, borders, health, security

Conflict between Civil Liberties and Public Health Security: Challenge of World Governments in the COVID19 Pandemic

Nirna Hat

*MA candidate, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran
nirna.it574@yahoo.com*

The COVID19 pandemic crisis over the past year has changed many long-standing norms in societies. As the issue of public safety against the disease became the highest concern of national security, it led to a significant increase in the powers of governments to impose restrictions on the previously normal behavior of their citizens. Social freedoms such as freedom of movement, freedom of business, freedom of assembly and even ownership of the body, in various ways, including restricting traffic, banning gatherings, closing businesses and forcing masks to be worn by governments around the world; was limited. This issue, on the one hand, raised the concerns of civil liberties advocates about facilitating the restriction of freedoms by governments under similar pretexts in the future, and on the other hand, led to numerous debates at the academic level about the conflict between collective interest and individual freedom. This article uses content analysis to explore different perspectives on how to resolve the conflict between civil liberties and national security (in this case: Public Health); And compares pessimistic views on the imposition of precautionary restrictions on COVID19, with optimistic views on the importance of preserving human life as a fundamental value, albeit at the cost of restricting the freedoms of others.

Keywords: COVID19 pandemic, civil liberties, social freedom, public health, national security

Civil Law Constitutional Systems in Europe and Crisis Management of COVID19

Alireza Jalali

Assistant Professor, Faculty of Humanities, Damghan University, Semnan-Iran

ajalali@du.ac.ir

Europe is one of the most affected areas by COVID19 around the world. In this article, using the descriptive and deductive method, we will focus on the analysis of the most important Civil Law European constitutional systems (Italy, France, Germany, Spain) about the policies implemented to administer the country in times of emergency. Therefore, we'll try to answer this question: have the European states followed their own constitutions regarding the administration of the emergency deriving from COVID19 pandemic and in case of non-application of the constitutional norms to what dangers are democratic systems subjected? The first model in this field is the Italian constitutional system. In the Italian Constitution there isn't a clear principle about State of Emergency and crisis management. Therefore the Italian Government to administer the crisis resulting from COVID19 pandemic has put in place a series of rules without clear harmony. Another model is the French Legal system. Article 16 of the French constitution outlines the government's powers in the event of large public crises. Despite this, the executive power has preferred not to follow constitutional directives and the legal system has tried to respond to the crisis implementing a series of rules relating to public health. The third model is the German system. Articles 80 and 115 of the German constitution present different methods for managing public crises. In this case too, the government preferred not to implement the various states of emergency provided in the constitution to administer the COVID19 pandemic. In fact, the German government for crisis management has preferred to implement ordinary rules regarding public health. The last model is the Spanish system. Article 116 of the Spanish Constitution provides three different types of

crises that can be administered in an extraordinary way by the government. The Spanish executive power was the only one among the main civil law models in Europe to follow the dictates of Constitution. Indeed, the Spanish government has activated one of the states of emergency presented in the Constitution to combat COVID19 pandemic. However, these data show that despite the similarity of problems in European countries, the Civil Law Constitutional systems of this region do not have the same framework and rules for crisis management. But the common denominator is that (with the exception of the Spanish government, which has tried to align its decisions with its Constitution and use the tools set out in this legal document to resolve unusual social problems) most of European governments have ignored the rules of Constitutions about State of Emergency and they have managed the COVID19 pandemic by making emotional political decisions that are not justifiable in terms of constitutionalism such as the rule of law and the principle of the hierarchy of norms. The reason for this contradiction goes back to the large scale of the Coronavirus crisis, considering that it is the largest public crisis imposed on Europe since the end of World War II and governments are not legally prepared to deal with it. This, however, cannot be an acceptable justification, because governments and democratic societies must be able to obey your own rules in all circumstances. In the event of repeated violations of concepts such as the rule of law and the principle of the hierarchy of norms, democratic governments will become authoritarian institutions with a decent appearance; with the recurrence of crises similar to the COVID19 pandemic in the future, there is the risk that the de facto dictatorship could replace the de jure democracy.

Keywords: Civil law systems, comparative constitutional law, COVID19 pandemic, Crisis management, Europe

Epidemiology of Coronavirus SARS Cov-2 Virus in Iran

Houshang Jamali

*Assistant Professor, Department of Microbiology and Immunology, Islamic Azad University, Jahrom-Iran
h.jamali1970@gmail.com*

SARS Cov-2 the enveloped, non-segmented, positive sense RNA virus has changed the biological life of the planet Earth in a short time. Since COVID19 is now considered a pandemic disease and COVID19 is now spread in all regions of this country, the goal of present study was to observe the spread of the disease in Iran and the problems in treating the disease. For research methods, first, the virus and its history was reviewed, and then the epidemic of this disease from the initial stages to present time was examined and the problems were expressed, then solutions were proposed. In order to protect the people and their resources (the same people and equipment), the chain of infection should be cut off and the rate of infection should be reduced so that the treatment system can respond to patients. A method to prevent the spread of SARS Cov-2 is to quarantine cities and areas infected with the virus. Quarantine should be started before the initiation of symptoms.

Keywords: Keywords: new coronavirus, epidemic, SARS Cov-2, quarantine, and transmission routes

Effects of COVID19 Virus on Urban Security (Case Study: Tehran Province)

Soma Kakavand Teymouri

*MA student, Faculty of Geography, University of Tehran
soma.kakavand.taj@ut.ac.ir*

Security encompasses all aspects of human life and Links with the survival of the soul and the preservation of human life and existence. Security is considered the most important ideal of human beings and living beings. The COVID19 outbreak has become a public threat to countries and cities and care personnel and the general population around the world. The COVID19 virus challenge has affected different dimensions in countries and has been affected by this challenge due to its administrative-political focus and high population in Tehran province. This study is conducted using descriptive-analytical method and using library and internet resources to investigate the security threats and threats of the virus in Tehran province. The findings indicate that the spread of this virus affected the security of the world on micro and macro scales. Tehran province was also affected by the economic and social aspects of this challenge. Due to the centrality of Tehran province's political administration, the virus is an alarm for the security of the province and the whole country.

Keywords: COVID19, security, threat, Tehran

COVID19 Pandemic Effects on the Missions of Higher Education Institutions in Iran

Elahe Marandi

*Assistant Professor, Faculty of Social Sciences and Economics, al-Zahra University, Tehran
e.marandi@alzahra.ac.ir*

In the first weeks of the second half of the academic year 2019-2020, the country faced the COVID19 pandemic, also known as the coronavirus pandemic and raised concerns; And the scientific community and the large family of the country's higher education system of the country like other institutions, was involved in issues related to the spread of the virus. Higher education and the institution of science, meanwhile, are more involved in the epidemic of the coronavirus than any other institution. Because on the one hand, this institution, like any other institution, is affected by the conditions of suspension and must take appropriate measures, and on the other hand, the institution of science and academic researchers are the main pioneers of human society in the face of this virus to identify and control it. Therefore, these conditions of the institution of science and higher education of the country have led to a new endeavor in multiple fields of education, research, technology, culture and students, and required construction to bring to the fore its own possibilities and capabilities for new paths and new opening to prepare and manage any kind of disruptions and reduce cost that are primarily related to major risks. This created the need for descriptive-analytical research using qualitative content analysis in response to the question of what are the most important effects of the COVID19 pandemic on the missions of higher education institutions in Iran. Findings indicate that Corona in seven areas of higher education, contractual obligations, non-governmental higher education institutions in particular, international scientific and student exchanges, science and technology parks and knowledge enterprise, staff salaries and layoffs of contract staff has had a significant impact.

Keywords: COVID19 pandemic, contractual obligations, higher education institutions, Iran, knowledge enterprise, virtual training

Corona Pandemic and Limitation of Realism in Solving the Security Threats

Pourya Nabipour

PhD Candidate at the Department of Political Science and International Studies, University of Birmingham

pourya.nabipour@gmail.com

Ramin Kiani

MA student of International Relations at the Department of Political Science, University of Tehran

ramin.kiani.75@gmail.com

Maryam Yousefiasadr

MA student in Regional Studies at the Department of World Studies, University of Tehran

Maryam_yousefiasadr@yahoo.com

This research considers the Corona pandemic as a security threat and argues that one the foundational international relations theories, the realism, has been revealed to be far limited in terms of its explanatory power than it declares. The argument is that realism has a valid logic and reasons for confidence since answers to the pandemic have confirmed the supremacy of sovereign states, the grounds for the state's power competition. Nevertheless, the pandemic also presents realism's weaknesses as a source for successful policy answer to this security challenge. In other words, realism is better at defining risks and threats than suggesting solutions. Put simply, realism's explanatory power lies in diagnosis rather than treatment or prevention. To make this clear, one insight the pandemic emphasizes is the realist view of states as the fundamental actors in world politics. As the coronavirus hit, states shifted quickly to close or tighten international borders, controlled movement within their borders. However, while much independent national action is understandable from realism's point of view, so is its insufficiency. Unilateralism and state-based measures, such as border controls did not spare states from the pandemic and unilateral measures risk ending up in national economic and social crisis. To fight the Corona pandemic most efficiently, policymakers will have to shift to the other theoretical traditions as overcoming this security threat, will depend more and more on greater international openness, trust and cooperation. Hence,

while from the realism's view, unilateral and state-based actions may serve the national interest to fight the pandemic 'within the national borders', however, the pandemic is a global security threat and thus remains unsolved so long as other states and non-state actors have not done the same and states move on unilaterally. Solving crisis and security threats such as a pandemic, similar to world economic or other security crisis cannot be solved based on the realist considerations of zero-sum competitive logic. Instead, transnational security threats, such as Coronavirus, are unmasking the limitations of individual states actions in the global system. Thus, while realism does an excellent job of 'diagnosing the problem', it does not offer solutions to that the problem. Considering the necessity of worldwide medical items and actions, coordinated and offered also by international organizations and non-state actors, the uncoordinated state-based actions results in an ineffective solution to this security crisis. The perspective, this research aims to offer is that given the limits of realism, we need more faith in international trans-boundary cooperation based on mutual trust, especially trust *vis-à-vis* international institutions. However, the research argues that neither the United Nations nor the WHO can overcome the coronavirus alone, nor international institutions are alternatives to state action in international relations. Instead, they are an instrument of foreign policy and statecraft and we need to rely on them, incorporating them in finding solutions to the global security threats. According to constitutionalists, Robert Keohane and Lisa Martin "states are indeed self-interested, but cooperation is often in their interest and institutions help to facilitate that cooperation."

Keywords: Realism, trust and international cooperation, institutionalism, coronavirus, security threats

Threat of COVID19 and the Challenges of Regional Convergence (Case study: The Eurasian Economic Union)

Reza Nasiri Hamed

*Assistant Professor, Department of Political Science, University of Tabriz, Iran
r.nasirihamed@tabrizu.ac.ir*

Saeede Shams

*PhD Student of Regional Studies, University of Tehran
saeede.shams7@gmail.com*

The emergence of the COVID19 virus in 2019 and its global pandemic in 2020 shattered numerous international and regional political and economic calculations. One of the consequences of this has been the disruption of the mechanisms of regional cooperation between different countries and their cooperation in the form of regional unions. The sudden onset, far-reaching and unpredictable consequences of this ubiquitous virus have caused many countries to interact regionally and internationally in parallel with quarantine policies and medical and health restrictions at domestic as well as regional and international dimensions. One of the new emerging unions affected by these events is the Eurasian Economic Union (EAEU), which consists of Russia, Belarus, Kyrgyzstan, Kazakhstan and Armenia, which has faced several challenges along its way. In the present article, with a look at the inevitable impact of COVID19 on the relations between these countries, considering the vulnerability of the above countries from this crisis and their attention to expanding interaction with different countries in the form of observer members, to the facilities and opportunities ahead. In addition to studying the interactions of member countries, what makes the goals and activities of this union even more important for the study, Iran's efforts to communicate with this union, which has become especially important during the spread of Corona disease. It seems that further convergence of these countries with each other and its consequences for third countries such as Iran will depend on the belief in the need for cooperation between union members based on the need for more interaction and the adoption of consistent policies in policy making.

Keywords: Eurasian Economic Union, COVID19, Iran, regional convergence, free trade

COVID19 Pandemic and Its Impact on Sustainable Urban in the EU

Roxana Niknami

*Assistant Professor, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran
niknami.roxana@ut.ac.ir*

The onset of the COVID19 pandemic has had many adverse effects on the economy and society of European countries. COVID19 affects physical health most directly and has alarming implications for emotional and social functioning, the coronavirus has proven that a disaster doesn't fight with a known opponent. Infectious disease has already transformed our places through architecture, design, and urban planning. COVID19 is a crisis that has occurred in the urban space and this issue has revealed the weaknesses of the management system and urban construction. Cities in every situation need to create jobs and provide services and meet the needs of citizens. The complex interaction between economic, ecological and social cycles has complicated the situation of cities during the pandemic era. Following the implementation of the extensive quarantine policy in Europe, attention to urban space became increasingly important. To cope with this pandemic, Europeans have already switched their focus to visualize the post-pandemic era. The European Union was one of the institutions that stressed the need to move to sustainable cities to deal optimally with the crisis. accordingly, it begs the question that what opportunities has the pandemic provided for the development of sustainable cities in EU member states, and what model has the EU used for appropriate policy-making in this area? In response, it can be hypothesized that the COVID19 pandemic has spread the idea of smart cities and changed the pattern of the transportation and urban planning system in Europe. The theory of resilience has been used to test the hypothesis.

Keywords: Resilience, sustainable cities, EU, smart cities, COVID19

Coronavirus Storm, ASEAN and Safe Shore Diplomacy

Hossein Noroozi

*Assistant Professor, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran
noroozi@ul.ac.ir*

The coronavirus crisis as a horrible storm has affected the states and caused irreparable human damage around the world. Besides, economic and social losses of this crisis have been immense and historical. Southeast-Asia has not been safe from this disaster too. So, this organization continues to counter its more problems. Meanwhile, due to proximity of this region to the source and diffusion of corona crisis, it increases the sensitivity of the subject. ASEAN, the organization that is responsible for the management cooperation of the region, from the beginning, as a shining beacon and in the heart of this tumultuous sea, is releasing the message of hope and illumination. The message that is inspired by the will and incentives which is a new endeavor to reach the safe and successful landscape. I call this institutional and diplomatic approach “the safe shore diplomacy”. The main question of this article is: what is the meaning of the safe shore diplomacy and how the foundations and necessity of this diplomacy in international arena would be understandable? The initial answer to the question is: “the purpose of the safe shore diplomacy is to increase the attraction of Southeast Asia in confidence building and interest of the partner states and the neighboring regions for the continuity of the stability and development in Asia-pacific mega-region. ASEAN in the past one year and within the framework of the “ASEAN Centrality” concept, has explained its integrated readiness to develop dynamic ties with every country, especially great powers, in the world. Considering to the coincidence of the coronavirus crisis and the tensions in US-China bilateral relations along with its geopolitical consequences for this region, significance of ASEAN perspective is prominently being understood.

Keywords: Coronavirus storm, ASEAN and safe shore diplomacy, cooperation, stability, development, Asia-Pacific

Role of Cyberspace in Corona Crisis Pandemic and Its Impact on International Geoeconomics

Roozollah Pourtaleb

*MA of Regional Studies, Islamic Azad University, Tehran Branch
pourtaleb@gmail.com*

Maryam Fadaei

*MA Student, Ferdowsi University, Mashhad-Iran
maryam.fadaei62@gmail.com*

The Corona crisis is known as a pandemic and has taken on a global dimension and, more than any other factor, has driven human society towards the digitalization and development of the virtual world. Economics is one of the most important areas of life that is rapidly becoming digital. Corona has had deadly consequences for many businesses around the world, but it has also boosted cyberspace businesses. Hence, cyberspace has played a very important role in information, as well as the economy and online stores and major online organizations in the world. In this study, we try to investigate the role of cyberspace in the corona crisis pandemic and evaluate the impact of this virus on the dimensions of cyberspace and the Internet in the recession or development of the global economy. The question we ask in this study is what role has cyberspace played in the Corona crisis and the development and recession of the global economy? The hypothesis is that cyberspace seems to have boosted digital economies in the Corona crisis.

Keywords: Corona, geoeconomics, crisis, cyberspace, internet, global

The Corona Crisis and European Mechanisms in Its Containment

Roya Rasooli

*PhD Candidate in European Studies, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran
r.rasooli@ut.ac.ir*

The COVID19 epidemic in the spring of 2020 is an unprecedented crisis and an important event in the history of the European Union and the Eurozone. After post Brexit, this is the second crisis that examines integration and political stability in the EU. With the outbreak of the Corona crisis and the closure of borders, not only was the 70-year-old union challenged, but the most important European agreement, the Schengen Agreement, expired. According to a survey by the Council on Foreign Relations, the majority of Europeans believe that the European Union has reacted poorly to the COVID19 crisis and has not fulfilled its responsibilities about it. The question that arises "what has the EU done to control the corona virus and how has been effective so far?" In order to combat this crisis, the European Union has established mechanisms that can be divided into three categories: 1) financial support package by the European Union, 2) monetary measures by the European Central Bank, 3) measures of European financial regulators; despite the EU's efforts, none of these mechanisms seem to be able to help control the Corona crisis. And the union will suffer changes such as gaps between north and south as well as east and west in the near future. In this research, we intend to evaluate the measures and mechanisms of the European Union in controlling the corona crisis in addition to evaluating the effectiveness of these actions and the degree of satisfaction of each member state from them.

Keywords: Corona crisis, European Union, European Central Bank, Schengen agreement, economic gap

Theoretical Approach to the Effect of Home Quarantine on Coronary Heart Disease Epidemic

Pasha Rezaei Bidakhavidi

*PhD Candidate of Psychology, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran
pasharezaei@yahoo.com*

One of the most important social institutions in human societies is the family institution in which the formation and development of individuals' personalities is formed and has been the foundation of societies and the origin of cultures, civilizations and history. However, the family environment can be tense for a variety of reasons, exposed to pests and injuries, and one of these deviations is domestic violence, which has devastating effects on the body of this fundamental system. It should be noted that the great crisis that families are facing today around the world is the outbreak of the Corona virus. One of the consequences of this crisis is home quarantine, which has led to an increase in domestic violence, the phenomenon of violence. Home remedies have a variety of consequences and side effects for victims of violence. It can also have a significant impact on the occurrence of social harms, especially divorce, so addressing this sacred and fundamental building, and supporting it and leading it to a real and transcendent position, always leads to the reform of the great human family, and neglect of it causes Man is moving away from real life. Meanwhile, the effect of anger management skills training in reducing domestic violence and improving marital satisfaction can be considered as one of the mechanisms to reduce this violence and ultimately improve marital life in the family center in the face of coronary heart disease.

Keywords: Violent behaviors, home quarantine, corona disease epidemic

Iran's Internal and External Tools in Fighting against COVID19

Danyal Rezapoor

*PhD in International Relations, University of Guilan, Iran
danyalrezapoor@gmail.com*

The Islamic Republic of Iran has been one of the most serious victims of COVID19 epidemic and the fight against this virus in Iran is one of the important parts of the global fight against this disease. The internal and external consequences of this struggle for Iran is very complex and some of them were already visible, but the final results of these consequences depend on the fact that the Iran took control of COVID19. Iran is in a very bad economic situation due to the spread of the COVID19 outbreak, but compared to other major oil producers, Iran has been less affected by the global recession as sanctions and pressure from Donald Trump Minimize oil have made it dependent on Iran. In addition, even Iran has become a center for the production of medical materials and equipment. Politically, the fight against the coronavirus has provided an opportunity to reduce the political tensions in the West Asian region as a result of a series of events, although this global crisis has created new political pressures for the Iran has created. The prevalence of the COVID19 epidemic and the US lack of engagement with Iran have led to criticism of US inhumane sanctions, creating opportunities for Iran to temporarily improve the Gulf security situation and its position on the nuclear issue. Finally, the fight against coronavirus has been a factor in the world witnessing the joint efforts of Iran and China, which has greatly contributed to the maturation of the comprehensive strategic partnership between Iran and China. This article, assuming that the domestic and foreign policy of the Iran Based on special elements of realism, Iran tries to answer the question that the structure of domestic and foreign policy of the Islamic Republic of Iran. How has Iran been in the Corona crisis, and what have been the consequences of Iran's political and economic decisions in the context of Corona for Iran's

strategic policy? In response to the above question, the hypothesis that the domestic and foreign policy of Iran While maintaining its principles and within the framework of its previous goals and strategies, Iran is not only using the Corona crisis as a new opportunity for constructive engagement with the West and the East, especially China, but also by trying to condemn it. US internationalization and the development of cooperation with some institutions and countries are trying to solve some of their economic and political problems.

Keywords: Corona virus, Iran, domestic and foreign policy, China, USA

Assessing International Migrants Challenges during COVID19 Pandemic

Forouzan Rostami

*Assistant Professor, Faculty of Nursing and Midwifery, Islamic Azad University, Chalous Branch, Iran
frznrostami@yahoo.com*

Mohammad Mobin Rostami

*BA student, Public Health, Tehran Medical University, Iran
mohamd.rostamy@gmail.com*

Migration defines as any person who has changed her/his country of usual residence, distinguishing between short-term migrants and long-term. The estimated number of International migrants has increased over the past five decades. COVID19 crisis is increasing pressure on migrants as well as stable employment to sustain themselves and their families. The paper shows how, concerns about the impact of Corona virus on the ability of minorities and migrants. This article also indicates the current global health crisis would intensity social and economic inequalities, political, international students, families Children vulnerability across mobility in the Corona virus outbreak.

Keywords: COVID19, pandemic, migrants

Impact of COVID19 Pandemic on Humanitarian Aid (Case Study: Iran)

Javid Rostami

PhD Candidate, University of Tehran
jr22khoradad@gmail.com

Humanitarian aid has always been an important global issue as a sincere expression of the universal Alliance and responsibility. Alongside the financial support of developed or wealthy countries, regional and global international organizations as well as the private sector under the title of social responsibility – Donors-, governments, local NGOs, international non-governmental organizations and most importantly specialized offices of United Nations –Humanitarian organizations– implements humanitarian programs in developing countries. COVID19 pandemic made changes in the existing procedure and will bring more and deeper evolution in this regard. These changes can be seen both in the category of financial support and in the way humanitarian programs and projects are implemented. Considering that Iran has also been one of the recipients of financial resources and the place of implementation of humanitarian programs by international humanitarian organizations, especially in the field of refugees, environment, health and wellness. In the present article, by analyzing those changes, the relevant challenges are mentioned and the necessary predictions are provided; thus, the triangle of the government of the Islamic Republic of Iran, international donors and humanitarian organizations has a clearer roadmap for managing the issue of humanitarian aid with emphasize on context of Iran.

Keywords: Humanitarian aid, humanitarian organization, donors, COVID19, humanitarian assistance

COVID19 and Regional Dimensions of Inclusion and Exclusion

Mohammad Reza Saeidabadi

*Associate Professor, Faculty of World Studies, University of Tehran
sabadi@ut.ac.ir*

Differences in the intensity of the impacts of COVID19 are evident across regions. These differences are partly due to the timing of policy responses, and the length and intensity of lockdown and of mobility restrictions. A regional analysis is essential to fully understand the unequal impacts of the current pandemic. The medium and long-term impacts of the pandemic will depend not only on the spread of the disease but also on its impact on the structure of the economy across regions. Careful consideration of the intersection of individual, sectoral and regional dimensions of the problem is the key point for any discussion. The challenges of inclusion and exclusion are divergent across different regions. While, to a certain degree, those regions with knowledge-based and ICTs-driven societies can work from home, those working in more service-based communities or manufacturing do not have such opportunities. This paper will shed lights on the importance and the role of inclusion and exclusion in shaping societies considering equality and well-being indexes. Then, the paper addresses the impacts of COVID19 on the intensity of inclusion and exclusion in different regions. The paper concludes with a proposed categorization of the meaningful links between the two variances of inclusion/exclusion and the overall economic structure of societies affected by COVID19 pandemic from the regional perspectives.

Keywords: Inclusion, exclusion, COVID19, ICTs-driven societies

COVID19; the Final Nail in the Coffin for the US Hegemony?

Azita Salehi

*PhD Candidate, University of Isfahan, Iran
azita.saleh00@gmail.com*

In the new global economy, the ceaseless trade war between two world powers has become a central issue; China has competed to overtake the US economy. After Trump's election, his policy of "First America" and ignorance the rest of the world has considerable impact on intensifying the tensions between America and China. Originating the Coronavirus from the Wuhan city in China, received critical attentions from other countries and the China's response to this pandemic is among the most important considerable issues in the world. China could control the COVID19 by lockdown the cities with the onset of the pandemic and positioned itself as world leader in response to it. Comparing the US and the China's response shows that China has latent soft power in critical times. In the other side, as the world leader, America's response to the COVID19 pandemic was not satisfying and it could affect the US's hegemonic role in the world. There are evidences that the US will confront to other challenges due to economic problems. This article argues that COVID19 pandemic has led to the declines in the US hegemonic role and responses to a much-debated question whether China uses the COVID19 as an opportunity to appear as a hegemonic power.

Keywords: COVID19, US-China competition, US hegemony, China hegemony

COVID19: An Impetus for a New Wave of Regionalism: Lessons for Persian Gulf Countries

Saeed Shokoohi

*Assistant Professor of International Relations, Allameh Tabataba'i University, Iran
shokoohi@atu.ac.ir*

The COVID19 brought about drastic changes in personal, social, political, and International levels. At the International level 2 distinct behavior can be discerned. Some states assumed it as a national problem and preferred to combat against it in isolation, some others viewed it as an international problem that should be dealt with in collaboration with other states. It was reduced to a Nationalism/Globalism dichotomy. Among these Micro/Macro levels of analysis, there is a vivid and empowering dynamic at the Meso level. Regional organizations are working hard to coordinate states' policies and put forward some workable and effective initiatives. This gives an impetus for a new wave of regionalism. This study seeks to examine different regional organizations' reactions, initiatives and experiences in order to draw fruitful lessons for the Persian Gulf countries. The findings of the paper show that COVID19 and other newly-emerged threats can be a viable starting point for a regional de-escalation and usher in a new era of regional cooperation. Along with the proposed HOPE (Hormuz Peace Endeavor), Iran can propose a HOPE PLUS initiative to include some daring new regional ventures such as establishment of Regional Health Organization, creation of a Regional FUND for Healthcare issues, organizing a Regional Experts Panel, and adopting some unified policies. Each of these proposed ideas has been put into test in other regions and can yield in fruitful results. This technical and professional cooperation may dissuade the countries' hostile stance toward each other.

Keywords: COVID19, region, regionalism, Iran, Persian Gulf

Corona and National/ Global Dual

Vahid Sinaee

*Associate Professor, Faculty of Law and Political Science, Ferdowsi University, Mashhad-Iran
sinaee@um.ac.ir*

Moslem Khosravi Zargaz

*PhD Candidate of Political Science, University of Birjand, Iran
moslem.khosravy@birjand.ac.ir*

Governments have experienced many ups and downs over time. Globalization is one of the processes that has challenged Westphalian sovereignty, especially since global crises such as environmental crises and nuclear wars. The global financial market and have emerged as emerging concerns. The corona pandemic caused man to be on the verge of rethinking in many of his absolute propositions, propositions such as death, life, property, etc. The propositions of self-government were re-examined and sometimes minor changes were made. Although Covid's disease emerged as a global pandemic and crisis, governments responded differently to the other global crises mentioned above. Governments sought to take urgent national and global action in the political, economic, and social spheres to Be able to control this disease and its consequences. The question now is whether the Corona crisis has further weakened the sovereignty of states and highlighted globalization, or, conversely, strengthened the sovereignty of states and prospered national processes. According to the authors of this text, the Corona crisis, in a dual impact, has weakened global processes on the one hand, and national processes, including authoritarianism and nationalism, on the other, and on the other hand, strengthened some global processes in areas such as economics and health. Is.

Keywords: Pandemic, corona, Westphalian sovereignty, authoritarianism, nationalism

Positive and Negative Points of Corona Crisis in Virtual and Electronic Education of Universities

Maryam Taghvae Yazdi

Associate Professor, Department of Educational Management, Islamic Azad University, Sari Branch, Iran
m_taghvaeeyazdi@yahoo.com

The aim of this study is to investigate and identify the positive and negative points of corona crisis in virtual and e-learning universities. After raising the issue, stating the importance and necessity of the study, the theoretical foundations and background of research on the subject at home and abroad were discussed. The results of this study showed that in today's turbulent world, due to the evolution of education, the educational system is changing and evolving. Given the importance of education and its quality, it is very important how the teaching methods will be and how this will be, and this requires practical and theoretical research in this field. One of the methods of education is virtual or distance education that can be learned through direct or indirect interaction. Given this importance, virtual education, and in particular its non-interactive type, has been studied, and by examining it, especially in times of corona crisis and the resulting limitations, the new form of virtual education, i.e. on the bed social networks, especially Instagram, were examined and this platform was found to be very suitable and noteworthy that this virtual network can be used for education in various fields.

Keywords: Corona crisis, virtual and e-learning, higher education and universities

COVID19 and East Asian Detente: De-escalated External Balancing by Weaker States vis-a-vis China

Setareh Taherkhani

*PhD in International Relations, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran
st_taherkhani@alummi.ut.ac.ir*

Transforming effect of the COVID19, as a global threat or crisis, can be found in the realm of asymmetric conflicts in East Asia too. From the mid-2000s, and especially from 2010 onward, East Asia has witnessed the increase of territorial asymmetric conflicts on the South China Sea, which led to external balancing against China by weaker states in the region. But resisting the economic shock of the COVID19 pandemic has reversed their strategies. Claimant weaker states, which benefit from expanding trade with china, absorb in not only ASEAN- centric but also China- centric institutions in the region while disengaging from the United States. The fact that Southeastern Asian countries are crucial areas for the China's Belt and Road Initiative and also its' Maritime Silk Road frontlines, as well as for the Asian Infrastructure Investment Bank that is in addition dominated by China, and the fact that due to the pandemic there has been some unprecedented surge in China's economic relations with ASEAN countries plus expansion of the Regional Comprehensive Economic Partnership agreements between them demonstrates that there has been mutual interests on both sides of the conflict not only to cooperate profounder economically but to be driven towards détente too. Therefore, it is argued in this article that the pandemic has altered the direction of polarization in the region of East Asia and created a less competitive environment regarding the territorial disputes there. To support this argument amplification of bilateral relations between China and claimant states and the enhancement of China's trade with ASEAN countries since the outbreak of COVID19 on one hand, and decreasing the defense spending of the claimant states on the other, will be examined. It will be concluded that instability shock of the pandemic has led the weaker side of the maritime

asymmetric conflict in East Asia to tend toward a much more cooperative approach to China and more autonomous one toward the United States.

Keywords: ASEAN, asymmetric conflicts, China, COVID19, external balancing, East Asia, Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP), South China Sea

Environmental Security in the Post-Corona World Security System

Fariba Tarjoman

*Assistant Professor in Political Science, Payame Noor University, Iran
k_kabok@yahoo.com*

Akram Bagheri Ghalesari

*PhD in Political Science, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran
bagheri.ghalesari@gmail.com*

Since December 2019, the coronavirus has faced the world with wide-ranging challenges in all aspects of life. Its security has also changed due to its developments and special features, and the scope and depth of the catastrophes and the problems caused by them have also undergone significant changes compared to the past. Corona globalization has proven that threats to humans as well as the existence of nations are evolving, and that this will enhance the position and importance of paying attention to environmental security in the multilateral security system in the post-corona world, so that environmental security Especially in the field of infectious diseases, it will become one of the most important security issues in the post-corona world. Accordingly, in connection with the understanding of the issue of security, it will be necessary to form a pluralistic view so that issues such as environmental security have a special place, because Corona confronted governments and the international system with a new security environment that can manage this crisis. And the successful transition from its negative consequences has been linked to the survival and proof of efficiency and the need for cooperation of many political systems as well as existing international organizations in the world. Using descriptive-analytical method and applying Copenhagen theory with emphasis on environmental security, the present study tries to investigate the position of environmental security in the post-corona world. Our hypothesis in answering this question is that the wide and profound negative consequences of infectious diseases such as coronary artery, their rapid spread along with the low cost of developing and spreading such diseases in the future

can prove the promotion of environmental security in the global security system. So the corona is done.

Keywords: COVID19 disease, national security, environmental security, post-corona world

Environmental Perspective of COVID19

Nahid Toozandehjani

*PhD Candidate in Urban Development Studies, Islamic Azad University, Tehran Branch
nahid_19001@yahoo.com*

The outbreak of COVID19 has caused concerns globally. On 30 January, WHO has declared a global health emergency. The easy spread of this virus made people to wear a mask as precautionary route, use gloves and hand sanitizer on a daily basis that resulted in generation of a massive number of medical wastes in the environment. Millions of people have been put on lockdown in order to reduce the transmission of the virus. This epidemic has also changed the people's life style; caused extensive job losses and threatened the sustenance of millions of people, as businesses have shut down to control the spread of virus. All over the world, flights have been canceled and transport systems have been closed. Overall, the economic activities have been stopped and stock markets dropped along with the falling carbon emission. However, the lock down of the COVID19 pandemic caused the air quality in many cities across the globe to improve and drop in water pollutions in some parts of the world. The aim of this study was to show the positive and indirect effects of COVID19 on the environment. Research shows that there is a link between possible measures to improve air quality, clean beaches and reduce noise pollution. On the other hand, there are negative aspects, such as reduced recycling and pollution of water and the spread of waste, countries are likely to boost their economies, and greenhouse gas emissions will be re-introduced to the market. Therefore, COVID19 is a global catastrophe, a pandemic that could lead to future behavioral changes with positive and negative effects on the environment.

Keywords: COVID19, pandemic, environment, socioeconomics, regulations

Impact of Coronavirus on Federalism in India

Tayebeh Vaezi

Assistant Professor, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran

lvaezi@gmail.com

The corona virus has not only affected the public health of the people of the world and the health policies of the countries involved, but also has had a significant and undeniable impact on the politics and governance of governments. The impact of this pandemic on electoral processes, the role of the military in governments and civil mobilization, the redesign of the advantages and disadvantages of democracy over authoritarianism, the impact on political cohesion, the relations of non-state actors with governments, the impact on the spread of corruption and so on are some consequences that has been studied by intellectual circles over the past year. One of the important pillars of governance affected by the Corona virus is the type of central government relationship with federal governments in the federalist systems. Increased powers in favor of the central government in some federal systems and the instability of relations between the states and the central government are some of the manifestations of this influence of the federal system from the corona. As we know, India is one of the countries with a federal political system. A unique feature of this system in India is its flexible structure that distinguishes it from similar political systems. Based on this, the question of the present article is how the corona epidemic has affected federalism in India? The paper hypothesizes that the flexible structure of federalism in India and, more importantly, the two pandemic laws (EDA), 1897 and the National Disaster Management Act (NDMA), 2005 provide a broad legal framework for a variety of emergency measures to curb pandemics. It plays an effective role in regulating the relationship between the central government and the federal states. The present article will be prepared based on qualitative and descriptive research methods and using the method of collecting

library information and Internet resources.

Keywords: Corona virus, India, federalism, federal state, central government

